

คู่มือการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสาม
(พ.ศ. ๒๕๕๔ – ๒๕๕๘)
ระดับอุดมศึกษา
ฉบับสถานศึกษา (แก้ไขเพิ่มเติม พฤศจิกายน ๒๕๕๔)

ส.น.ค.

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)

Office for National Education Standards and Quality Assessment (Public Organization)

คำนำ

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) เรียกโดยย่อว่า สมศ. จัดตั้งตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ หมวด ๖ ว่าด้วยมาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา มีฐานะเป็นองค์การมหาชนทำหน้าที่พัฒนาเกณฑ์ วิธีการ ประเมินคุณภาพภายนอก และทำการประเมินผลการจัดการศึกษาเพื่อให้มีการตรวจสอบคุณภาพของ สถานศึกษา โดยคำนึงถึงความมุ่งหมาย หลักการ และแนวการจัดการศึกษาในแต่ละระดับ

สมศ. ได้ดำเนินการประเมินคุณภาพภายนอกรอบแรก (พ.ศ. ๒๕๔๔ - ๒๕๔๘) โดยไม่มีการตัดสินผล การประเมิน แต่เป็นการประเมินเพื่อยืนยันสภาพจริงของสถานศึกษา ขณะเดียวกันถือเป็นการสร้างความเข้าใจ กับสถานศึกษา เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามหลักการประกันคุณภาพการศึกษา สำหรับการประเมินคุณภาพ ภายนอกรอบสอง (พ.ศ. ๒๕๔๙ - ๒๕๕๓) เป็นการประเมินตามวัตถุประสงค์ของ สมศ. ที่ระบุไว้ในพระราช กฤษฎีกาของการจัดตั้ง สมศ. โดยนำผลการประเมินคุณภาพภายนอกรอบแรกมาใช้ในการพัฒนาคุณภาพ การศึกษา รวมทั้งประเมินผลสัมฤทธิ์ที่เกิดขึ้นเพื่อการรับรองมาตรฐานการศึกษา และการประเมินคุณภาพ ภายนอกรอบสาม (พ.ศ. ๒๕๕๔ - ๒๕๕๘) เป็นการประเมินเพื่อยกระดับมาตรฐานคุณภาพการศึกษา โดยพิจารณาจากผลผลิต ผลลัพธ์และผลกระทบมากกว่ากระบวนการ โดยคำนึงถึงความแตกต่างของแต่ละ สถานศึกษาซึ่งการประเมินคุณภาพภายนอกและการประเมินซ้ำสำหรับสถานศึกษาในรอบสามนี้ จะต้อง ดำเนินการให้เสร็จสิ้นภายในเดือนกันยายน พ.ศ. ๒๕๕๘ เท่านั้น

(ศาสตราจารย์ ดร.ชาญณรงค์ พรุ่งโรจน์)

ผู้อำนวยการสำนักงานรับรองมาตรฐาน

และประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)

๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๔

สารบัญ

	หน้า
บทนำ	๕
บทที่ ๑ การประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสาม	๖
๑.๑ วัตถุประสงค์ของการประเมิน	๖
๑.๒ วัตถุประสงค์ของคู่มือการประเมิน	๗
๑.๓ ความสัมพันธ์ระหว่างการประกันคุณภาพภายในกับการประเมินคุณภาพภายนอก	๗
บทที่ ๒ คำอธิบายตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสาม	๙
๒.๑ แนวคิดและทิศทาง	๙
๒.๒ หลักการพัฒนาตัวบ่งชี้	๙
๒.๓ หลักเกณฑ์การกำหนดตัวบ่งชี้	๑๐
๒.๔ การกำหนดค่าน้ำหนักตัวบ่งชี้	๑๒
๒.๕ ข้อมูลการดำเนินงานของสถานศึกษาที่ใช้ประกอบการพิจารณา	๑๓
๒.๖ นิยามศัพท์	๑๓
๒.๗ วิธีการนับ	๑๕
๒.๘ การคำนวณผลการดำเนินงาน ๓ ปี	๑๖
๒.๙ รายละเอียดตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสาม	๑๗
บทที่ ๓ การรับรองมาตรฐาน	๕๔
๓.๑ การรับรองมาตรฐานระดับอุดมศึกษา	๕๔
๓.๒ การรับรองมาตรฐานระดับคณะ/เทียบเท่า	๕๔
๓.๓ การรับรองมาตรฐานระดับสถาบัน	๕๕
๓.๔ การรับรองการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้ง	๕๕
๓.๕ การประเมินตามโครงการ “๑ ช่วย ๙”	๕๖
๓.๖ เงื่อนไขและกรอบระยะเวลาในการประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสาม	๕๘
บทที่ ๔ กระบวนการประเมินคุณภาพภายนอก	๕๙
๔.๑ การจัดคณะผู้ประเมินภายนอก	๕๙
๔.๒ การเก็บรวบรวมข้อมูล	๕๙
๔.๓ ขั้นตอนการประเมิน	๖๐
๔.๔ การติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ประเมินภายนอก	๖๔
๔.๕ การติดตามผลการพัฒนาของสถานศึกษา	๖๔

สารบัญ (ต่อ)

ภาคผนวก	หน้า
ภาคผนวก ก พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๔๓	๖๕
ภาคผนวก ข กฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๓	๖๖
ภาคผนวก ค ความร่วมมือเพื่อบูรณาการการจัดระบบการประเมินผลระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา	๖๘
ภาคผนวก ง ประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง หลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการพิจารณาประเมินคุณภาพการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งของสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๒	๗๐
ภาคผนวก จ รายชื่อคณะกรรมการบริหารสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) และคณะกรรมการพัฒนาระบบการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา ด้านการอาชีวศึกษา และระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน	๘๓
ภาคผนวก ฉ คณะกรรมการพิจารณาคู่มือการประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสาม	๘๕
ภาคผนวก ช คณะกรรมการพิจารณาคู่มือการประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสาม (พ.ศ. ๒๕๕๔ – ๒๕๕๘) ฉบับสถานศึกษา (แก้ไขเพิ่มเติม พทศจิกายน ๒๕๕๔)	๘๖
ภาคผนวก ซ คณะผู้จัดทำ	๘๘

บทนำ

ตามหมวด ๖ ว่าด้วยมาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ กำหนดให้สถานศึกษาทุกแห่งต้องได้รับการประเมินคุณภาพภายนอกอย่างน้อยหนึ่งครั้งในทุกห้าปีนับตั้งแต่การประเมินครั้งสุดท้าย และเสนอผลการประเมินต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชน ซึ่ง สมศ. ได้ดำเนินการประเมินคุณภาพภายนอกรอบแรก (พ.ศ. ๒๕๔๔ - ๒๕๔๘) และประเมินคุณภาพภายนอกรอบสอง (พ.ศ. ๒๕๔๙ - ๒๕๕๓) เสร็จสิ้นไปแล้ว ขณะนี้อยู่ระหว่างการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสาม (พ.ศ. ๒๕๕๔ - ๒๕๕๘) ซึ่งยังคงหลักการสำคัญของการประเมินคุณภาพภายนอกตามที่กำหนดในกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๓ หมวด ๓ ที่ได้ระบุว่า การประกันคุณภาพภายนอกให้คำนึงถึงจุดมุ่งหมายและหลักการ ดังต่อไปนี้

๑. เพื่อให้มีการพัฒนาคุณภาพการศึกษา
๒. ยึดหลักความเที่ยงตรง เป็นธรรม และโปร่งใส มีหลักฐานข้อมูลตามสภาพความเป็นจริงและมีความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้
๓. สร้างความสมดุลระหว่างเสรีภาพทางการศึกษากับจุดมุ่งหมายและหลักการการศึกษาของชาติ โดยให้มีเอกภาพเชิงนโยบาย ซึ่งสถานศึกษาสามารถกำหนดเป้าหมายเฉพาะและพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้เต็มตามศักยภาพของสถานศึกษาและผู้เรียน
๔. ส่งเสริม สนับสนุน และร่วมมือกับสถานศึกษาในการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา
๕. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการประเมินคุณภาพและพัฒนาการจัดการศึกษาของรัฐ เอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น บุคคล ครอบครัว องค์กรชุมชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น
๖. คำนึงถึงความเป็นอิสระ เสรีภาพทางวิชาการ เอกสิทธิ์ ปรัชญา ปณิธาน/วิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าหมายของสถานศึกษา

ทั้งนี้ กฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๓ กำหนดให้ สมศ. ทำการประเมินคุณภาพภายนอกสถานศึกษาแต่ละแห่งตามมาตรฐานการศึกษาของชาติ และครอบคลุมหลักเกณฑ์ในเรื่องต่างๆ ดังนี้

๑. มาตรฐานที่ว่าด้วยผลการจัดการศึกษาในแต่ละระดับและประเภทการศึกษา
๒. มาตรฐานที่ว่าด้วยการบริหารจัดการศึกษา
๓. มาตรฐานที่ว่าด้วยการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
๔. มาตรฐานที่ว่าด้วยการประกันคุณภาพภายใน

การประเมินคุณภาพภายนอกรอบสาม ระดับอุดมศึกษา สมศ. ได้กำหนดตัวบ่งชี้ จำนวน ๑๘ ตัวบ่งชี้ ซึ่งครอบคลุมทั้ง ๔ มาตรฐานตามที่กฎกระทรวงฯ กำหนด โดยแบ่งเป็น ๓ กลุ่มตัวบ่งชี้ ได้แก่ กลุ่มตัวบ่งชี้พื้นฐาน จำนวน ๑๕ ตัวบ่งชี้ กลุ่มตัวบ่งชี้อัตลักษณ์ จำนวน ๒ ตัวบ่งชี้ และกลุ่มตัวบ่งชี้มาตรการส่งเสริม จำนวน ๑ ตัวบ่งชี้

บทที่ ๑

การประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสาม

การประเมินคุณภาพภายนอกเป็นการประเมินผลการจัดการศึกษา เพื่อตรวจสอบคุณภาพของสถานศึกษาโดยหน่วยงานหรือบุคคลภายนอกสถานศึกษา เพื่อมุ่งให้มีการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาดียิ่งขึ้น ซึ่งต้องเริ่มต้นจากการที่สถานศึกษามีระบบการประกันคุณภาพภายใน เพื่อวางแผนพัฒนาปรับปรุงคุณภาพของตนเอง ดำเนินการปรับปรุงคุณภาพ มีการกำกับติดตามคุณภาพ และมีระบบประเมินตนเองก่อน ต่อจากนั้นจึงรับการประเมินคุณภาพภายนอกโดย สมศ. ซึ่งจะดำเนินการพิจารณาและตรวจสอบจากผลการประเมินคุณภาพภายในของสถานศึกษา การประเมินคุณภาพภายในและการประเมินคุณภาพภายนอกจึงควรสอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน เพราะต่างมุ่งสู่มาตรฐานหรือคุณภาพที่คาดหวังให้เกิดขึ้นแก่ผู้เรียน โดยมีวัตถุประสงค์ของการประเมินคุณภาพภายนอก ดังนี้

๑.๑ วัตถุประสงค์ของการประเมิน

วัตถุประสงค์ทั่วไป

- ๑) เพื่อให้ทราบระดับคุณภาพของสถานศึกษาในการดำเนินพันธกิจด้านต่างๆ
- ๒) เพื่อกระตุ้นเตือนให้สถานศึกษาพัฒนาคุณภาพการศึกษาและประสิทธิภาพการบริหารจัดการอย่างต่อเนื่อง
- ๓) เพื่อให้ทราบความก้าวหน้าของการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา
- ๔) เพื่อรายงานระดับคุณภาพและพัฒนาการในด้านคุณภาพและมาตรฐานของสถานศึกษาต่อสาธารณชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

วัตถุประสงค์เฉพาะ

- ๑) เพื่อตรวจสอบยืนยันสภาพจริงในการดำเนินงานของสถานศึกษาและประเมินคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการศึกษา กรอบแนวทาง และวิธีการที่ สมศ. กำหนด ซึ่งสอดคล้องกับระบบการประกันคุณภาพของสถานศึกษาและหน่วยงานต้นสังกัด
- ๒) เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ช่วยสะท้อนความแตกต่างของแต่ละสถานศึกษาที่แสดงถึงอัตลักษณ์ รวมทั้งผลสำเร็จของการดำเนินงานตามมาตรการส่งเสริมและการขึ้นนำสังคมของสถานศึกษาตามนโยบายของภาครัฐ
- ๓) เพื่อยกระดับมาตรฐานคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาโดยพิจารณาจากผลผลิต ผลลัพธ์ และผลกระทบมากกว่ากระบวนการ
- ๔) เพื่อส่งเสริมให้สถานศึกษามีการพัฒนาคุณภาพและพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในอย่างต่อเนื่อง
- ๕) เพื่อส่งเสริมให้สถานศึกษามีทิศทางที่สอดคล้องกันในการประเมินคุณภาพภายนอกกับการประเมินคุณภาพภายใน
- ๖) เพื่อสร้างความร่วมมือและมีเป้าหมายร่วมกัน ระหว่างหน่วยงานต้นสังกัดและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อเป็นการเชื่อมโยงการดำเนินงานสู่การพัฒนาคุณภาพร่วมกัน
- ๗) เพื่อรายงานผลการประเมินคุณภาพและเผยแพร่ผลการประเมินคุณภาพและประสิทธิภาพการบริหารจัดการของสถานศึกษาอย่างเป็นรูปธรรมต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชน

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

๑) การบริหารจัดการรวมถึงการใช้ทรัพยากรของสถานศึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยทำให้การผลิตกำลังคนทุกระดับ การสร้างผลงานวิจัย และการให้บริการวิชาการเกิดประโยชน์สูงสุด และตรงกับความต้องการของสังคมและประเทศ

๒) สถานศึกษา หน่วยงานบริหารการศึกษ และรัฐบาล มีข้อมูลที่ต้องการและเป็นระบบในการ กำหนดนโยบาย วางแผน และบริหารจัดการการศึกษาเพื่อการพัฒนาคุณภาพสถานศึกษา

๓) สถานศึกษามีการพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่องเข้าสู่ระดับมาตรฐานสากล และมีความเป็นเลิศ ตามจุดเน้น จุดเด่นของสถานศึกษา

๑.๒ วัตถุประสงค์ของคู่มือการประเมิน

คู่มือการประเมินคุณภาพภายนอกครอบคลุม ระดับอุดมศึกษา จัดทำขึ้นเพื่อใช้เป็นเอกสารอ้างอิง ในการปฏิบัติงานของสถานศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

๑) เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดตัวบ่งชี้ในการปฏิบัติงานของสถานศึกษา ให้ครอบคลุม การประเมินทุกด้านตามพันธกิจ

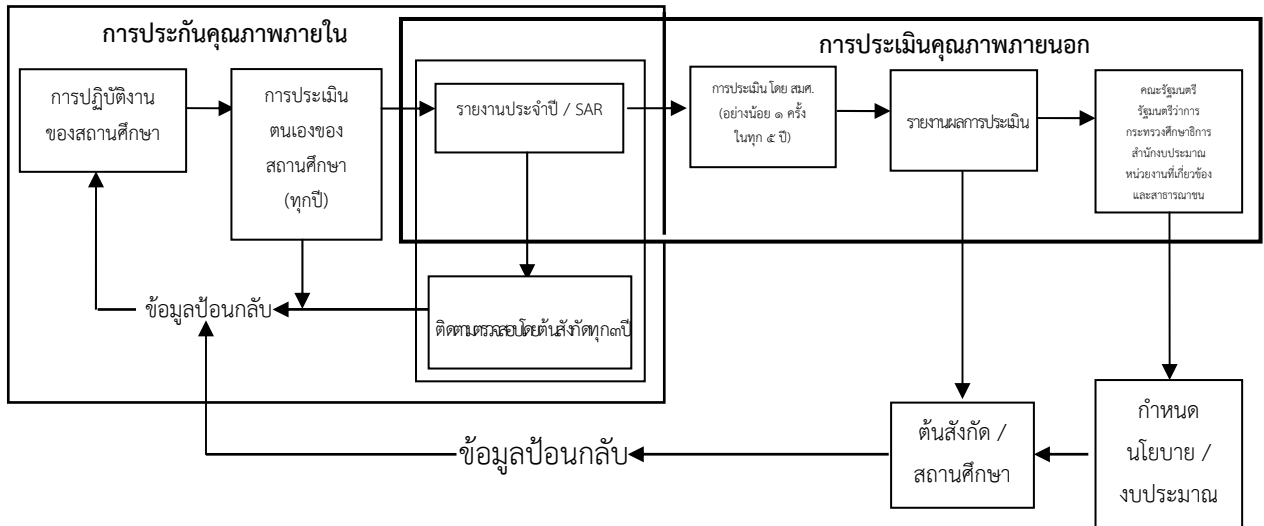
๒) เพื่อเป็นแนวทางในการจัดเก็บข้อมูลสำหรับการประเมินตามตัวบ่งชี้ให้เป็นระบบ ครบถ้วน และสืบค้นได้ง่าย สำหรับเตรียมรับการประเมินคุณภาพภายนอก

๓) เพื่อเป็นแนวทางในการประเมินตนเองของสถานศึกษา ก่อนที่จะรับการประเมินคุณภาพ ภายนอก โดยรูปแบบการเขียนรายงานการประเมินตนเองเป็นไปตามที่หน่วยงานต้นสังกัดกำหนด

๑.๓ ความสัมพันธ์ระหว่างการประกันคุณภาพภายในกับการประเมินคุณภาพภายนอก

ตามมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ ระบุว่า “ให้หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายใน สถานศึกษาและให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้อง ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง” ในขณะที่มาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกันระบุถึงการประเมินคุณภาพ ภายนอกไว้ว่า “ให้มีสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา มีฐานะเป็นองค์การมหาชนทำ หน้าที่พัฒนาเกณฑ์ วิธีการประเมินคุณภาพภายนอก และทำการประเมินผลการจัดการศึกษาเพื่อให้มีการ ตรวจสอบคุณภาพของสถานศึกษา”

จากข้อมูลข้างต้นจะเห็นว่า การประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหาร การศึกษาปกติที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยมีการควบคุมดูแลปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพ มีการ ตรวจสอบ ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานเพื่อนำไปสู่การพัฒนาปรับปรุงคุณภาพอย่างสม่ำเสมอ ด้วยเหตุนี้ระบบประกันคุณภาพภายในจึงต้องดูแลทั้งปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลผลิตหรือผลลัพธ์ ซึ่งต่างจากการประเมินคุณภาพภายนอกที่เน้นการประเมินผลการจัดการศึกษา ดังนั้นความเชื่อมโยงระหว่าง การประกันคุณภาพภายในกับการประเมินคุณภาพภายนอกจึงเป็นสิ่งจำเป็น ได้แสดงให้เห็นความเชื่อมโยง ตามแผนภาพที่ ๑ ดังนี้

แผนภาพที่ ๑ ความสัมพันธ์ระหว่างการประกันคุณภาพภายในกับการประเมินคุณภาพภายนอก

จากแผนภาพที่ ๑ จะเห็นว่าเมื่อสถานศึกษามีการดำเนินการประกันคุณภาพภายในแล้ว จำเป็นต้องจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพภายใน ซึ่งเป็นผลจากการประกันคุณภาพภายในหรือเรียกว่า รายงานการประเมินตนเอง (SAR) เพื่อนำเสนอสภาสถาบัน หน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเปิดเผยต่อสาธารณชน เอกสารดังกล่าวจะเป็นเอกสารเชื่อมโยงระหว่างการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา การติดตามตรวจสอบโดยหน่วยงานต้นสังกัด และการประเมินคุณภาพภายนอกโดย สมศ. ดังนั้นสถานศึกษาจำเป็นต้องจัดทำรายงานการประเมินตนเองที่มีความลุ่มลึก สะท้อนภาพที่แท้จริงของสถานศึกษาในทุกองค์ประกอบคุณภาพ

บทที่ ๒

คำอธิบายตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสาม

สมศ. มีแนวคิดและหลักการในการประเมินคุณภาพภายนอกตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติโดยมุ่งเน้นคุณภาพของผู้เรียนเป็นหลัก เพื่อให้ความมั่นใจว่าผู้เรียนจะได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพใกล้เคียงกันไม่ว่าจะอยู่ในท้องถิ่นใดก็ตาม โดยมีระบบการประกันคุณภาพเป็นเครื่องมือในการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปรับปรุงคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

๒.๑ แนวคิดและทิศทาง

- ๑) ประเมินอิงเกณฑ์ตามจุดเน้นของสถานศึกษา
- ๒) ประเมินจากผลการจัดการศึกษาเป็นหลัก ตามมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ โดยให้น้ำหนักร้อยละ ๗๕
- ๓) ประเมินในเชิงกระบวนการ โดยให้น้ำหนักร้อยละ ๒๕ เพื่อให้มีความสำคัญกับสภาสถาบัน ผู้บริหารสถาบัน คณาจารย์ และเครื่องมืออุปกรณ์ คุณภาพและความพร้อมของผู้เรียน การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล และการประกันคุณภาพภายใน
- ๔) ประเมินโดยวิธีการและข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพโดยพิชญพิจารณา (Peer Review)
- ๕) ประเมินโดยการยืนยันรายงานการประเมินตนเองที่ถูกต้องเชื่อถือได้ เพื่อกระตุ้นให้การประกันคุณภาพภายในมีความเข้มแข็งยิ่งขึ้น
- ๖) ลดจำนวนมาตรฐานและจำนวนตัวบ่งชี้โดยถ่ายโอนมาตรฐานและตัวบ่งชี้เกี่ยวกับปัจจัยนำเข้าและกระบวนการให้อยู่ในระบบการประกันคุณภาพภายใน

๒.๒ หลักการพัฒนาตัวบ่งชี้

- ๑) กำหนดตัวบ่งชี้ที่มุ่งการประเมินผลผลิต ผลลัพธ์และผลกระทบ มากกว่าปัจจัยนำเข้าและกระบวนการ
- ๒) คำนึงถึงลักษณะและประเภทของสถานศึกษา
- ๓) เน้นตัวบ่งชี้ทั้งคุณภาพและปริมาณ ทั้งเชิงบวกและลบ
- ๔) ตระหนักถึงความสำคัญของปัจจัย ข้อจำกัด ตลอดจนวัฒนธรรม และความเป็นไทย
- ๕) ให้มีตัวบ่งชี้พื้นฐานเท่าที่จำเป็น แต่ยังคงอำนาจจำแนก โดยเพิ่มตัวบ่งชี้อัตลักษณ์และตัวบ่งชี้มาตรการส่งเสริม
- ๖) คำนึงถึงความเชื่อมโยงระหว่างการประกันคุณภาพภายในและการประเมินคุณภาพภายนอก

๒.๓ หลักเกณฑ์การกำหนดตัวบ่งชี้

การประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสาม ระดับอุดมศึกษา ได้กำหนดตัวบ่งชี้เป็น ๓ กลุ่ม คือ กลุ่มตัวบ่งชี้พื้นฐาน กลุ่มตัวบ่งชี้อัตลักษณ์ และกลุ่มตัวบ่งชี้มาตรการส่งเสริม ให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ และกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพ การศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๓ ข้อ ๓๘ ซึ่งกำหนดให้ สมศ. ทำการประเมินคุณภาพภายนอกสถานศึกษาแต่ละแห่งตามมาตรฐาน การศึกษาของชาติและครอบคลุมหลักเกณฑ์ในเรื่องต่อไปนี้ คือ ๑) มาตรฐานที่ว่าด้วยผลการจัดการศึกษาในแต่ละ ระดับและประเภทการศึกษา ๒) มาตรฐานที่ว่าด้วยการบริหารจัดการศึกษา ๓) มาตรฐานที่ว่าด้วยการจัดการเรียนการสอนที่เน้น ผู้เรียนเป็นสำคัญ และ ๔) มาตรฐานที่ว่าด้วยการประกันคุณภาพภายใน ดังจะเห็นความสอดคล้องตามตารางที่ ๑

ตารางที่ ๑ ความสอดคล้องระหว่างตัวบ่งชี้และมาตรฐานตามกฎกระทรวงฯ

กลุ่มตัวบ่งชี้	ตัวบ่งชี้	มาตรฐาน ตามกฎกระทรวงฯ
กลุ่มตัวบ่งชี้ พื้นฐาน	ด้านคุณภาพบัณฑิต	ผลการจัด การศึกษา และ การจัดการ เรียน การสอน ที่เน้นผู้เรียน เป็นสำคัญ
	๑. บัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี	
	๒. คุณภาพของบัณฑิตปริญญาตรี โทและเอก ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ	
	๓. ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่	
	๔. ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่	ผลการเรียน รู้และเสริมสร้าง ความเข้มแข็งของ ชุมชนหรือองค์กร ภายนอก
	ด้านงานวิจัยและงานสร้างสรรค์	
	๕. งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่	
	๖. งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์	
	๗. ผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ	
	ด้านการบริการวิชาการแก่สังคม	
	๘. ผลการนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาใช้ในการพัฒนาการเรียน การสอนและ/หรือการวิจัย	
	๙. ผลการเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนหรือองค์กรภายนอก	
	ด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	การส่งเสริม และสนับสนุน ด้านศิลปะ และวัฒนธรรม
	๑๐. การส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม	
	๑๑. การพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม	
ด้านการบริหารและการพัฒนาสถาบัน	การบริหาร จัดการศึกษ	
๑๒. การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภาสถาบัน		
๑๓. การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารสถาบัน		
๑๔. การพัฒนาคณาจารย์		
ด้านการพัฒนาและประกันคุณภาพภายใน	การประกันคุณภาพ ภายใน	
๑๕. ผลประเมินการประกันคุณภาพภายในรับรองโดยต้นสังกัด		
กลุ่มตัวบ่งชี้ อัตลักษณ์	๑๖. ผลการพัฒนาตามอัตลักษณ์ของสถาบัน	ผลการจัด การศึกษาและ การจัดการเรียน การสอน ที่เน้นผู้เรียน เป็นสำคัญ
	๑๖.๑ ผลการบริหารสถาบันให้เกิดอัตลักษณ์	
	๑๖.๒ ผลการพัฒนาบัณฑิตตามอัตลักษณ์	
กลุ่มตัวบ่งชี้ มาตรการ ส่งเสริม	๑๗. ผลการพัฒนาตามจุดเน้นและจุดเด่นที่ส่งผลสะท้อนเป็นเอกลักษณ์ของสถาบัน	ผลการเรียน การสอน ที่เน้นผู้เรียน เป็นสำคัญ
	๑๘. ผลการชี้แนะ ป้องกัน หรือแก้ปัญหาของสังคมในด้านต่างๆ	
	๑๘.๑ ผลการชี้แนะ ป้องกัน หรือแก้ปัญหาของสังคมในประเด็นที่ ๑ ภายในสถาบัน	
	๑๘.๒ ผลการชี้แนะ ป้องกัน หรือแก้ปัญหาของสังคมในประเด็นที่ ๒ ภายนอกสถาบัน	

กลุ่มตัวบ่งชี้พื้นฐาน หมายถึง กลุ่มตัวบ่งชี้ที่ประเมินภายใต้ภารกิจของสถานศึกษา โดยกำหนดตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินบนพื้นฐานที่ทุกสถานศึกษาต้องมีและปฏิบัติได้ ซึ่งสามารถชี้ผลลัพธ์และผลกระทบได้ดี และมีความเชื่อมโยงกับการประกันคุณภาพภายใน

กลุ่มตัวบ่งชี้อัตลักษณ์ หมายถึง กลุ่มตัวบ่งชี้ที่ประเมินผลผลิตตามปรัชญา ปณิธาน/วิสัยทัศน์ พันธกิจ และวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งสถานศึกษา รวมถึงความสำเร็จตามจุดเน้นและจุดเด่นที่ส่งผลสะท้อนเป็นเอกลักษณ์ของแต่ละสถานศึกษา โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาสถาบัน

กลุ่มตัวบ่งชี้มาตรการส่งเสริม หมายถึง กลุ่มตัวบ่งชี้ที่ประเมินผลการดำเนินงานของสถานศึกษา โดยสถานศึกษาเป็นผู้กำหนดแนวทางพัฒนาเพื่อร่วมกันชี้แนะ ป้องกันและแก้ไขปัญหาสังคมตามนโยบายของรัฐ ซึ่งสามารถปรับเปลี่ยนตามกาลเวลาและปัญหาสังคมที่เปลี่ยนไป โดยมีเป้าหมายที่แสดงถึงความเป็นผู้นำสังคม อาทิ การรักชาติ การบำรุงศาสนาและเทิดทูนพระมหากษัตริย์ การส่งเสริมและสืบสานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ การน้อมนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาปฏิบัติเป็นแบบอย่าง การสร้างสังคมสันติสุขและความปรองดอง การส่งเสริมความร่วมมือในกรอบประชาคมอาเซียน การส่งเสริมด้านสิ่งแวดล้อม พลังงาน เศรษฐกิจ สุขภาพ ค่านิยม จิตสาธารณะ และความประหยัด รวมทั้งการแก้ปัญหาสังคม อาทิ ความขัดแย้ง อุบัติภัย และสิ่งเสพติด เป็นต้น

๒.๔ การกำหนดค่าน้ำหนักตัวบ่งชี้

การกำหนดค่าน้ำหนักตัวบ่งชี้ในการประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสาม ระดับอุดมศึกษา มีดังนี้

ตารางที่ ๒ น้ำหนักตัวบ่งชี้

กลุ่มตัวบ่งชี้	ตัวบ่งชี้	น้ำหนัก คะแนน
กลุ่มตัวบ่งชี้ พื้นฐาน	ด้านคุณภาพบัณฑิต	
	๑. บัณฑิตปริญญาตรีที่ทำงานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี	๕
	๒. คุณภาพของบัณฑิตปริญญาตรี โทและเอก ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ	๕
	๓. ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่	๕
	๔. ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่	๕
	ด้านงานวิจัยและงานสร้างสรรค์	
	๕. งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่	๕
	๖. งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์	๕
	๗. ผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ	๕
	ด้านการบริการวิชาการแก่สังคม	
	๘. ผลการนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาใช้ในการพัฒนาการเรียน การสอนและ/หรือการวิจัย	๕
	๙. ผลการเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนหรือองค์กรภายนอก	๕
	ด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	
	๑๐. การส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม	๕
	๑๑. การพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม	๕
	ด้านการบริหารและการพัฒนาสถาบัน	
	๑๒. การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภาสถาบัน	๕
	๑๓. การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารสถาบัน	๕
	๑๔. การพัฒนาคณาจารย์	๕
	ด้านการพัฒนาและประกันคุณภาพภายใน	
๑๕. ผลประเมินการประกันคุณภาพภายในรับรองโดยต้นสังกัด	๕	
	รวมน้ำหนัก	๗๕
กลุ่มตัวบ่งชี้ อัตลักษณ์	๑๖. ผลการพัฒนาตามอัตลักษณ์ของสถาบัน	
	๑๖.๑ ผลการบริหารสถาบันให้เกิดอัตลักษณ์	๕
	๑๖.๒ ผลการพัฒนาบัณฑิตตามอัตลักษณ์	๕
	๑๗. ผลการพัฒนาตามจุดเน้นและจุดเด่นที่ส่งผลกระทบต่อเป็นเอกลักษณ์ของสถาบัน	๕
	รวมน้ำหนัก	๑๕
กลุ่มตัวบ่งชี้ มาตรการ ส่งเสริม	๑๘. ผลการชี้ना ป้องกัน หรือแก้ปัญหาของสังคมในด้านต่างๆ	
	๑๘.๑ ผลการชี้ना ป้องกัน หรือแก้ปัญหาของสังคมในประเด็นที่ ๑ ภายในสถาบัน	๕
	๑๘.๒ ผลการชี้ना ป้องกัน หรือแก้ปัญหาของสังคมในประเด็นที่ ๒ ภายนอกสถาบัน	๕
	รวมน้ำหนัก	๑๐
	รวมน้ำหนักทั้ง ๑๘ ตัวบ่งชี้	๑๐๐

๒.๕ ข้อมูลการดำเนินงานของสถานศึกษาที่ใช้ประกอบการพิจารณา

๑) การประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสาม ใช้ผลการดำเนินงานย้อนหลังก่อนการประเมินตามลักษณะของตัวบ่งชี้ คือ

(๑.๑) ตัวบ่งชี้เชิงปริมาณ ใช้ผลการดำเนินงาน ๓ ปี ก่อนปีที่ประเมิน เช่น หากสถาบันได้รับการประเมินคุณภาพภายนอกปี พ.ศ. ๒๕๕๔ รายงานการประเมินตนเองต้องรายงานข้อมูลของปีการศึกษาหรือปีปฏิทิน พ.ศ. ๒๕๕๑, ๒๕๕๒ และ ๒๕๕๓ กรณีไม่มีข้อมูลย้อนหลังครบ ๓ ปี ให้ใช้ข้อมูลล่าสุดที่มี

(๑.๒) ตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพ ใช้ผลการดำเนินงาน ๑ ปี ก่อนปีที่ประเมิน

๒) ข้อมูลผลการดำเนินงานส่วนใหญ่ใช้ตามปีการศึกษา ยกเว้นบางตัวบ่งชี้มีการจัดเก็บข้อมูลตามปีปฏิทินให้ใช้ข้อมูลตามปีปฏิทิน

๒.๖ นิยามศัพท์

อาจารย์ หมายถึง อาจารย์ประจำที่เป็นข้าราชการ หรือพนักงานของมหาวิทยาลัย รวมทั้งอาจารย์ที่มีสัญญาจ้างกับสถาบันอุดมศึกษา

นักวิจัย หมายถึง นักวิจัยประจำที่เป็นข้าราชการ หรือพนักงานของมหาวิทยาลัย รวมทั้งบุคลากรที่มีตำแหน่งและหน้าที่ความรับผิดชอบเทียบเท่าเจ้าหน้าที่วิจัยหรือนักวิจัย และมีสัญญาจ้างกับสถาบันอุดมศึกษา

งานวิจัย หมายถึง ผลงานทางวิชาการที่ได้มีการศึกษาค้นคว้าตามกระบวนการระเบียบวิธีวิจัยที่เหมาะสมกับสาขาวิชาเพื่อให้เกิดเป็นองค์ความรู้ใหม่ หรือเป็นการต่อยอดองค์ความรู้เดิม

งานสร้างสรรค์ หมายถึง ผลงานศิลปะและสิ่งประดิษฐ์ประเภทต่างๆที่มีความเป็นนวัตกรรม โดยมีการศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบที่เหมาะสมตามประเภทของงานศิลปะซึ่งมีแนวทางการทดลองหรือการพัฒนาจากแนวคิดสร้างสรรค์เดิมเพื่อเป็นต้นแบบหรือความสามารถในการบุกเบิกศาสตร์อันก่อให้เกิดคุณค่าทางสุนทรีย์และคุณประโยชน์ที่เป็นที่ยอมรับในวงวิชาชีพ ตามการจัดกลุ่มศิลปะของอาเซียน งานสร้างสรรค์ทางศิลปะ ได้แก่ (๑) ทัศนศิลป์ (Visual Arts) ประกอบด้วย ผลงานด้านจิตรกรรม ประติมากรรม ภาพพิมพ์ ภาพถ่าย ภาพยนตร์ สื่อประสม สถาปัตยกรรมและงานออกแบบประเภทอื่นๆ (๒) ศิลปะการแสดง (Performing Arts) ประกอบด้วย ดุริยางคศิลป์ นาฏยศิลป์ รวมถึงการแสดงรูปแบบต่างๆ และ (๓) วรรณศิลป์ (Literature) ซึ่งประกอบด้วยบทประพันธ์และกวีนิพนธ์รูปแบบต่างๆ

การประเมินงานสร้างสรรค์

๑) ประเมินในมิติการเผยแพร่ มิใช่ประเมินคุณภาพตัวผลงาน การเผยแพร่ผลงานสร้างสรรค์ต้องผ่านการรับรองหรือกลั่นกรองจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ นักวิชาการ หรือนักวิชาชีพในสาขาวิชาซึ่งเป็นที่ยอมรับในวงวิชาการหรือวิชาชีพ โดยมีระดับเกณฑ์การประเมินตามที่ สมศ. กำหนด

๒) ระดับเกณฑ์การประเมินการเผยแพร่ ใช้เกณฑ์การประเมินมาตรฐานเดียวกันทุกสาขาวิชา ถึงแม้ผลงานสร้างสรรค์จะมีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างกันตามสาขาวิชา เช่น ขนาดผลงาน งบประมาณ เวลาการทำงาน จำนวนผู้ร่วมงาน วิธีการจัดการเผยแพร่ หรือประโยชน์ที่ได้รับ

๓) การประเมินในมิติการเผยแพร่ เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้สร้างผลงานสร้างสรรค์ ได้รับการประเมินผลงานมากขึ้น และเป็นการส่งเสริมให้อาจารย์มีกำลังใจสร้างสรรค์ผลงาน ทั้งยังเป็นการให้ความสำคัญกับการเผยแพร่ผลงานสร้างสรรค์ เหมือนกับเป็นการเผยแพร่งานวิชาการทางการสร้างสรรค์ให้กว้างขึ้น

การเผยแพร่ หมายถึง การเผยแพร่ผลงานสร้างสรรค์ในลักษณะสิ่งตีพิมพ์ การจัดนิทรรศการ (Exhibition) การจัดการแสดง (Performance) หรือการจัดประกวด ซึ่งเป็นการนำเสนอผลงานศิลปะแขนงต่างๆ อาทิ งานศิลปะ ดนตรี การแสดง และงานออกแบบที่เป็นผลงานวิชาการสู่สาธารณะ โดยมีการจัดการนำเสนอ การเผยแพร่ในระดับชาติหรือนานาชาติ อย่างเป็นระบบและเป็นวิธีการที่ยอมรับในวงวิชาชีพ โดยมีกระบวนการพิจารณาคัดเลือกคุณภาพผลงาน ก่อนการเผยแพร่ ประกอบด้วย ศิลปินแห่งชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิ และนักวิชาการที่เป็นที่ยอมรับในวงวิชาการ

แหล่งเผยแพร่ หมายถึง สถานที่สำหรับการเผยแพร่ที่ยอมรับในวงวิชาการ โดยการจัดแสดง นิทรรศการหรือจัดการแสดง ซึ่งเป็นผลงานสร้างสรรค์สู่สาธารณะ ประกอบด้วยหลักเกณฑ์ในการพิจารณาคัดเลือกคุณภาพงานสร้างสรรค์ ดังต่อไปนี้

๑) ต้องเป็นแหล่งเผยแพร่ระดับสถานศึกษา อาทิ หอศิลป์ หอประชุม และลานศิลปวัฒนธรรม โดยการจัดงานแสดงเป็นที่ยอมรับในวงการศึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิ เป็นต้น

๒) หอศิลป์ขององค์กรหรือสมาคม จะต้องเป็นสถานที่จัดแสดงผลงานศิลปะ งานสร้างสรรค์ โดยเฉพาะ และมีคณะกรรมการบริหารจัดการหอศิลป์ หรือมีคณะกรรมการรับผิดชอบ ดูแลการจัดนิทรรศการทางวิชาการ

๓) แหล่งเผยแพร่ระดับนานาชาติ ต้องได้รับการยอมรับในวงการศิลปะ ในระดับนานาชาติ หรือเป็นโครงการความร่วมมือทางศิลปะงานสร้างสรรค์ ระหว่างประเทศ

๔) คณะกรรมการพิจารณาการกลั่นกรองงานสร้างสรรค์ ไม่ต่ำกว่า ๓ คน โดยมีองค์ประกอบที่สอดคล้องกับเกณฑ์การประเมิน ประกอบด้วย ศิลปินแห่งชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิ และหรือนักวิชาการที่ยอมรับในสาขาวิชานั้น ทั้งนี้ต้องมีกรรมการจากภายนอกสถาบันร่วมพิจารณาด้วย (ผู้ทรงคุณวุฒิให้หมายความรวมถึง ศิลปินแห่งชาติด้วย และผลงานเหล่านั้นจะต้องผ่านกระบวนการทางวิชาการ และการรับรองจากผู้ทรงคุณวุฒิ หรือสมาคม/สภาวิชาการวิชาชีพในสาขาที่เกี่ยวข้อง)

๕) ศิลปะ งานสร้างสรรค์ งานออกแบบ ที่ไม่ต้องการแสดงในหอศิลป์ จะต้องมีหลักฐานที่แสดง กิจกรรมการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ และมีคุณภาพของงานที่แสดง พร้อมเอกสารโครงการ แผนงาน และการประเมินผล โดยผลงานที่จัดแสดงต้องได้รับการรับรองจากผู้ทรงคุณวุฒิทางวิชาการในสาขาวิชาไม่ต่ำกว่า ๓ คน ทั้งนี้ต้องมีกรรมการจากภายนอกสถาบันร่วมพิจารณาด้วย

ศิลปะ คือ งานสร้างสรรค์ที่ส่งเสริมสร้างสุนทรีย์ ความงาม และความสุข แก่ผู้คน สภาพแวดล้อม และสังคม เพื่อพัฒนาการยกระดับความมีสุนิยม ความสุนทรีย์ เข้าใจคุณค่าและความสำคัญของศิลปะ ตลอดจนเป็นแนวทางในการพัฒนาส่งเสริมการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

วัฒนธรรม หมายถึง ความเจริญงอกงามของมวลมนุษย์ที่มีพัฒนาการอย่างต่อเนื่อง เช่น เรื่อง ความคิด ความรู้สึก ความเชื่อ ก่อให้เกิดวัฒนธรรม โดยสามารถเห็นได้จากพฤติกรรมในวิถีชีวิตและสังคม รวมทั้งผลที่เกิดจากกิจกรรมหรือผลผลิตกิจกรรมของมนุษย์ วัฒนธรรมมีลักษณะเฉพาะและมีลักษณะสากล เปลี่ยนแปลงตามสมัยนิยม วัฒนธรรมปัจจุบันที่ดีควรมีความสอดคล้องกับความเป็นสากล แต่มีรากฐานของวัฒนธรรมตนเองที่มีคุณค่า สำหรับวัฒนธรรมในสถาบันอุดมศึกษา หมายถึง วัฒนธรรมที่แสดงความเป็น อุดมศึกษาที่ถือเป็นแบบอย่างที่ดีต่อสังคม มีความเจริญงอกงามทางปัญญา ความรู้ ความคิด ทศนคติ และ จิตใจ การมีน้ำใจเสียสละและการมีส่วนร่วมกับสังคม สามารถเป็นผู้นำที่ดีและเป็นที่ยึดของสังคม มีวัฒนธรรม

ในวิถีชีวิตมหาวิทยาลัยที่นำศรัทธาเป็นที่ยอมรับ มีบทบาทต่อการปกป้องวัฒนธรรมที่ดีงามของไทย และพัฒนาแนวทางการดำรงชีวิตท่ามกลางกระแสวัฒนธรรมสากลได้เหมาะสมอย่างฉลาดรู้

การพัฒนาสุนทรียภาพ หมายถึง การปรับปรุงเปลี่ยนแปลงอย่างมีแผนที่เป็นระบบเกี่ยวกับความงามทางศิลปะและวัฒนธรรม ที่มีผลกระทบต่อบุคคล สถาบัน สภาพแวดล้อม และสังคมในแนวทางที่ดีขึ้น โดยมีเป้าหมายที่ชัดเจน และเป็นที่ยอมรับร่วมกันได้ ผลการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหรือสร้างสิ่งใหม่ต้องไม่เป็นการทำลายคุณค่าทางสุนทรีย์ของศิลปะและวัฒนธรรมเดิม การพัฒนาเชิงวัฒนธรรมสามารถสร้างวัฒนธรรมใหม่ที่สอดคล้องและเหมาะสมกับสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงและมีนวัตกรรมใหม่ ทั้งทางเทคโนโลยี ระบบสังคม และความนิยม เพื่อให้อยู่ร่วมกันได้อย่างเข้าใจมีความเจริญก้าวหน้าอย่างสันติสุข

สุนทรียะทางศิลปะและวัฒนธรรม หมายถึง คุณค่าทางความงามของศิลปะและวัฒนธรรมที่ส่งผลต่อการรับรู้และความรู้สึก สามารถจรรโลงจิตใจให้มีความสุข มีรสนิยม ก่อให้เกิดวิถีชีวิตมนุษย์ที่งดงามสามารถอยู่ร่วมกันในสังคมที่เข้าใจและผูกพัน ตลอดจนการรับรู้ถึงคุณค่าที่เป็นรูปธรรมและนามธรรมของศิลปะและวัฒนธรรมเชิงประวัติศาสตร์เพื่อการดำรงรักษาสืบต่อไป

สะอาด หมายถึง ไม่รก มีระเบียบ รักษาง่าย ใช้สะดวก

สุขลักษณะ หมายถึง สะอาด ปลอดภัย ไร้มลภาวะ สุขใจ สบายกาย เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

สวยงาม หมายถึง มีการจัดแต่งอาคาร สภาพแวดล้อมอย่างเหมาะสม สอดคล้องกับพื้นที่แวดล้อมไม่สิ้นเปลือง และไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม

๒.๗ วิธีการนับ

การนับจำนวนบทความจากผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่ บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ที่สามารถนำมานับได้มีเฉพาะ Article หรือ Conference Paper หรือ Review เท่านั้น ส่วนบทความจากผลงานวิจัยที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการนั้นสามารถนำมานับได้เฉพาะที่เป็นบทความฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) เท่านั้น

การนับบทความจากผลงานวิจัยที่ตีพิมพ์หรือผลงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ให้นับตามปีปฏิทิน หรือปีการศึกษา อย่างไรก็ตามหนึ่งตามระบบที่มหาวิทยาลัยจัดเก็บข้อมูล ในกรณีที่บทความจากผลงานวิจัยที่ตีพิมพ์หรือผลงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่เป็นผลงานเดิมแต่นำไปตีพิมพ์หรือเผยแพร่มากกว่า ๑ ครั้ง ให้นับได้เพียง ๑ ผลงาน ทั้งนี้จะนับเมื่อบทความจากผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์ได้ตีพิมพ์หรือเผยแพร่ไปแล้ว

การนับจำนวนผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ ให้นับจากวันที่นำผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์มาใช้และเกิดผลชัดเจนโดยที่ผลงานวิจัยจะดำเนินการในช่วงเวลาใดก็ได้ ช่วงเวลาที่ใช้จะเป็นตามปีปฏิทิน หรือปีงบประมาณ หรือปีการศึกษา อย่างไรก็ตามหนึ่งตามระบบที่มหาวิทยาลัยจัดเก็บข้อมูล ในกรณีที่งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์มีการนำไปใช้ประโยชน์มากกว่า ๑ ครั้ง ให้นับการใช้ประโยชน์ได้เพียงครั้งเดียว ยกเว้นในกรณีที่มีการใช้ประโยชน์ที่แตกต่างกันชัดเจนตามมิติของการใช้ประโยชน์ที่ไม่ซ้ำกัน

การนับจำนวนผลงานทางวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ จะนับผลงานวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในรูปแบบของบทความวิชาการในวารสารวิชาการทั้งในระดับชาติและ/หรือนานาชาติ หนังสือ หรือตำราทางวิชาการ ซึ่งมีระบบการพิจารณาต้นฉบับจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิก่อนการตีพิมพ์

และผลงานจะต้องเกินร้อยละ ๕๐ ของชิ้นงาน ในกรณีที่มีการตีพิมพ์มากกว่า ๑ ครั้ง ให้นำการตีพิมพ์เพียงครั้งเดียว ต่องานวิชาการ ๑ ชิ้น

การนับจำนวนอาจารย์และนักวิจัย ให้นำอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งที่ปฏิบัติงานจริง และลาศึกษาต่อในแต่ละปีการศึกษา โดยมีเงื่อนไข ดังนี้

- กรณีมีระยะเวลาทำงาน ๙ เดือนขึ้นไป ให้นำนับเป็น ๑ คน
- กรณีมีระยะเวลาทำงาน ๖ - ๘ เดือน ให้นำนับเป็น ๐.๕ คน
- กรณีมีระยะเวลาทำงานน้อยกว่า ๖ เดือน ไม่สามารถนำมานับได้

๒.๘ การคำนวณผลการดำเนินงาน ๓ ปี

๒.๘.๑ ระดับคณะ

นำผลการดำเนินงานของคณะเป็นรายปีมาใช้ในการคำนวณ โดยใช้สูตรการคำนวณ ดังนี้

$$\frac{\text{ตัวตั้งของปีที่ ๑} + \text{ตัวตั้งของปีที่ ๒} + \text{ตัวตั้งของปีที่ ๓}}{\text{ตัวหารของปีที่ ๑} + \text{ตัวหารของปีที่ ๒} + \text{ตัวหารของปีที่ ๓}}$$

๒.๘.๒ ระดับสถาบัน

นำผลการดำเนินงานของทุกคณะเป็นรายปีมาใช้ในการคำนวณ โดยใช้สูตรการคำนวณดังนี้

$$\frac{\text{ตัวตั้งของปีที่ ๑ (ผลรวมทุกคณะ)} + \text{ตัวตั้งของปีที่ ๒ (ผลรวมทุกคณะ)} + \text{ตัวตั้งของปีที่ ๓ (ผลรวมทุกคณะ)}}{\text{ตัวหารของปีที่ ๑ (ผลรวมทุกคณะ)} + \text{ตัวหารของปีที่ ๒ (ผลรวมทุกคณะ)} + \text{ตัวหารของปีที่ ๓ (ผลรวมทุกคณะ)}}$$

การคำนวณค่าคะแนน

การใช้สูตรการคำนวณค่าคะแนน ให้คำนวณตามผลการดำเนินงานจริง โดยใช้ผลการดำเนินงานที่กำหนดเป็น ๕ คะแนน ตามเกณฑ์การให้คะแนน เป็นตัวเทียบในการคำนวณค่าคะแนน ดังนี้

$$\frac{\text{ผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้}}{\text{ผลการดำเนินงานที่กำหนดเป็น ๕ คะแนน}} \times ๕$$

๒.๙ รายละเอียดตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินคุณภาพภายนอกรอบสาม

๒.๙.๑) กลุ่มตัวบ่งชี้พื้นฐาน

กลุ่มตัวบ่งชี้พื้นฐาน หมายถึง กลุ่มตัวบ่งชี้ที่ประเมินภายใต้ภารกิจของสถานศึกษา โดยกำหนดตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินบนพื้นฐานที่ทุกสถานศึกษาต้องมีและปฏิบัติได้ ซึ่งสามารถชี้ผลลัพธ์และผลกระทบได้ดี และมีความเชื่อมโยงกับการประกันคุณภาพภายใน

กลุ่มตัวบ่งชี้พื้นฐาน ประกอบด้วย ๖ ด้าน ๑๕ ตัวบ่งชี้ ดังนี้

(ก) ด้านคุณภาพบัณฑิต	ประกอบด้วย ๔ ตัวบ่งชี้
(ข) ด้านงานวิจัยและงานสร้างสรรค์	ประกอบด้วย ๓ ตัวบ่งชี้
(ค) ด้านการบริการวิชาการแก่สังคม	ประกอบด้วย ๒ ตัวบ่งชี้
(ง) ด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	ประกอบด้วย ๒ ตัวบ่งชี้
(จ) ด้านการบริหารและการพัฒนาสถาบัน	ประกอบด้วย ๓ ตัวบ่งชี้
(ฉ) ด้านการพัฒนาและประกันคุณภาพภายใน	ประกอบด้วย ๑ ตัวบ่งชี้

ก. ด้านคุณภาพบัณฑิต

ด้านคุณภาพบัณฑิต หมายถึง การที่สถาบันอุดมศึกษาดำเนินการรับนักศึกษาที่มีคุณสมบัติและจำนวนตรงตามแผนการรับนักศึกษา สอดคล้องกับเป้าหมายการผลิตบัณฑิตอย่างมีคุณภาพ และสถาบันผลิตบัณฑิตได้ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ทั้งด้านคุณธรรมจริยธรรม ด้านความรู้ ด้านทักษะทางปัญญา ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และทักษะทางวิชาชีพ รวมทั้งได้ตามคุณลักษณะที่เป็นจุดเน้นของสถาบัน กล่าวคือ เป็นผู้ใช้ภาษาได้ดี ถูกต้อง ประพฤติดี มีกิริยามารยาทดี มีรสนิยมดี คิดตรึกตรองได้ถ่องแท้ เจริญงอกงามเพราะความใฝ่รู้และสามารถแปลความคิดเป็นการกระทำได้สำเร็จ เป็นผู้เรื่องปัญหา มีความสามารถในการเรียนรู้ มีทักษะและภูมิปัญญาในฐานะนักวิชาการและนักวิชาชีพชั้นสูง มีทักษะในการวิจัย และมีจิตสำนึกและภูมิธรรมในฐานะพลเมืองดีของสังคมไทยและสังคมโลก ตามมาตรฐานการอุดมศึกษาของชาติ

ประกอบด้วย ๔ ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ที่	ชื่อตัวบ่งชี้	น้ำหนัก (คะแนน)
๑	บัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี	๕
๒	คุณภาพของบัณฑิตปริญญาตรี โทและเอก ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ	๕
๓	ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่	๕
๔	ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่	๕

ตัวบ่งชี้ที่ ๑ บัณฑิตปริญญาตรีที่ได้อ่านทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี

คำอธิบาย

บัณฑิตปริญญาตรีที่สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรภาคปกติ ภาคพิเศษ และภาคนอกเวลาในสาขาใดๆ ที่ได้อ่านทำ หรือมีกิจการของตนเองที่มีรายได้ประจำ ภายในระยะเวลา ๑ ปีนับจากวันที่สำเร็จการศึกษา เมื่อเทียบกับบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษานั้น

การนับการมีงานทำ นับกรณีการทำงานสุจริตทุกประเภทที่สามารถสร้างรายได้เข้ามาประจำเพื่อเลี้ยงชีพตนเองได้ การนับจำนวนผู้มีงานทำของผู้สำเร็จการศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในภาคพิเศษหรือภาคนอกเวลา ให้นำเฉพาะผู้ที่เปลี่ยนงานใหม่หลังสำเร็จการศึกษาเท่านั้น

วิธีการคำนวณ

$$\frac{\text{จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้อ่านทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี}}{\text{จำนวนบัณฑิตที่ตอบแบบสำรวจทั้งหมด}} \times ๑๐๐$$

หมายเหตุ ไม่นับรวมบัณฑิตที่มีงานทำก่อนเข้าศึกษาหรือมีกิจการของตนเองที่มีรายได้ประจำอยู่แล้ว ผู้ที่ศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา ผู้อุปสมบท และผู้ที่เกณฑ์ทหาร

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ กำหนดร้อยละ ๑๐๐ เท่ากับ ๕ คะแนน

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

ข้อมูลจากการสำรวจต้องมีความเป็นตัวแทนของผู้สำเร็จการศึกษาทั้งในเชิงปริมาณ อย่างน้อยร้อยละ ๗๐ และในเชิงคุณลักษณะ ครอบคลุมทุกคณะ กรณีบัณฑิตที่ตอบแบบสำรวจไม่ถึงร้อยละ ๗๐ ของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ให้มีการติดตามซ้ำ โดยผลการสำรวจต้องสามารถระบุข้อมูล ดังต่อไปนี้

๑. จำนวนผู้ตอบแบบสำรวจ
๒. จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาทั้งภาคปกติและภาคพิเศษ (ภาคนอกเวลาราชการ)
๓. จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาที่ได้อ่านทำ
๔. จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาประกอบอาชีพอิสระ
๕. จำนวนบัณฑิตที่มีงานทำก่อนเข้าศึกษา
๖. จำนวนบัณฑิตที่ศึกษาต่อ
๗. เงินเดือนหรือรายได้ต่อเดือน ของผู้สำเร็จการศึกษาที่ได้อ่านทำหรือประกอบอาชีพอิสระ

ตัวบ่งชี้ที่ ๒ คุณภาพของบัณฑิตปริญญาตรี โท และเอก ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

คำอธิบาย

คุณภาพของบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF: HEd. หรือ Thai Qualifications Framework for Higher Education) หมายถึง คุณลักษณะของบัณฑิตระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ระบุ โดยเป็นคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามที่สถาบันกำหนด ครอบคลุมอย่างน้อย ๕ ด้าน คือ ๑) ด้านคุณธรรมจริยธรรม ๒) ด้านความรู้ ๓) ด้านทักษะทางปัญญา ๔) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และ ๕) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ รวมทั้ง TQF ตามสาขาวิชาชีพที่ประกาศใช้ ตลอดจนสอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ที่สภาหรือองค์กรวิชาชีพกำหนดเพิ่มเติม หรือสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต

กรณีที่เป็นวิชาชีพที่มีการเพิ่มเติมคุณลักษณะของบัณฑิตที่เพิ่มเติมจากกรอบมาตรฐานทั้ง ๕ ด้าน ต้องทำการประเมินครบทุกด้าน

วิธีการคำนวณ

$\frac{\text{ผลรวมของค่าคะแนนที่ได้จากการประเมินบัณฑิต}}{\text{จำนวนบัณฑิตที่ได้รับการประเมินทั้งหมด}}$

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้ค่าเฉลี่ยของคะแนนประเมินบัณฑิต (คะแนนเต็ม ๕)

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

ข้อมูลจากการสำรวจต้องมีความเป็นตัวแทนของผู้สำเร็จการศึกษาทั้งในเชิงปริมาณและในเชิงคุณภาพ ครอบคลุมทุกคณะ อย่างน้อยร้อยละ ๒๐ ของจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาในแต่ละระดับการศึกษา โดยมีข้อมูลประกอบการพิจารณา ดังต่อไปนี้

๑. ข้อมูลที่แสดงถึงคุณภาพบัณฑิตในด้านต่างๆ ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ที่สถาบันอุดมศึกษาเป็นผู้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลเอง โดยใช้แนวทางจากตัวอย่างแบบสอบถามที่เผยแพร่โดย สมศ.
๒. ผู้ตอบแบบสอบถาม คือ ผู้ใช้บัณฑิต หรือสถานศึกษาที่รับบัณฑิตเข้าศึกษาต่อ
๓. ข้อมูลผลการดำเนินงานด้านการผลิตบัณฑิตจากระบบฐานข้อมูลด้านการประกันคุณภาพ การศึกษาระดับอุดมศึกษา (CHE QA Online System) โดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.)
๔. ต้องแสดงแบบเก็บข้อมูลให้ครบทั้ง ๕ ด้าน และแสดงวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลให้ชัดเจน

ตัวบ่งชี้ที่ ๓ ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่

คำอธิบาย

ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่เป็นปัจจัยสำคัญของคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่แสดงถึงความเป็นผู้นำทางความคิด ความสามารถด้านการคิดเชิงวิพากษ์ การนำเสนอผลงาน มีทักษะในการวิจัย ทักษะและภูมิปัญญาในฐานะนักวิชาการและนักวิชาชีพชั้นสูง

ผลงานผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท หมายถึง บทความที่เป็นผลจากวิทยานิพนธ์ หรือบทความจากสารนิพนธ์ หรือบทความจากศิลปนิพนธ์

การเผยแพร่สู่สาธารณะในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง หมายถึง การเผยแพร่ในลักษณะของรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ วารสารวิชาการ หรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการในระดับมหาวิทยาลัย หรือระดับคณะ และต้องเป็นผลงานที่ผ่านการกลั่นกรอง (peer review) โดยมีบุคคลภายนอกสถาบันร่วมเป็นกรรมการพิจารณาด้วย

งานวิจัยที่เผยแพร่ในที่ประชุมวิชาการระดับชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการและบทความฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceedings) ระดับชาติ ที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงาน หรือคณะกรรมการ จัดประชุม ประกอบด้วยศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ นอกสถาบันเจ้าภาพอย่างน้อยร้อยละ ๒๕

งานวิจัยที่เผยแพร่ในที่ประชุมวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการและบทความฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceedings) ระดับนานาชาติ ที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงาน หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วยศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ จากต่างประเทศอย่างน้อยร้อยละ ๒๕

การส่งบทความเพื่อพิจารณาคัดเลือกให้นำเสนอในการประชุมวิชาการต้องส่งเป็นฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) และเมื่อได้รับการตอบรับและตีพิมพ์แล้ว การตีพิมพ์ต้องตีพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ซึ่งสามารถอยู่ในรูปแบบเอกสาร หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้

งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในฐานข้อมูล Thai-Journal Citation Index Centre (TCI) หรือวารสารวิชาการระดับชาติตามประกาศของ สมศ.

งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ได้แก่ ฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank : www.scimagojr.com) หรือฐานข้อมูล ISI Web of Science (Science Citation Index Expand, Social Sciences Citation Index, Art and Humanities Citation Index) หรือฐานข้อมูล Scopus หรือวารสารวิชาการระดับนานาชาติตามประกาศของ สมศ.

วิธีการคำนวณ

ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่ ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท X ๑๐๐ จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททั้งหมด

หมายเหตุ นับตามปีที่ได้รับการตีพิมพ์เท่านั้น

เกณฑ์การประเมิน

กำหนดระดับคุณภาพงานวิจัยที่ตีพิมพ์ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานวิจัย
๐.๒๕	มีการเผยแพร่สู่สาธารณะในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง
๐.๕๐	มีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ (proceedings)
๐.๗๕	มีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ (proceedings) หรือ มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติ
๑.๐๐	มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ

กำหนดระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ *
๐.๑๒๕	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบันหรือจังหวัด
๐.๒๕	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ
๐.๕๐	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ
๐.๗๕	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน
๑.๐๐	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับนานาชาติ

* องค์ประกอบของคณะกรรมการไม่น้อยกว่า ๓ คน และต้องมีบุคคลภายนอกสถานศึกษาร่วมพิจารณาด้วย

อาเซียน หมายถึง สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations) มี ๑๐ ประเทศ ได้แก่ บรูไน กัมพูชา อินโดนีเซีย สปป.ลาว มาเลเซีย พม่า ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย และ เวียดนาม

การเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ เป็นโครงการร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับประเทศอื่น

การเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน เป็นการเผยแพร่เฉพาะในกลุ่มอาเซียน ๑๐ ประเทศ (อย่างน้อย ๕ ประเทศ หมายถึงนับรวมประเทศไทยด้วย) และการให้คะแนนตามแหล่งเผยแพร่ ไม่จำเป็นต้องไปแสดงในต่างประเทศ

การเผยแพร่ในระดับนานาชาติ เป็นการเผยแพร่ที่เปิดกว้างสำหรับทุกประเทศ (อย่างน้อย ๕ ประเทศ ที่ไม่ได้อยู่ในกลุ่มอาเซียน)

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ กำหนดร้อยละ ๒๕ เท่ากับ ๕ คะแนน

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

๑. จำนวนและรายชื่อบทความที่เป็นผลจากวิทยานิพนธ์ หรือสารนิพนธ์ที่ตีพิมพ์ในลักษณะใดลักษณะหนึ่งของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์ในระดับชาติหรือนานาชาติรายปีตามปีการศึกษาหรือปีปฏิทินที่ตรงกับปีการศึกษา พร้อมชื่อเจ้าของบทความ ชื่อวิทยานิพนธ์หรือสารนิพนธ์ ปีที่ตีพิมพ์ ชื่อวารสารหรือรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการที่ตีพิมพ์ คำนวณน้ำหนักของบทความวิจัยแต่ละชิ้น

๒. จำนวนและรายชื่อผลงานสร้างสรรค์จากศิลปินของสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ พร้อมชื่อเจ้าของผลงาน ปีที่เผยแพร่ ชื่อหน่วยงานหรือองค์กร พร้อมทั้งจังหวัด ประเทศที่เผยแพร่ รูปแบบของการเผยแพร่พร้อมหลักฐาน และค่าน้ำหนักของการเผยแพร่ผลงานแต่ละชิ้น

๓. จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททั้งหมด

ตัวบ่งชี้ที่ ๔ ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่

คำอธิบาย

ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่เป็นปัจจัยสำคัญของคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่แสดงถึงความเป็นผู้นำทางความคิด ความสามารถด้านการคิดเชิงวิพากษ์ การนำเสนอผลงาน มีทักษะในการวิจัย ทักษะและภูมิปัญญาในฐานะนักวิชาการและนักวิชาชีพชั้นสูง

งานวิจัยที่เผยแพร่ในที่ประชุมวิชาการระดับชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการและบทความฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceedings) ระดับชาติ ที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงาน หรือคณะกรรมการ จัดประชุม ประกอบด้วยศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ นอกสถาบันเจ้าภาพอย่างน้อยร้อยละ ๒๕

งานวิจัยที่เผยแพร่ในที่ประชุมวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการและบทความฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceedings) ระดับนานาชาติ ที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงาน หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วยศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ จากต่างประเทศอย่างน้อยร้อยละ ๒๕

การส่งบทความเพื่อพิจารณาคัดเลือกให้นำเสนอในการประชุมวิชาการต้องส่งเป็นฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) และเมื่อได้รับการตอบรับและตีพิมพ์แล้ว การตีพิมพ์ต้องตีพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ซึ่งสามารถอยู่ในรูปแบบเอกสาร หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้

งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในฐานข้อมูล Thai-Journal Citation Index Centre (TCI) หรือวารสารวิชาการระดับชาติตามประกาศของ สมศ.

งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ได้แก่ ฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank: www.scimagojr.com) หรือฐานข้อมูล ISI Web of Science (Science Citation Index Expand, Social Sciences Citation Index, Art and Humanities Citation Index) หรือฐานข้อมูล Scopus หรือวารสารวิชาการระดับนานาชาติตามประกาศของ สมศ.

วิธีการคำนวณ

ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่	
ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก	X ๑๐๐
<hr/>	
จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกทั้งหมด	

เกณฑ์การประเมิน

กำหนดระดับคุณภาพบทความวิจัยที่ตีพิมพ์ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานวิจัย
๐.๒๕	มีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ/ระดับนานาชาติ หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI
๐.๕๐	มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติที่มีชื่อปรากฏอยู่ในประกาศของ สมศ.
๐.๗๕	มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank: www.scimagojr.com) โดยวารสารนั้นถูกจัดอยู่ในควอไทล์ที่ ๓ หรือ ๔ (Q3 หรือ Q4) ในปีล่าสุด ใน subject category ที่ตีพิมพ์ หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่มีชื่อปรากฏอยู่ในประกาศของ สมศ.
๑.๐๐	มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank: www.scimagojr.com) โดยวารสารนั้นถูกจัดอยู่ในควอไทล์ที่ ๑ หรือ ๒ (Q1 หรือ Q2) ในปีล่าสุด ใน subject category ที่ตีพิมพ์ หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ISI หรือ Scopus

กำหนดระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ *
๐.๑๒๕	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบันหรือจังหวัด
๐.๒๕	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ
๐.๕๐	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ
๐.๗๕	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน
๑.๐๐	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับนานาชาติ

* องค์ประกอบของคณะกรรมการไม่น้อยกว่า ๓ คน และต้องมีบุคคลภายนอกสถานศึกษาร่วมพิจารณาด้วย

อาเซียน หมายถึง สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations) มี ๑๐ ประเทศ ได้แก่ บรูไน กัมพูชา อินโดนีเซีย สปป.ลาว มาเลเซีย พม่า ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย และ เวียดนาม

การเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ เป็นโครงการร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับประเทศอื่น
การเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน เป็นการเผยแพร่เฉพาะในกลุ่มอาเซียน ๑๐ ประเทศ (อย่างน้อย ๕ ประเทศ หมายถึงนับรวมประเทศไทยด้วย) และการให้คะแนนตามแหล่งเผยแพร่ ไม่จำเป็นต้องไปแสดงในต่างประเทศ

การเผยแพร่ในระดับนานาชาติ เป็นการเผยแพร่ที่เปิดกว้างสำหรับทุกประเทศ (อย่างน้อย ๕ ประเทศ ที่ไม่ได้อยู่ในกลุ่มอาเซียน)

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ กำหนดร้อยละ ๕๐ เท่ากับ ๕ คะแนน

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

๑. จำนวนและรายชื่อบทความวิจัยจากวิทยานิพนธ์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์ในระดับชาติหรือนานาชาติรายปีตามปีการศึกษาหรือปีปฏิทินที่ตรงกับปีการศึกษา พร้อมชื่อเจ้าของบทความ ชื่อวิทยานิพนธ์ ปีที่ตีพิมพ์ ชื่อวารสารหรือรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการที่ตีพิมพ์ คำนวณน้ำหนักของบทความวิจัยแต่ละชิ้น
๒. จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกทั้งหมด

ข. ด้านงานวิจัยและงานสร้างสรรค์

ด้านงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ หมายถึง การที่สถานศึกษาระดับอุดมศึกษามีการดำเนินงานตามพันธกิจด้านการวิจัยและงานสร้างสรรค์อย่างมีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ ซึ่งมีจุดเน้นเฉพาะโดยมีการดำเนินการตามนโยบาย แผนงาน งบประมาณ มีการบริหารและการจัดการเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนคณาจารย์ นักวิจัย และบุคลากรให้มีสมรรถนะในการทำวิจัยและงานสร้างสรรค์ ส่งเสริมและสร้างเครือข่ายการทำวิจัยกับหน่วยงานภายนอกสถานศึกษา เพื่อให้ได้ผลงานวิจัย ผลงานประดิษฐ์และงานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพ เป็นนวัตกรรมที่นำไปสู่การสร้างและพัฒนาบัณฑิตที่เรื่องปัญญา มีคุณธรรมและความเชี่ยวชาญสูง การสร้างและพัฒนาองค์ความรู้ใหม่เป็นการเปิดโลกทัศน์ใหม่และขยายพรมแดนของความรู้และทรัพย์สินทางปัญญาที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในงานได้จริง ทั้งการใช้ประโยชน์เชิงวิชาการ การใช้ประโยชน์เชิงสาธารณะ การใช้ประโยชน์เชิงนโยบาย และการใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ เป็นต้น

ถ้าสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาต้องสร้างความเข้มข้นเชิงวิชาการ สร้างผลงานที่มีคุณภาพสูง และสร้างการยอมรับในแวดวงวิชาการ ควรเป็นงานวิจัยเชิงวิชาการ สามารถนำผลงานวิจัยไปตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติได้ หากเป็นงานวิจัยและพัฒนาก็ต้องเป็นงานวิจัยที่สามารถนำผลไปใช้ประโยชน์ได้ตามความต้องการของผู้ใช้จริง รวมทั้งนักวิจัยสามารถเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ เกี่ยวกับการใช้ความรู้ในการพัฒนา เป็นการเรียนรู้ที่สั่งสมและถ่ายทอดไปสู่ผู้อื่นได้ ประเด็นสำคัญก็คือไม่ว่างานวิจัยพื้นฐานหรืองานวิจัยประยุกต์ก็ต้องเป็นงานวิจัยแท้ คือการมีผลเป็นการเรียนรู้ สั่งสมองค์ความรู้ และถ่ายทอดองค์ความรู้นั้นๆ ได้ ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์เป็นปัจจัยสำคัญของการพัฒนาคุณภาพ ประสิทธิภาพและขีดความสามารถของคนไทย สมองยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ รวมทั้งการพัฒนาประเทศสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ สังคมความรู้ และสังคมแห่งภูมิปัญญา อันก่อให้เกิดวัฒนธรรมการเรียนรู้และใฝ่รู้ตลอดชีวิต และวัฒนธรรมการใช้ความรู้ในการกำหนดทิศทางยุทธศาสตร์และการพัฒนา ตลอดจนการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของประเทศ

ประกอบด้วย ๓ ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ที่	ชื่อตัวบ่งชี้	น้ำหนัก (คะแนน)
๕	งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่	๕
๖	งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์	๕
๗	ผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ	๕

ตัวบ่งชี้ที่ ๕ งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่

คำอธิบาย

การวิจัยเป็นพันธกิจหนึ่งที่สำคัญของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา การดำเนินการตามพันธกิจอย่างมีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จนั้น สามารถพิจารณาได้จากผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพและมีการเผยแพร่อย่างกว้างขวางจากการเปรียบเทียบกับจำนวนบทความวิจัยที่ตีพิมพ์และจำนวนผลงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติกับจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ

งานวิจัยที่เผยแพร่ในที่ประชุมวิชาการระดับชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการและบทความฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceedings) ระดับชาติ ที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงาน หรือคณะกรรมการ จัดประชุม ประกอบด้วย ศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ นอกสถาบันเจ้าภาพอย่างน้อยร้อยละ ๒๕

งานวิจัยที่เผยแพร่ในที่ประชุมวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการและบทความฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceedings) ระดับนานาชาติ ที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงาน หรือคณะกรรมการ จัดประชุม ประกอบด้วย ศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ จากต่างประเทศอย่างน้อยร้อยละ ๒๕

การส่งบทความเพื่อพิจารณาคัดเลือกให้นำเสนอในการประชุมวิชาการต้องส่งเป็นฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) และเมื่อได้รับการตอบรับและตีพิมพ์แล้ว การตีพิมพ์ต้องตีพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ซึ่งสามารถอยู่ในรูปแบบเอกสาร หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้

งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในฐานข้อมูล Thai-Journal Citation Index Centre (TCI) หรือวารสารวิชาการระดับชาติตามประกาศของ สมศ.

งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ได้แก่ ฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank: www.scimagojr.com) หรือฐานข้อมูล ISI Web of Science (Science Citation Index Expand, Social Sciences Citation Index, Art and Humanities Citation Index) หรือฐานข้อมูล Scopus หรือวารสารวิชาการระดับนานาชาติตามประกาศของ สมศ.

เกณฑ์การประเมิน

กำหนดระดับคุณภาพงานวิจัยที่ตีพิมพ์ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานวิจัย
๐.๒๕	มีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ/ระดับนานาชาติ หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI
๐.๕๐	มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติที่มีชื่อปรากฏอยู่ในประกาศของ สมศ.
๐.๗๕	มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank: www.scimagojr.com) โดยวารสารนั้นถูกจัดอยู่ในควอไทล์ที่ ๓ หรือ ๔ (Q3 หรือ Q4) ในปีล่าสุด ใน subject category ที่ตีพิมพ์ หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่มีชื่อปรากฏอยู่ในประกาศของ สมศ.
๑.๐๐	มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank: www.scimagojr.com) โดยวารสารนั้นถูกจัดอยู่ในควอไทล์ที่ ๑ หรือ ๒ (Q1 หรือ Q2) ในปีล่าสุด ใน subject category ที่ตีพิมพ์ หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ISI หรือ Scopus

กำหนดระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ *
๐.๑๒๕	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบันหรือจังหวัด
๐.๒๕	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ
๐.๕๐	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ
๐.๗๕	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน
๑.๐๐	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับนานาชาติ

* องค์ประกอบของคณะกรรมการไม่น้อยกว่า ๓ คน และต้องมีบุคคลภายนอกสถานศึกษาร่วมพิจารณาด้วย

อาเซียน หมายถึง สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations) มี ๑๐ ประเทศ ได้แก่ บรูไน กัมพูชา อินโดนีเซีย สปป.ลาว มาเลเซีย พม่า ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย และ เวียดนาม

การเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ เป็นโครงการร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับประเทศอื่น
การเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน เป็นการเผยแพร่เฉพาะในกลุ่มอาเซียน ๑๐ ประเทศ (อย่างน้อย ๕ ประเทศ หมายถึงนับรวมประเทศไทยด้วย) และการให้คะแนนตามแหล่งเผยแพร่ ไม่จำเป็นต้องไปแสดงในต่างประเทศ

การเผยแพร่ในระดับนานาชาติ เป็นการเผยแพร่ที่เปิดกว้างสำหรับทุกประเทศ (อย่างน้อย ๕ ประเทศ ที่ไม่ได้อยู่ในกลุ่มอาเซียน)

วิธีการคำนวณ

$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดร้อยละเท่ากับ ๕ คะแนน จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา ดังนี้

กลุ่มสาขาวิชา	ร้อยละ
วิทยาศาสตร์สุขภาพ	๒๐
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	๒๐
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	๑๐

การคิดคะแนนระดับคณะให้นำคะแนนที่คิดได้ของแต่ละกลุ่มสาขาวิชามาหาค่าเฉลี่ย และการคิดคะแนนระดับสถาบันให้นำคะแนนที่คิดได้ในแต่ละคณะมาหาค่าเฉลี่ย

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

๑. จำนวนและรายชื่อบทความวิจัยระดับชาติและนานาชาติทั้งหมดของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ ทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อตามปีการศึกษาหรือปีปฏิทินที่ตรงกับปีการศึกษา พร้อมชื่อเจ้าของบทความ ปีที่ตีพิมพ์ ชื่อวารสารหรือรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ และค่าน้ำหนักของแต่ละบทความวิจัย

๒. จำนวนและรายชื่อผลงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติทั้งหมดของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ ทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ พร้อมชื่อเจ้าของผลงาน ปีที่เผยแพร่ ชื่อสถานที่ จังหวัด หรือประเทศที่เผยแพร่ และระบุรูปแบบของการเผยแพร่พร้อมหลักฐาน และค่าน้ำหนักของแต่ละผลงานสร้างสรรค์

๓. หลักฐานแสดงความเป็นเจ้าของโครงการวิจัย

ตัวบ่งชี้ที่ ๖ งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์

คำอธิบาย

การวิจัยเป็นพันธกิจหนึ่งที่สำคัญของสถาบันอุดมศึกษา การดำเนินการตามพันธกิจอย่างมีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จนั้น สามารถพิจารณาได้จากผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพ และมีประโยชน์สู่การนำไปใช้จากการเปรียบเทียบจำนวนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำที่นำไปใช้ประโยชน์ในการแก้ปัญหาตามวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในโครงการวิจัยและรายงานการวิจัยโดยได้รับการรับรองการใช้ประโยชน์จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ

งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ หมายถึง งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้นำไปใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในโครงการ โครงการวิจัย และรายงานการวิจัยอย่างถูกต้อง สามารถนำไปสู่การแก้ปัญหาได้อย่างเป็นรูปธรรม มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการประยุกต์ใช้กับกลุ่มเป้าหมาย โดยมีหลักฐานปรากฏชัดเจนถึงการนำไปใช้จนก่อให้เกิดประโยชน์ได้จริงอย่างชัดเจน ตามวัตถุประสงค์ และ/หรือ ได้รับการรับรองการใช้ประโยชน์จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์หรือการรับรอง/การตรวจรับงานโดยหน่วยงานภายนอกสถานศึกษา

ประเภทของการใช้ประโยชน์จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ ที่สามารถนำไปสู่การแก้ปัญหาได้อย่างเป็นรูปธรรม มีดังนี้

๑. การใช้ประโยชน์ในเชิงสาธารณะ เช่น ผลงานวิจัยที่นำไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่สาธารณชนในเรื่องต่างๆ ที่ทำให้คุณภาพชีวิตและเศรษฐกิจของประชาชนดีขึ้น ได้แก่ การใช้ประโยชน์ด้านสาธารณสุข ด้านการบริหารจัดการสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) ด้านการส่งเสริมประชาธิปไตยภาคประชาชน ด้านศิลปะและวัฒนธรรม ด้านวิถีชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นต้น

๒. การใช้ประโยชน์ในเชิงนโยบาย เช่น ใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัยเชิงนโยบายในการนำไปประกอบเป็นข้อมูลการประกาศใช้กฎหมาย หรือกำหนดมาตรการ กฎเกณฑ์ต่างๆ โดยองค์กร หรือหน่วยงานภาครัฐและเอกชน เป็นต้น

๓. การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ เช่น งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปสู่การพัฒนาสิ่งประดิษฐ์ หรือผลิตภัณฑ์ซึ่งก่อให้เกิดรายได้ หรือนำไปสู่การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต เป็นต้น

๔. การใช้ประโยชน์ทางอ้อมของงานสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นการสร้างคุณค่าทางจิตใจ ยกระดับจิตใจ ก่อให้เกิดสุนทรียภาพ สร้างความสุข เช่น งานศิลปะที่นำไปใช้ในโรงพยาบาล ซึ่งได้มีการศึกษาและการประเมินไว้

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการรับรองการนำงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์ หมายถึง หน่วยงานหรือองค์กร หรือชุมชนภายนอกสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา ที่มีการนำงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาไปใช้ก่อให้เกิดประโยชน์ โดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์หรือการรับรอง/การตรวจรับงานโดยหน่วยงานภายนอกสถานศึกษา

การนับจำนวนผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ ให้นับจากวันที่นำผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์มาใช้และเกิดผลชัดเจนโดยที่ผลงานวิจัยจะดำเนินการในระยะเวลาใดก็ได้ ช่วงเวลาที่ใช้จะเป็นตามปีปฏิทิน หรือปีงบประมาณ หรือปีการศึกษา อย่างไรก็ตามหนึ่งตามระบบที่มหาวิทยาลัยจัดเก็บข้อมูลในกรณีที่งานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์มีการนำไปใช้ประโยชน์มากกว่า ๑ ครั้ง ให้นับการใช้ประโยชน์ได้เพียงครั้งเดียว ยกเว้นในกรณีที่มีการใช้ประโยชน์ที่แตกต่างกันชัดเจนตามมิติของการใช้ประโยชน์ที่ไม่ซ้ำกัน

วิธีการคำนวณ

$$\frac{\text{ผลรวมของจำนวนงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้บัญญัติโดยตรงเทียบ โดยกำหนดร้อยละ ๒๐ เท่ากับ ๕ คะแนน ทุกกลุ่มสาขาวิชา

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

๑. จำนวนและรายชื่องานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ โดยนับรวมผลงานที่นำไปใช้ประโยชน์ของอาจารย์และนักวิจัยประจำทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ พร้อมชื่อเจ้าของผลงาน ปีที่งานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์ดำเนินการเสร็จ ปีที่นำไปใช้ประโยชน์ ชื่อหน่วยงานที่นำไปใช้ประโยชน์ โดยมีหลักฐานการรับรองการใช้ประโยชน์จากหน่วยงานหรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ให้แสดงข้อมูลที่ระบุรายละเอียดการใช้ประโยชน์ที่ชัดเจนด้วย ตามแนวทางดังต่อไปนี้

- การใช้ประโยชน์ในเชิงสาธารณะ เช่น ผลงานวิจัยที่นำไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่สาธารณชนในเรื่องต่างๆ ที่ทำให้คุณภาพชีวิตและเศรษฐกิจของประชาชนดีขึ้น ได้แก่ การใช้ประโยชน์ด้านสาธารณสุข ด้านการบริหารจัดการสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) ด้านการส่งเสริมประชาธิปไตยภาคประชาชน ด้านศิลปะและวัฒนธรรม ด้านวิถีชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นต้น

- การใช้ประโยชน์ในเชิงนโยบาย เช่น ใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัยเชิงนโยบายในการนำไปประกอบเป็นข้อมูลการประกาศใช้กฎหมาย หรือกำหนดมาตรการ กฎเกณฑ์ต่างๆ โดยองค์กร หรือหน่วยงานภาครัฐและเอกชน เป็นต้น

- การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ เช่น งานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์ที่นำไปสู่การพัฒนาสิ่งประดิษฐ์หรือผลิตภัณฑ์ซึ่งก่อให้เกิดรายได้ หรือนำไปสู่การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต เป็นต้น

- การใช้ประโยชน์ทางอ้อมของงานสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นการสร้างคุณค่าทางจิตใจ ยกกระดับจิตใจก่อให้เกิดสุนทรียภาพ สร้างความสุข เช่น งานศิลปะที่นำไปใช้ในโรงพยาบาล ซึ่งได้มีการศึกษาและการประเมินไว้

๒. จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมดในแต่ละปีการศึกษา โดยนับรวมอาจารย์และนักวิจัยประจำที่ลาศึกษาต่อ

ตัวบ่งชี้ที่ ๗ ผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ

คำอธิบาย

ผลงานวิชาการที่มีคุณภาพ สะท้อนถึงสมรรถนะในการศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ สังเคราะห์ วิจัย การปฏิบัติจริงและได้นำไปใช้ในการแก้ปัญหา หรือพัฒนางานในหน้าที่จนเกิดผลดีต่อการพัฒนาคุณภาพ การจัดการศึกษา และเป็นประโยชน์ต่อความก้าวหน้าทางวิชาการ

ผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ หมายถึง บทความวิชาการ ตำรา หรือหนังสือ ที่ผ่านกระบวนการ กู้คืนกรองและได้รับการรับรองคุณภาพแล้ว ตามเกณฑ์ของ กพอ. เรื่องหลักเกณฑ์การขอกำหนดตำแหน่ง ทางวิชาการหรือเทียบเท่า

ผลงานทางวิชาการที่เป็นบทความวิชาการ (Academic Paper) ตำรา (Textbook) หรือหนังสือ (Book) ต้องเป็นผลงานที่ผ่านกระบวนการกู้คืนกรองผลงานก่อนตีพิมพ์ โดยมีรายละเอียดดังนี้

- บทความวิชาการ หมายถึง เอกสารทางวิชาการที่เรียบเรียงอย่างเป็นระบบ มีข้อความรู้ที่สะท้อน มุมมอง แนวคิดเชิงทฤษฎีที่ได้จากประสบการณ์ การสังเคราะห์เอกสาร หรือ การวิจัย โดยจัดทำในรูปของ บทความเพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารวิชาการที่มีคุณภาพซึ่งมีผู้ตรวจอ่าน

- ตำรา หมายถึง เอกสารทางวิชาการที่เรียบเรียงอย่างเป็นระบบ อาจเขียนเพื่อตอบสนองเนื้อหา ทั้งหมดของรายวิชาหรือเป็นส่วนหนึ่งของวิชาหรือหลักสูตรก็ได้ โดยมีการวิเคราะห์และสังเคราะห์ความรู้ ที่เกี่ยวข้อง และสะท้อนให้เห็นความสามารถในการถ่ายทอดวิชาในระดับอุดมศึกษา

- หนังสือ หมายถึง เอกสารทางวิชาการที่เขียนขึ้นเพื่อเผยแพร่ความรู้ ไปสู่วงวิชาการหรือผู้อ่าน ทั่วไป โดยไม่จำเป็นต้องเป็นไปตามข้อกำหนดของหลักสูตรหรือต้องนำมาประกอบการเรียนการสอนในวิชาใด วิชาหนึ่ง ทั้งนี้จะต้องเป็นเอกสารที่เรียบเรียงขึ้นอย่างมีเอกภาพ มีรากฐานทางวิชาการที่มั่นคงและให้ทัศนะ ของผู้เขียนที่สร้างเสริมปัญญาความคิด และสร้างความแข็งแกร่งทางวิชาการให้แก่สาขาวิชานั้นๆ หรือ สาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง

การนับจำนวนผลงานทางวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ จะนับผลงานวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในรูปแบบของบทความวิชาการในวารสารวิชาการทั้งในระดับชาติและ/หรือนานาชาติ หนังสือ หรือตำราทางวิชาการ ซึ่งมีระบบการพิจารณาต้นฉบับจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิก่อนการตีพิมพ์ และผลงานจะต้องเกินร้อยละ ๕๐ ของชิ้นงาน ในกรณีที่มีการตีพิมพ์มากกว่า ๑ ครั้ง ให้นับการตีพิมพ์เพียงครั้งเดียว ต่องานวิชาการ ๑ ชิ้น

เกณฑ์การประเมิน

กำหนดระดับคุณภาพผลงานวิชาการ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพผลงานวิชาการ
๐.๒๕	บทความวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติ
๐.๕๐	บทความวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ
๐.๗๕	ตำราหรือหนังสือที่มีการประเมินผ่านตามเกณฑ์โดยผู้ทรงคุณวุฒิที่สถานศึกษากำหนด
๑.๐๐	ตำราหรือหนังสือที่ใช้ในการขอผลงานทางวิชาการและผ่านการพิจารณาตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว หรือตำราหรือหนังสือที่มีคุณภาพสูง มีผู้ทรงคุณวุฒิตรวจอ่านตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการ

วิธีการคำนวณ

$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิชาการที่ได้รับรองคุณภาพ}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด}} \times ๑๐๐$$

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดร้อยละ ๑๐ เท่ากับ ๕ คะแนน ทุกกลุ่มสาขาวิชา

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

๑. จำนวนและรายชื่อผลงานวิชาการ (บทความวิชาการ ตำรา หนังสือระดับอุดมศึกษา) ที่มีคุณภาพของอาจารย์ประจำ โดยนับรวมผลงานของอาจารย์ทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ พร้อมชื่อเจ้าของผลงาน ปีที่ผลงานแล้วเสร็จ ปีที่ได้รับการรับรองคุณภาพจากหน่วยงานที่เชื่อถือได้ ชื่อหน่วยงานที่รับรอง และมีหลักฐานการรับรองคุณภาพจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ค่าน้ำหนักของผลงานวิชาการแต่ละชิ้น

๒. จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมดในแต่ละปีการศึกษา โดยนับรวมอาจารย์ที่ลาศึกษาต่อ

ค. ด้านการบริการวิชาการแก่สังคม

ด้านการบริการวิชาการแก่สังคม หมายถึง การที่สถานศึกษาระดับอุดมศึกษามีการให้บริการวิชาการที่ครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายที่เฉพาะเจาะจงทั้งในประเทศและต่างประเทศซึ่งอาจให้บริการโดยการใช้ทรัพยากรของสถานศึกษาหรือใช้ทรัพยากรร่วมกันทั้งในระดับสถาบันและระดับบุคคลในหลายลักษณะ อาทิ การให้คำปรึกษา การศึกษา วิจัย ค้นคว้า เพื่อแสวงหาคำตอบให้กับสังคม การฝึกอบรมหลักสูตรระยะสั้นต่างๆ การจัดทำให้มีการศึกษาต่อเนื่อง บริการศิษย์เก่าและประชาชนทั่วไป การให้บริการทางวิชาการนี้สามารถจัดในรูปแบบการให้บริการแบบให้เปล่าด้วยสำนึกความรับผิดชอบของความเป็นสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาในฐานะเป็นที่พึ่งของสังคม หรือเป็นการให้บริการเชิงพาณิชย์ที่ให้ผลตอบแทนเป็นรายได้ หรือเป็นข้อมูลย้อนกลับมาพัฒนาและปรับปรุงเพื่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ การให้บริการทางวิชาการโดยการถ่ายทอดเทคโนโลยีและองค์ความรู้ใหม่ที่เป็นประโยชน์ เป็นที่พึ่งและแหล่งอ้างอิงทางวิชาการ เสนอแนะแนวทางที่เหมาะสม สอดคล้อง อันก่อให้เกิด ความมั่นคง ความเข้มแข็ง และการพัฒนาที่ยั่งยืนของชุมชน สังคม ประเทศชาติและนานาชาติ ตลอดจนการส่งเสริมการมีบทบาททางวิชาการ และวิชาชีพในการตอบสนอง ชี้นำ และเตือนสติสังคมของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาโดยคำนึงถึงความรับผิดชอบต่อสาธารณะ

ประกอบด้วย ๒ ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ที่	ชื่อตัวบ่งชี้	น้ำหนัก (คะแนน)
๘	ผลการนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนและ/หรือการวิจัย	๕
๙	ผลการเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนหรือองค์กรภายนอก	๕

ตัวบ่งชี้ที่ ๘ ผลการนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาใช้ในการพัฒนา การเรียนการสอนและ/หรือการวิจัย

คำอธิบาย

การให้บริการวิชาการ หมายถึง การที่สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาซึ่งอยู่ในฐานะที่เป็นที่พึ่งของชุมชนหรือสังคม เป็นแหล่งอ้างอิงทางวิชาการ หรือทำหน้าที่ใดๆ ที่มีผลต่อการพัฒนาชุมชนในด้านวิชาการหรือการพัฒนาความรู้ ตลอดจนความเข้มแข็งประเทศชาติและนานาชาติ การบริการวิชาการเป็นการบริการที่มีค่าตอบแทน และบริการวิชาการให้เปล่า โดยมีการนำความรู้และประสบการณ์มาใช้พัฒนาหรือบูรณาการเข้ากับการเรียนการสอนและการวิจัย อาทิ บทความ ตำรา หนังสือ รายวิชาหรือหลักสูตร เป็นต้น

การนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาพัฒนามี ๒ ประเภท คือ

๑. การพัฒนาการเรียนการสอน
๒. การพัฒนาการวิจัย

ในการประเมินตัวบ่งชี้นี้ต้องมีโครงการทั้งสองประเภท ทั้งนี้ในแต่ละโครงการไม่จำเป็นต้องมีทั้งสองประเภท และผลการใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนและการวิจัยต้องเสร็จสิ้นในปีที่ประเมิน

วิธีการคำนวณ

$$\frac{\text{จำนวนโครงการ/กิจกรรมบริการวิชาการ
ที่นำมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนและการวิจัย}}{\text{จำนวนโครงการ/กิจกรรมบริการวิชาการตามแผนที่สภาสถาบันอนุมัติ}} \times 100$$

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดร้อยละ ๓๐ เท่ากับ ๕ คะแนน

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

๑. หลักฐาน เอกสาร ข้อมูลที่แสดงว่าอาจารย์ประจำได้รวบรวม จัดระบบ และมีการประมวลความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอน และการวิจัยโดยอาจไปต่อยอดพัฒนาเป็นหนังสือ ตำรา หรืองานวิจัย ขยายผลนำไปสู่การปรับปรุงรายวิชาหรือนำไปสู่การเปิดรายวิชาใหม่

๒. โครงการบริการวิชาการที่นับในตัวตั้งจะต้องมีผลการบูรณาการเสร็จสิ้นในปีที่ประเมิน และโครงการวิชาการที่เป็นตัวหารเป็นโครงการบริการวิชาการที่ดำเนินการในปีที่ประเมิน โครงการหนึ่งๆ จะบูรณาการเฉพาะกับการเรียนการสอน หรือเฉพาะกับงานวิจัย หรือจะบูรณาการกับทั้งการเรียนการสอน และการวิจัยก็ได้

๓. การบริการวิชาการ เป็นการให้บริการแก่บุคคลหรือหน่วยงานภายนอกสถานศึกษา ทั้งการประเมินในระดับคณะและระดับสถาบัน

ตัวบ่งชี้ที่ ๙ ผลการเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนหรือองค์กรภายนอก

คำอธิบาย

โครงการที่มีผลต่อการพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน หมายถึง โครงการที่สถาบันจัดขึ้นเพื่อพัฒนาชุมชนหรือองค์กรภายนอกและเมื่อดำเนินการแล้วมีผลก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นแก่ชุมชนหรือองค์กรภายนอกในด้านต่างๆ หรือ ทำให้ชุมชนหรือองค์กรภายนอกสามารถพึ่งพาตนเองได้ตามศักยภาพของตน

ประเด็นการพิจารณา

๑. มีการดำเนินงานตามวงจรคุณภาพ (PDCA) โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนหรือองค์กร
๒. บรรลุเป้าหมายตามแผนประจำปีไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐
๓. ชุมชนหรือองค์กรมีผู้นำหรือสมาชิกที่มีการเรียนรู้และดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง
๔. ชุมชนหรือองค์กรสร้างกลไกที่มีการพัฒนาตนเอง โดยคงอัตลักษณ์ของคนในชุมชนและเอกลักษณ์ของท้องถิ่นอย่างต่อเนื่องหรือยั่งยืน
๕. มีผลกระทบที่เกิดประโยชน์สร้างคุณค่าต่อสังคม หรือชุมชน/องค์กรมีความเข้มแข็ง

เกณฑ์การให้คะแนน

๑	๒	๓	๔	๕
ปฏิบัติได้ ๑ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๒ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๓ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๔ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๕ ข้อ

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

๑. แผนและกิจกรรมหรือโครงการที่ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชนหรือองค์กร
๒. รายงาน เอกสารผลการปฏิบัติตามกิจกรรมหรือโครงการ
๓. ข้อมูลที่แสดงถึงผลการดำเนินงานตามกิจกรรมหรือโครงการโดยผู้นำหรือสมาชิกของชุมชนหรือองค์กรได้เรียนรู้และดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง และพัฒนาตามอัตลักษณ์ของคนในชุมชนและเอกลักษณ์ของท้องถิ่นอย่างต่อเนื่องหรือยั่งยืน
๔. ข้อมูลที่แสดงถึงผลการดำเนินงานตามกิจกรรมหรือโครงการของชุมชนหรือองค์กรที่สร้างประโยชน์ ความเข้มแข็งและคุณค่าต่อสังคม ชุมชน หรือองค์กร
๕. “ต่อเนื่อง” หมายถึง มีการดำเนินงานตั้งแต่ ๒ ปีขึ้นไป
๖. “ยั่งยืน” หมายถึง มีการดำเนินงานตั้งแต่ ๕ ปีขึ้นไป
๗. “เข้มแข็ง” หมายถึง สามารถพึ่งพาตนเองได้

หมายเหตุ สำหรับสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาที่ได้รับการประเมินปี ๒๕๕๕ เป็นต้นไป สามารถใช้โครงการ/กิจกรรมใหม่ที่ปรากฏอยู่ในแผนระยะยาวโดยได้รับการอนุมัติจากสภาสถาบันว่าเป็นโครงการ/กิจกรรมที่ต่อเนื่องในอนาคตและจะยั่งยืน เข้มแข็ง สามารถพึ่งพาตนเองได้ โดย สมศ. จะพิจารณาให้คะแนนล่วงหน้า

ง. ด้านการทำงานบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

ด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม หมายถึง สถานศึกษามีการดำเนินงานทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมของชาติโดยเห็นถึงความสำคัญและคุณค่าเรื่องศิลปะและวัฒนธรรมที่จำต้องปลูกฝัง ส่งเสริมและพัฒนาสิ่งที่ดีงาม ความมีสุนทรีย์ และวัฒนธรรมที่พึงประสงค์ อยู่ในสภาพแวดล้อมที่สวยงามอย่างมีรสนิยม ให้เกิดในจิตสำนึกและในวิถีชีวิต มีความเชื่อมั่นในการดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่า สามารถรองรับกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม ทั้งในเรื่องความเชื่อ ค่านิยม และวัฒนธรรมใหม่ๆ สถานศึกษาจึงมีนโยบายและการดำเนินงานทั้งในระดับบุคคล และสถาบัน โดยมีระบบและกลไกเป็นหน่วยส่งเสริม สนับสนุนในลักษณะโครงการและส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้วิถีชีวิตและบรรยากาศ ในมหาวิทยาลัยน่าอยู่ มีชีวิตที่มีคุณค่าอย่างมีรสนิยม และสามารถอยู่ในสังคมด้วยความเข้าใจ มีน้ำใจอย่างมีความสุข

ประกอบด้วย ๒ ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ที่	ชื่อตัวบ่งชี้	น้ำหนัก (คะแนน)
๑๐	การส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม	๕
๑๑	การพัฒนาสุนทรีย์ภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม	๕

ตัวบ่งชี้ที่ ๑๐ การส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม

คำอธิบาย

ศิลปะและวัฒนธรรม เป็นตัวบ่งชี้ถึงคุณภาพ วิถีชีวิต และจิตใจที่ดำรงของบุคคลและสังคม เป็นพันธกิจหลักประการหนึ่งที่สถานศึกษาพึงตระหนัก ที่จะต้องให้ความสำคัญในการส่งเสริม สนับสนุน เพื่อให้สังคมในสถานศึกษาอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข อย่างมีคุณค่า สามารถเป็นแบบอย่างที่น่าศรัทธา และเป็นที่ยอมรับของสังคม การส่งเสริมสนับสนุนจำต้องดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพที่จริงใจได้ต่อเนื่องที่มั่นคงและยั่งยืน โดยการกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ชัดและสามารถประเมินผลได้

ประเด็นการพิจารณา

๑. มีการดำเนินงานตามวงจรคุณภาพ (PDCA)
๒. บรรลุเป้าหมายตามแผนประจำปีไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐
๓. มีการดำเนินงานสม่ำเสมออย่างต่อเนื่อง
๔. เกิดประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อชุมชนภายใน/ภายนอก
๕. ได้รับการยกย่องระดับชาติและ/หรือนานาชาติ

เกณฑ์การให้คะแนน

๑	๒	๓	๔	๕
ปฏิบัติได้ ๑ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๒ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๓ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๔ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๕ ข้อ

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

๑. นโยบาย แผน ระบบและกลไกในการส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม
๒. โครงการหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม พร้อมรายละเอียดของโครงการหรือกิจกรรม รวมทั้งตัวบ่งชี้และเป้าหมายความสำเร็จ
๓. รายงานสรุปผลหรือประเมินโครงการหรือกิจกรรม (ประโยชน์และคุณค่าต่อชุมชน)
๔. หลักฐานที่อธิบายรายละเอียดและแสดงกระบวนการได้มาซึ่งข้อมูลของการสรุปผลสำเร็จ เช่น ขั้นตอนและช่วงระยะเวลาการเก็บข้อมูล การสุ่มตัวอย่าง แบบสำรวจหรือแบบสอบถามหรือแบบประเมินวิธีการวิเคราะห์ผล เป็นต้น
๕. รายงาน รางวัลที่ได้รับการประกาศเกียรติคุณ ยกย่อง ระดับชาติและนานาชาติ จากสถาบันหรือหน่วยงานที่เป็นที่ยอมรับ

ตัวบ่งชี้ที่ ๑๑ การพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม

คำอธิบาย

ศิลปะและวัฒนธรรม เกี่ยวข้องกับความสุนทรีย์และรสนิยม เกิดรูปแบบวิถีชีวิตและสังคม โดยมีลักษณะที่เป็นพลวัต มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา จำเป็นต้องรู้ทันอย่างมีปัญญา โดยมีแผนในการพัฒนาให้ความรู้และประสบการณ์ด้านสุนทรียภาพในบริบทของศิลปะและวัฒนธรรม สามารถเลือกรับ รักษาและสร้างให้ตนเองและสังคมอยู่ร่วมกันอย่างรู้คุณค่าความงาม อย่างมีสุนทรีย์ที่มีรสนิยม

ประเด็นการพิจารณา

๑. การมีส่วนร่วมของบุคลากรในสถาบันที่ก่อให้เกิดวัฒนธรรมที่ดี
๒. สิ่งแวดล้อมด้านความปลอดภัยของอาคารสถานที่ สะอาดถูกสุขลักษณะ และตกแต่งอย่างมีความสุนทรีย์
๓. ปรับแต่งและรักษาภูมิทัศน์ให้สวยงาม สอดคล้องกับธรรมชาติ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๔. การจัดให้มีพื้นที่และกิจกรรมทางวัฒนธรรมที่เอื้อและส่งเสริมให้นักศึกษาและบุคลากรมีส่วนร่วมอย่างสม่ำเสมอ
๕. ระดับความพึงพอใจของบุคลากรและนักศึกษาที่เกี่ยวกับประเด็น ๑ - ๔ ไม่ต่ำกว่า ๓.๕๑ จากคะแนนเต็ม ๕

เกณฑ์การให้คะแนน

๑	๒	๓	๔	๕
ปฏิบัติได้	ปฏิบัติได้	ปฏิบัติได้	ปฏิบัติได้	ปฏิบัติได้
๑ ข้อ	๒ ข้อ	๓ ข้อ	๔ ข้อ	๕ ข้อ

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

๑. หลักฐานที่แสดงรายละเอียดของโครงการหรือกิจกรรมที่พัฒนาสุนทรียภาพด้านศิลปะและวัฒนธรรมที่สถานศึกษาดำเนินการตลอดปีในแต่ละปีการศึกษา
๒. โครงการหรือกิจกรรมที่แสดงรายละเอียดที่กำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายของความสำเร็จ อย่างเป็นรูปธรรม รายงานผลการประเมินการมีส่วนร่วม
๓. เอกสารหลักฐานหรือผลการประเมินด้านสภาพแวดล้อม ความปลอดภัย ความสะอาด สุขอนามัย และความสวยงาม
๔. รายงานสรุปผลการประเมินการจัดให้มีพื้นที่และกิจกรรมทางวัฒนธรรมที่เอื้อและส่งเสริมให้นักศึกษาและบุคลากรมีส่วนร่วมอย่างสม่ำเสมอ
๕. รายงานผลการประเมินความพึงพอใจของบุคลากรและนักศึกษาที่เกี่ยวกับประเด็น ๑ - ๔

หมายเหตุ ๑. สะอาด หมายถึง ไม่รก มีระเบียบ รักษาง่าย ใช้สะดวก

๒. สุขลักษณะ หมายถึง สะอาด ปลอดภัย ไร้มลภาวะ สุขกายสบายใจ เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๓. สวยงาม หมายถึง มีการจัดแต่งอาคาร สภาพแวดล้อมอย่างเหมาะสม สอดคล้องกับพื้นที่แวดล้อม ไม่สิ้นเปลือง และไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม

จ. ด้านการบริหารและการพัฒนาสถาบัน

ด้านการบริหารและการพัฒนาสถาบัน หมายถึง การที่สถานศึกษาระดับอุดมศึกษามีระบบการบริหารและการจัดการที่ดี มีประสิทธิภาพในการถ่ายทอดวิสัยทัศน์ และค่านิยมไปสู่การปฏิบัติอย่างมีเอกภาพ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และพันธกิจที่กำหนดไว้ โดยมีสภาสถาบันทำหน้าที่กำกับดูแลนโยบาย การดำเนินงานตามแผน การบริหารบุคคล การบริหารงบประมาณและทรัพย์สิน การบริหารสวัสดิการที่จัดให้นักศึกษา และบุคลากรทุกคน รวมทั้งกำกับติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินงานให้เป็นไปตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และกฎหมายที่กำหนด มีการเผยแพร่ผลการดำเนินงานของสภาสถาบัน และการบริหารและการจัดการของผู้บริหารทุกระดับสู่ประชาคมภายในสถานศึกษา และภายนอกสถานศึกษาตามหลักธรรมาภิบาลที่ประกอบด้วย หลักประสิทธิผล (Effectiveness) หลักประสิทธิภาพ (Efficiency) หลักการตอบสนอง (Responsiveness) หลักการรับผิดชอบ (Accountability) หลักความโปร่งใส (Transparency) หลักการมีส่วนร่วม (Participation) หลักการกระจายอำนาจ (Decentralization) หลักนิติธรรม (Rule of Law) หลักความเสมอภาค (Equity) และหลักมุ่งเน้นฉันทามติ (Consensus Oriented)

ประกอบด้วย ๓ ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ที่	ชื่อตัวบ่งชี้	น้ำหนัก (คะแนน)
๑๒	การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภาสถาบัน	๕
๑๓	การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารสถาบัน	๕
๑๔	การพัฒนาคณาจารย์	๕

ตัวบ่งชี้ที่ ๑๒ การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภาสถาบัน

คำอธิบาย

สภาสถาบันอุดมศึกษาถือเป็นองค์กรหลักของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาที่ต้องมีบทบาทสำคัญในการกำหนดนโยบาย กรอบทิศทางการดำเนินงานตามอัตลักษณ์ของสถาบันอุดมศึกษา กำหนดระบบกลไก และกระบวนการที่เป็นรูปธรรมในการบริหารจัดการเพื่อให้เกิดการกำกับดูแลและขับเคลื่อนสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา รวมทั้งการควบคุมและตรวจสอบการดำเนินงานของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา ให้เกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และการพัฒนาสถาบันอย่างยั่งยืน

การประเมินผลความสำเร็จในการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภาสถาบันจะมุ่งเน้นการประเมินคุณภาพในการกำหนดทิศทางการกำกับดูแลและขับเคลื่อนการดำเนินงานของสถานศึกษาระดับ อุดมศึกษาตามหน้าที่และบทบาทของสภาสถาบัน การบริหารและการจัดการตามหลักธรรมาภิบาล และการดำเนินงานตามมติการประชุมสภาสถาบันอุดมศึกษา

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้ค่าคะแนนผลการประเมินผลการดำเนินงานของสภาสถาบัน (คะแนนเต็ม ๕) ที่ครอบคลุม ๕ ประเด็น ดังต่อไปนี้

๑. สภาสถาบันทำพันธกิจครบถ้วนตามภาระหน้าที่ที่กำหนดในพระราชบัญญัติของสถานศึกษา
๒. สภาสถาบันกำหนดยุทธศาสตร์ ทิศทาง กำกับนโยบาย ข้อบังคับ ระเบียบ
๓. สภาสถาบันทำตามกฎระเบียบข้อบังคับของต้นสังกัด และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
๔. สภาสถาบันกำกับ ติดตาม การดำเนินงานของผู้บริหารสถานศึกษา
๕. สภาสถาบันดำเนินงานโดยใช้หลักธรรมาภิบาลครบทั้ง ๑๐ ประเด็น

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

เอกสารหรือหลักฐานที่แสดงรายละเอียดการประเมินตามประเด็นที่กำหนดในเกณฑ์การให้คะแนน

หมายเหตุ เป็นการประเมินในระดับสถาบัน คณะไม่ต้องประเมิน

ตัวบ่งชี้ ๑๓ การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารสถาบัน

คำอธิบาย

การประเมินผลตามหน้าที่และบทบาทของผู้บริหารในการบริหารและการจัดการให้บรรลุผลสำเร็จตามแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติงานประจำปีของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา จะมุ่งเน้นการประเมินคุณภาพของการบริหารงานตามนโยบายของสภาสถาบันอุดมศึกษา ประสิทธิภาพของแผนปฏิบัติการประจำปี ความสามารถในการบริหารและการจัดการตามหลักธรรมาภิบาลของผู้บริหาร

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้ค่าคะแนนการประเมินผลผู้บริหารโดยคณะกรรมการที่สภาสถาบันแต่งตั้ง (คะแนนเต็ม ๕)

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

๑. เอกสารหรือหลักฐานที่แสดงรายละเอียดการกำหนดหรือทบทวนนโยบายการกำกับดูแลสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา รวมทั้งทบทวนกรอบทิศทางงานดำเนินงานของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาตามหน้าที่และบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา

๒. เอกสารหรือหลักฐานที่แสดงรายละเอียดการดำเนินการตามระบบการกำกับดูแลสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยมีเอกสารหรือหลักฐานหรือรายงานหรือบันทึกการประชุมที่แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารสถานศึกษาได้กำหนดให้มีกระบวนการที่เป็นรูปธรรมในการจัดการเพื่อให้เกิดการควบคุมและตรวจสอบการดำเนินงานของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา

๓. เอกสารหรือหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารสถานศึกษา มีการติดตามผลการดำเนินงานสำคัญ เช่น ระบบในด้านนโยบายและแผน ด้านการบริหารงานบุคคล ด้านการเงินและงบประมาณ โดยเฉพาะการดำเนินงานตามภารกิจหลักของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาที่เป็นนิติสภาสถาบัน

๔. เอกสารหรือหลักฐานที่แสดงให้เห็นถึงนโยบายของสถานศึกษา ที่กำหนดให้มีระบบการประเมินผู้บริหารโดยคณะกรรมการที่สภาสถาบันแต่งตั้งและมีการดำเนินงานตามระบบนั้น

๕. รายงานการสังเคราะห์ห้มติหรือนโยบาย รวมทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการตัดสินใจของผู้บริหารสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา

หมายเหตุ ๑. ระดับสถาบัน ผู้บริหาร หมายถึง อธิการบดี

๒. ระดับคณะ ผู้บริหาร หมายถึง คณบดี หรือผู้บริหารของหน่วยงานที่เทียบเท่าคณะที่มีการจัดการเรียนการสอน

ตัวบ่งชี้ ๑๔ การพัฒนาคณาจารย์

คำอธิบาย

คุณภาพของคณาจารย์เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อคุณภาพของผู้เรียน รวมทั้งพิจารณาจากความสำเร็จของสถานศึกษาในการส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาคุณภาพอาจารย์ เพื่อให้อาจารย์ติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการอย่างต่อเนื่อง อันจะทำให้สถานศึกษาสามารถแข่งขันได้ในระดับสากล คุณภาพอาจารย์พิจารณาจากคุณวุฒิและตำแหน่งทางวิชาการ

เกณฑ์การพิจารณา

กำหนดค่าน้ำหนักระดับคุณภาพอาจารย์ ดังนี้

วุฒิการศึกษา ตำแหน่งทางวิชาการ	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก
อาจารย์	๐	๒	๕
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	๑	๓	๖
รองศาสตราจารย์	๓	๕	๘
ศาสตราจารย์	๖	๘	๑๐

วิธีการคำนวณ

ค่าดัชนีคุณภาพอาจารย์ คำนวณดังนี้

ผลรวมถ่วงน้ำหนักของอาจารย์ประจำ
จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดให้ค่าดัชนีคุณภาพอาจารย์เป็น ๖ เท่ากับ ๕ คะแนน

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

๑. จำนวนและรายชื่ออาจารย์ประจำทั้งหมดในแต่ละปีการศึกษา
๒. นับอาจารย์ที่ปฏิบัติงานจริง และที่ลาศึกษาต่อ โดยมีฐานข้อมูลที่ระบุรายละเอียดแสดงวุฒิการศึกษา และตำแหน่งทางวิชาการ

หมายเหตุ การคิดคะแนนกรณีสาขาวิชาการ/วิชาชีพ

- คุณวุฒิคณาจารย์กรณีสาขาวิชาการ/วิชาชีพ ให้รับรองการเทียบเท่าตามเกณฑ์ของ สกอ. และกรณีสาขาวิชาชีพให้เทียบปริญญาสูงสุดตามเกณฑ์ ก.พ.

ฉ. ด้านการพัฒนาและประกันคุณภาพภายใน

ด้านการพัฒนาและประกันคุณภาพภายใน หมายถึง สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาจะต้องแสดงควมมีมาตรฐานและคุณภาพด้วยการเป็นประชาคมแห่งการสร้างความรู้ และองค์การแห่งการเรียนรู้ที่มีขีดความสามารถในการค้นคว้าวิจัยสร้างความรู้ใหม่ทั้งเพื่อพัฒนาสังคมและพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง อุดมศึกษาไทยยังต้องแสดงความเป็นอุดมศึกษามหาชนที่มีคุณภาพ นอกจากนี้อุดมศึกษาไทยต้องมีความเป็นเลิศที่ใช้การได้ในสังคมแห่งการตรวจสอบอย่างเข้มข้น เพื่อการพัฒนามาตรฐานและคุณภาพอย่างต่อเนื่องซึ่งจะนำอุดมศึกษาไทยไปสู่อุดมศึกษาสากล ดังนั้นการประกันคุณภาพอุดมศึกษาจึงเป็นการประกันคุณภาพเพื่อความรู้สู่ความเป็นเลิศ และการประกันคุณภาพเพื่อผู้เรียน หัวใจของระบบการประกันคุณภาพที่ดี คือ การใช้ระบบและกระบวนการประกันคุณภาพในการสร้างประชาคมที่มีวัฒนธรรมในการเรียนรู้ และตรวจสอบการทำงานของตนเองเพื่อผู้อื่นอยู่เสมอ ซึ่งจะนำไปสู่การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ที่เป็นพลวัต เปลี่ยนแปลงได้อย่างมีประสิทธิภาพ เผยแพร่ข่าวสารทั่วทั้งสถาบัน พร้อมกับมีการกำหนดมาตรฐานการทำงานทุกด้านแบบมีอาชีพที่สามารถตรวจสอบการทำงานได้ทุกขั้นตอน มีกลไกรับฟังผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งภายในและภายนอกสถาบัน เพื่อนำข้อคิดความเห็นจากทุกฝ่ายที่มีส่วนร่วมมาใช้ในการกำกับแนวทางการประกันคุณภาพของสถาบัน อย่างไรก็ตามสถาบันอุดมศึกษาพึงมีอิสระและเสรีภาพทางวิชาการในการพัฒนาระบบประกันคุณภาพที่เหมาะสมของตนเอง และในขณะเดียวกันก็พึงให้อิสระแก่หน่วยงานภายในในการพัฒนาระบบประกันคุณภาพตามเงื่อนไขเฉพาะของแต่ละหน่วยงานด้วย

ระบบประกันคุณภาพภายในโดยทั่วไป ประกอบด้วย ระบบแรก คือ ระบบการพัฒนาคุณภาพ ซึ่งประกอบด้วย การกำหนดมาตรฐาน กระบวนการวางแผน และออกแบบระบบงานเพื่อคุณภาพและการจัดการกระบวนการและการควบคุมคุณภาพ ระบบที่สอง คือ ระบบการตรวจสอบคุณภาพเพื่อเร่งรัดให้การดำเนินงานบรรลุเป้าหมายตามมาตรฐานคุณภาพที่กำหนด และระบบที่สาม คือ ระบบการประเมินภายในและกระบวนการปรับปรุงคุณภาพ การประกันคุณภาพภายในเป็นหน้าที่ของสถาบันในการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายใน โดยให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมและการสนับสนุนจากต้นสังกัด ทั้งนี้ การประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษา เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาอย่างต่อเนื่องและสามารถรองรับการประเมินคุณภาพภายนอกได้

ประกอบด้วย ๑ ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ที่	ชื่อตัวบ่งชี้	น้ำหนัก (คะแนน)
๑๕	ผลประเมินการประกันคุณภาพภายในรับรองโดยต้นสังกัด	๕

ตัวบ่งชี้ที่ ๑๕ ผลประเมินการประกันคุณภาพภายในรับรองโดยต้นสังกัด

คำอธิบาย

ตามกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๓ ระบุไว้ว่า “...ให้หน่วยงานต้นสังกัดของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาจัดให้มีการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษานั้น อย่างน้อยหนึ่งครั้งในทุกสามปี และแจ้งผลให้สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาทราบ รวมทั้งเปิดเผยผลการติดตาม ตรวจสอบคุณภาพการศึกษาต่อสาธารณชน...” ทั้งนี้ สถานศึกษาจะดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา ภายในที่ครอบคลุมตัวบ่งชี้ที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาหรือต้นสังกัดกำหนด โดยจะเป็นตัวบ่งชี้ที่ เน้นด้านปัจจัยนำเข้าและกระบวนการ ซึ่งผลการประเมินการประกันคุณภาพภายในโดยต้นสังกัดนี้ จะเป็น คະແນวທີ່ສາມາດສະທ້ອນປະສິດທິພາບແລະປະສິດທິຜົນຂອງຄຸນນະພາບການດຳເນີນງານດ້ານຕ່າງໆ ຂອງສູນສຶກສາ ລະດັບອຸດມສຶກສາໄດ້ ດັ່ງນັ້ນ ໃນການປະເມີນຕົວບັງຊີ້ນີ້ ຈະໃຊ້ຄ່າເອີ້ນຍະແນວປະເມີນການປະກັນຄຸນນະພາບພາຍໃນ ໂດຍຕົ້ນສັງຄັດ ໂດຍບໍ່ຕ້ອງທຳການປະເມີນໃໝ່

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้ค่าคะแนนผลการประเมินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในโดยต้นสังกัด

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

คะแนนประเมินผลการประกันคุณภาพภายในของสถาบันอุดมศึกษาโดยต้นสังกัด

หมายเหตุ กรณีของการประเมินระดับคณะ หากประเมินการประกันคุณภาพภายในของคณะไม่ครบทุกตัว ที่กำหนดในระดับสถาบัน ให้ใช้คะแนนจากการประเมินในระดับสถาบันของตัวบ่งชี้้นั้นมาใช้แทน

๒.๙.๒) กลุ่มตัวบ่งชี้อัตลักษณ์

กลุ่มตัวบ่งชี้อัตลักษณ์ หมายถึง กลุ่มตัวบ่งชี้ที่ประเมินผลผลิตตามปรัชญา ปณิธาน/วิสัยทัศน์ พันธกิจ และวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งสถานศึกษา รวมถึงความสำเร็จตามจุดเน้นและจุดเด่นที่ส่งผลสะท้อน เป็นเอกลักษณ์ของแต่ละสถานศึกษา โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาสถาบัน

ประกอบด้วย ๒ ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ที่	ชื่อตัวบ่งชี้	น้ำหนัก (คะแนน)
๑๖	ผลการพัฒนาตามอัตลักษณ์ของสถาบัน	
	๑๖.๑ ผลการบริหารสถาบันให้เกิดอัตลักษณ์	๕
	๑๖.๒ ผลการพัฒนাবัณฑิตตามอัตลักษณ์	๕
๑๗	ผลการพัฒนาตามจุดเน้นและจุดเด่นที่ส่งผลสะท้อนเป็นเอกลักษณ์ของสถาบัน	๕

ตัวบ่งชี้ที่ ๑๖ ผลการพัฒนาตามอัตลักษณ์ของสถาบัน

คำอธิบาย

อัตลักษณ์ หมายถึง บุคลิก ลักษณะที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนตามปรัชญา ปณิธาน/วิสัยทัศน์ พันธกิจ และ วัตถุประสงค์ของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา ที่ได้รับความเห็นชอบจากสภาสถาบัน

ตัวบ่งชี้ที่ ๑๖.๑ ผลการบริหารสถาบันให้เกิดอัตลักษณ์

ประเด็นการพิจารณา

๑. มีการกำหนดกลยุทธ์และแผนการปฏิบัติงานที่สอดคล้องกับอัตลักษณ์ของสถานศึกษา โดยได้รับการเห็นชอบจากสภาสถาบัน

๒. มีการสร้างระบบการมีส่วนร่วมของผู้เรียนและบุคลากรในการปฏิบัติตามกลยุทธ์ที่กำหนด อย่างครบถ้วนสมบูรณ์

๓. ผลการประเมินของผู้เรียนและบุคลากรเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของสถานศึกษาที่สอดคล้องกับอัตลักษณ์ ไม่ต่ำกว่า ๓.๕๑ จากคะแนนเต็ม ๕

๔. ผลการดำเนินงานก่อให้เกิดผลกระทบที่เป็นประโยชน์และ/หรือสร้างคุณค่าต่อสังคม

๕. ผู้เรียน/บุคลากร/คณะ/สถาบัน ได้รับการยกย่องหรือยอมรับในระดับชาติและ/หรือนานาชาติ ในประเด็นที่เกี่ยวกับอัตลักษณ์

เกณฑ์การให้คะแนน

๑	๒	๓	๔	๕
ปฏิบัติได้ ๑ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๒ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๓ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๔ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๕ ข้อ

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

หลักฐานเชิงประจักษ์ในการได้รับการยกย่องหรือยอมรับ การได้รับรางวัลในประเด็นที่เกี่ยวกับ อัตลักษณ์ เช่น โล่รางวัล ใบประกาศเกียรติคุณ เกียรติบัตร หนังสือเชิดชูเกียรติ เป็นต้น

หมายเหตุ ๑. คณะและสถาบัน มีอัตลักษณ์เดียวกัน โดยความเห็นชอบจากสภาสถาบัน

๒. คณะจะดำเนินการแยกหรือดำเนินการร่วมกับสถาบันก็ได้

๓. กรณีที่คณะดำเนินการร่วมกับสถาบันจะต้องรายงานไว้ใน SAR ของคณะ และแสดงหลักฐาน การดำเนินงานด้วย โดยใช้ผลการประเมินของสถาบัน

การคิดคะแนน

๑. กรณีที่คณะดำเนินการร่วมกับสถาบันและมีส่วนร่วมในการดำเนินการ ผลการประเมินจะพิจารณา ข้อมูลในระดับสถาบัน โดยคณะที่มีส่วนร่วมให้ใช้คะแนนเดียวกับสถาบัน

๒. กรณีที่คณะดำเนินการแยกกับสถาบัน ผลการประเมินจะพิจารณาในระดับคณะ

ตัวบ่งชี้ที่ ๑๖.๒ ผลการพัฒนาบัณฑิตตามอัตลักษณ์

วิธีการคำนวณ

ผลรวมของค่าคะแนนที่ได้จากการประเมินบัณฑิตที่มีคุณลักษณะตามอัตลักษณ์
จำนวนบัณฑิตที่ได้รับการประเมินทั้งหมด

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้ค่าเฉลี่ยของคะแนนประเมินบัณฑิต (คะแนนเต็ม ๕)

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

ข้อมูลจากการสำรวจต้องมีความเป็นตัวแทนของผู้สำเร็จการศึกษาทั้งในเชิงปริมาณและในเชิงคุณภาพ ครอบคลุมทุกคณะ อย่างน้อยร้อยละ ๒๐ ของจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาในแต่ละระดับ โดยมีข้อมูลประกอบการพิจารณาดังต่อไปนี้

๑. ปรัชญา ปณิธาน/วิสัยทัศน์ พันธกิจและวัตถุประสงค์ของสถานศึกษา รวมทั้งแผนกลยุทธ์ และแผนการปฏิบัติงานประจำปีของสถานศึกษาที่ได้รับความเห็นชอบจากสภาสถาบัน
๒. แผนพัฒนาคุณภาพสถานศึกษาในด้านต่างๆ ที่ได้รับความเห็นชอบจากสภาสถาบัน
๓. รายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีที่ได้รับความเห็นชอบจากสภาสถาบัน ซึ่งแสดงให้เห็นถึงผลการดำเนินงานและผลสำเร็จของการดำเนินงานที่สอดคล้องกับปรัชญา วิสัยทัศน์ และพันธกิจของสถาบัน
๔. ผู้ตอบแบบสอบถาม คือ ผู้ใช้บัณฑิต หรือสถานศึกษาที่รับบัณฑิตเข้าศึกษาต่อ

หมายเหตุ “๑ สถาบัน ๑ อัตลักษณ์” โดยความเห็นชอบจากสภาสถาบัน โดย

๑. คณะและสถาบัน มีอัตลักษณ์เดียวกัน โดยความเห็นชอบจากสภาสถาบัน
๒. คณะจะดำเนินการแยกหรือดำเนินการร่วมกับสถาบันก็ได้
๓. กรณีที่คณะดำเนินการร่วมกับสถาบันจะต้องรายงานไว้ใน SAR ของคณะ และแสดงหลักฐานการดำเนินงานด้วย โดยใช้ผลการประเมินของสถาบัน

การคิดคะแนน

๑. กรณีที่คณะดำเนินการร่วมกับสถาบันและมีส่วนร่วมในการดำเนินการ ผลการประเมินจะพิจารณาข้อมูลในระดับสถาบัน โดยคณะที่มีส่วนร่วมให้ใช้คะแนนเดียวกับสถาบัน
๒. กรณีที่คณะดำเนินการแยกกับสถาบัน ผลการประเมินจะพิจารณาในระดับคณะ

ตัวบ่งชี้ที่ ๑๗ ผลการพัฒนาตามจุดเน้นและจุดเด่นที่ส่งผลกระทบเป็นเอกลักษณ์ของสถาบัน

คำอธิบาย

เอกลักษณ์ หมายถึง ความสำเร็จตามจุดเน้นและจุดเด่นที่สะท้อนให้เห็นเป็นลักษณะโดดเด่นเป็นหนึ่งของสถานศึกษา

ประเด็นการพิจารณา

๑. มีการกำหนดกลยุทธ์การปฏิบัติงานที่สอดคล้องกับจุดเน้น จุดเด่น หรือความเชี่ยวชาญเฉพาะของสถานศึกษา โดยได้รับการเห็นชอบจากสภาสถาบัน

๒. มีการสร้างระบบการมีส่วนร่วมของผู้เรียนและบุคลากรในการปฏิบัติตามกลยุทธ์ที่กำหนดอย่างครบถ้วนสมบูรณ์

๓. ผลการประเมินความพึงพอใจของบุคลากรที่เกี่ยวกับการดำเนินการตามจุดเน้น และจุดเด่น หรือความเชี่ยวชาญเฉพาะของสถานศึกษา ไม่ต่ำกว่า ๓.๕๑ จากคะแนนเต็ม ๕

๔. ผลการดำเนินงานบรรลุตามจุดเน้น จุดเด่น หรือความเชี่ยวชาญเฉพาะของสถานศึกษาและเกิดผลกระทบที่เกิดประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อสังคม

๕. ผู้เรียน/บุคลากร/คณะ/สถานศึกษา มีเอกลักษณ์ตามจุดเน้น จุดเด่น หรือความเชี่ยวชาญเฉพาะที่กำหนด และได้รับการยอมรับในระดับชาติและ/หรือนานาชาติ

เกณฑ์การให้คะแนน

๑	๒	๓	๔	๕
ปฏิบัติ ได้ ๑ ข้อ	ปฏิบัติ ได้ ๒ ข้อ	ปฏิบัติ ได้ ๓ ข้อ	ปฏิบัติ ได้ ๔ ข้อ	ปฏิบัติ ได้ ๕ ข้อ

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

๑. เอกสารหลักฐานที่แสดงให้เห็นถึงการกำหนดเอกลักษณ์ จุดเน้น หรือจุดเด่นของสถานศึกษา

๒. แผนกลยุทธ์ แผนการปฏิบัติงานประจำปี รวมทั้งแผนพัฒนาคุณภาพที่สอดคล้องกับเอกลักษณ์ จุดเน้น หรือจุดเด่นของสถานศึกษาที่ได้รับการเห็นชอบจากสภาสถาบัน

๓. รายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีที่ได้รับการเห็นชอบจากสภาสถาบัน ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการดำเนินงานและผลสำเร็จของการดำเนินงานตามเอกลักษณ์ จุดเน้น หรือจุดเด่นของสถานศึกษาที่กำหนด หรือผลการดำเนินงานและผลสำเร็จของการดำเนินงานที่เกิดขึ้นจนถือเป็นเอกลักษณ์ จุดเน้นหรือจุดเด่นของสถานศึกษาที่ได้รับการยอมรับ

๔. หลักฐานเชิงประจักษ์ในการได้รับการยกย่องหรือยอมรับ การได้รับรางวัลในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเอกลักษณ์ เช่น โล่รางวัล ใบประกาศเกียรติคุณ เกียรติบัตร หนังสือเชิดชูเกียรติ เป็นต้น

- หมายเหตุ ๑. เอกลักษณ์ของคณะอาจเหมือน หรือแตกต่าง หรือสับสนกับเอกลักษณ์ของสถาบันก็ได้ ทั้งนี้ต้องผ่านความเห็นชอบจากสภาสถาบัน
๒. คณะจะดำเนินการแยกหรือดำเนินการร่วมกับสถาบันก็ได้
๓. กรณีที่คณะดำเนินการร่วมกับสถาบันจะต้องรายงานไว้ใน SAR ของคณะ และแสดงหลักฐานการดำเนินงานด้วย โดยใช้ผลการประเมินของสถาบัน

การคิดคะแนน

๑. กรณีที่คณะกำหนดเอกลักษณ์เหมือนกับสถาบันและมีส่วนร่วมในการดำเนินการ ผลการประเมินจะพิจารณาข้อมูลในระดับสถาบัน โดยคณะที่มีส่วนร่วมให้ใช้คะแนนเดียวกับสถาบัน
๒. กรณีที่คณะกำหนดเอกลักษณ์ไม่เหมือนกับสถาบัน ผลการประเมินจะพิจารณาในระดับคณะ

๒.๙.๓) กลุ่มตัวบ่งชี้มาตรการส่งเสริม

ตัวบ่งชี้มาตรการส่งเสริม หมายถึง กลุ่มตัวบ่งชี้ที่ประเมินผลการดำเนินงานของสถานศึกษา โดยสถานศึกษาเป็นผู้กำหนดแนวทางพัฒนาเพื่อร่วมกันชี้แนะ ป้องกันและแก้ไขปัญหาสังคมตามนโยบายของรัฐ ซึ่งสามารถปรับเปลี่ยนตามกาลเวลาและปัญหาสังคมที่เปลี่ยนไป โดยมีเป้าหมายที่แสดงถึงความเป็นผู้นำสังคม อาทิ การรักชาติ การบำรุงศาสนาและเทิดทูนพระมหากษัตริย์ การส่งเสริมและสืบสานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ การน้อมนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาปฏิบัติเป็นแบบอย่าง การสร้างสังคมสันติสุขและความปรองดอง การส่งเสริมความร่วมมือในกรอบประชาคมอาเซียน การส่งเสริมด้านสิ่งแวดล้อม พลังงาน เศรษฐกิจ สุขภาพ ค่านิยม จิตสาธารณะ และความประหยัด รวมทั้งการแก้ปัญหาสังคม อาทิ ความขัดแย้ง อุบัติภัย และสิ่งเสพติด เป็นต้น

ประกอบด้วย ๑ ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ที่	ชื่อตัวบ่งชี้	น้ำหนัก (คะแนน)
๑๘	ผลการชี้แนะ ป้องกัน หรือแก้ปัญหาของสังคมในด้านต่างๆ	
	ตัวบ่งชี้ ๑๘.๑ ผลการชี้แนะ ป้องกัน หรือแก้ปัญหาของสังคมในประเด็นที่ ๑ ภายในสถาบัน	๕
	ตัวบ่งชี้ ๑๘.๒ ผลการชี้แนะ ป้องกัน หรือแก้ปัญหาของสังคมในประเด็นที่ ๒ ภายนอกสถาบัน	๕

ตัวบ่งชี้ที่ ๑๘ ผลการชั้นนำ ป้องกัน หรือแก้ปัญหาของสังคมในด้านต่างๆ

ตัวบ่งชี้ที่ ๑๘.๑ ผลการชั้นนำ ป้องกัน หรือแก้ปัญหาของสังคมในประเด็นที่ ๑
ภายในสถาบัน

ตัวบ่งชี้ที่ ๑๘.๒ ผลการชั้นนำ ป้องกัน หรือแก้ปัญหาของสังคมในประเด็นที่ ๒
ภายนอกสถาบัน

คำอธิบาย

สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาเลือกดำเนินการ ๒ ประเด็น จากประเด็นชั้นนำหรือแก้ปัญหาสังคมในด้านต่างๆ อาทิ การส่งเสริมและสืบสานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ความรักชาติ บำรุงศาสนาและเทิดทูนพระมหากษัตริย์ สุขภาพ ค่านิยม จิตสาธารณะ ความคิดสร้างสรรค์ ผู้ด้อยโอกาสและผู้สูงอายุ นโยบายรัฐบาล เศรษฐกิจ การพร้อมรับการเป็นสมาชิกสังคมอาเซียน พลังงานสิ่งแวดล้อม อุบัติภัย สิ่งเสพติด ความฟุ่มเฟือย การแก้ปัญหาคอขวด สร้างสังคมสันติสุขและความปรองดอง ตลอดจนการน้อมนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ให้เป็นสถานศึกษาพอเพียงแบบอย่าง เป็นต้น

ทั้งนี้ ประเด็นที่ชั้นนำหรือแก้ปัญหาสังคม ที่สถานศึกษาเลือกดำเนินการ โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาสถาบัน

ประเด็นการพิจารณา ๑๘.๑

๑. มีการดำเนินงานตามวงจรคุณภาพ (PDCA)
๒. บรรลุเป้าหมายตามแผนประจำปีไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐
๓. มีประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อคนในสถาบัน
๔. มีผลกระทบที่เกิดประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อสถาบัน
๕. ได้รับการยกย่องระดับชาติและ/หรือนานาชาติ

ประเด็นการพิจารณา ๑๘.๒

๑. มีการดำเนินงานตามวงจรคุณภาพ (PDCA)
๒. บรรลุเป้าหมายตามแผนประจำปีไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐
๓. มีประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อคนในชุมชน
๔. มีผลกระทบที่เกิดประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อชุมชนหรือสังคม
๕. ได้รับการยกย่องระดับชาติและ/หรือนานาชาติ

เกณฑ์การให้คะแนน

๑	๒	๓	๔	๕
-	ปฏิบัติได้ ๑ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๒ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๓ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๔ - ๕ ข้อ

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

๑. โครงการหรือกิจกรรมที่สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาได้ดำเนินงานที่มีประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อสถานศึกษา มีบทบาทในการชี้แนะหรือแก้ปัญหาสังคมในด้านต่างๆ ที่ระบุดูวัตถุประสงค์ และกลุ่มเป้าหมาย รวมทั้งความสำเร็จของโครงการ

๒. หลักฐานที่แสดงการเห็นชอบโครงการ/กิจกรรมจากสภาสถาบันที่สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาได้ดำเนินงานโดยมีบทบาทในการชี้แนะหรือแก้ปัญหาสังคมในด้านต่างๆ

๓. รายงานสรุปผลโครงการทุกโครงการ

๔. หลักฐาน เอกสาร ข้อมูลที่แสดงถึงการเกิดผลกระทบที่เกิดประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อสังคมจากการดำเนินงานของโครงการ

๕. หลักฐาน เอกสาร ข้อมูลที่แสดงถึงการได้รับการยกย่องระดับชาติหรือระดับนานาชาติ

หมายเหตุ ๑. มาตรการส่งเสริมของคณะอาจเหมือน หรือแตกต่าง หรือส่งผลกับมาตรการส่งเสริมของสถาบันก็ได้ ทั้งนี้ต้องผ่านความเห็นชอบจากสภาสถาบัน

๒. คณะจะดำเนินการแยกหรือดำเนินการร่วมกับสถาบันก็ได้

๓. กรณีที่คณะดำเนินการร่วมกับสถาบันจะต้องรายงานไว้ใน SAR ของคณะ และแสดงหลักฐานการดำเนินงานด้วย โดยใช้ผลการประเมินของสถาบัน

การคิดคะแนน

๑. กรณีที่คณะมีการดำเนินงานในประเด็นเดียวกับสถาบันและมีส่วนร่วมในการดำเนินการ ผลการประเมินจะพิจารณาข้อมูลในระดับสถาบัน โดยคณะที่มีส่วนร่วมให้ใช้คะแนนเดียวกับสถาบัน

๒. กรณีที่คณะมีการดำเนินงานในประเด็นที่ต่างจากสถาบัน ผลการประเมินจะพิจารณาในระดับคณะ

บทที่ ๓

การรับรองมาตรฐาน

ในการประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสาม ระดับอุดมศึกษา ได้มีการกำหนดการพิจารณาให้การรับรองมาตรฐานสถานศึกษา โดยมีหลักเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

๓.๑ การรับรองมาตรฐานระดับอุดมศึกษา

การรับรองมาตรฐานของสถานศึกษารอบสาม ระดับอุดมศึกษา จะพิจารณาข้อมูลจากการประเมินตัวบ่งชี้ที่เชื่อมโยงไปสู่การรับรองมาตรฐานของสถานศึกษา ดังนี้

๓.๑.๑ การประเมินระดับตัวบ่งชี้

ตัวบ่งชี้แต่ละตัวจะมีคะแนนต่ำสุดคือ ๐ และสูงสุดคือ ๕ ใช้ผลประเมินของคะแนนกรรมกรมาพิจารณารายตัวบ่งชี้

๓.๑.๒ การประเมินกลุ่มตัวบ่งชี้

สมศ. กำหนดเกณฑ์ไว้ ๒ ข้อ คือ

๑) คะแนนเฉลี่ยของตัวบ่งชี้ที่ ๑ - ๑๑ มีค่าตั้งแต่ ๓.๕๑ ขึ้นไป และ

๒) คะแนนเฉลี่ยของตัวบ่งชี้ทุกตัวรวมกันมีค่าตั้งแต่ ๓.๕๑ ขึ้นไป

โดยใช้ทศนิยม ๒ ตำแหน่ง หากทศนิยมตำแหน่งที่สามมีค่าตั้งแต่ ๐.๐๐๕ ให้ปัดขึ้น มิฉะนั้นให้ปัดทิ้ง

๓.๑.๓ ความหมายของระดับคุณภาพ

ค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวบ่งชี้หรือในภาพรวม สามารถแปลความหมายของระดับคุณภาพ ดังนี้

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
๔.๕๑ - ๕.๐๐	ดีมาก
๓.๕๑ - ๔.๕๐	ดี
๒.๕๑ - ๓.๕๐	พอใช้
๑.๕๑ - ๒.๕๐	ต้องปรับปรุง
๐.๐๐ - ๑.๕๐	ต้องปรับปรุงเร่งด่วน

๓.๒ การรับรองมาตรฐานระดับคณะ/เทียบเท่า

ใช้เกณฑ์ ๒ ข้อ ใน ๓.๑.๒ และแปลความหมายตามข้อ ๓.๑.๓

๓.๓ การรับรองมาตรฐานระดับสถาบัน

สถาบันจะได้รับการรับรองเมื่อ

- ๑) ผลประเมินระดับสถาบันได้คะแนนเฉลี่ยเป็นไปตามเกณฑ์ ๒ ข้อ ในข้อ ๓.๑.๒ และ
- ๒) คะแนนผลการประเมินระดับคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่าเป็นไปตามเงื่อนไขดังนี้
 - (๒.๑) สถาบันที่มีจำนวน ๑ - ๓ คณะ ทุกคณะต้องเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน
 - (๒.๒) สถาบันที่มีจำนวน ๔ - ๙ คณะ มีคณะที่มีผลการประเมินคุณภาพในระดับพอใช้ ได้เพียง ๑ คณะเท่านั้น
 - (๒.๓) สถาบันที่มีคณะ หรือหน่วยงานเทียบเท่าจำนวนตั้งแต่ ๑๐ คณะขึ้นไป มีคณะเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานตั้งแต่ร้อยละ ๙๐ ของจำนวนคณะทั้งหมด

หมายเหตุ หากสถาบันได้รับการรับรองมาตรฐาน แต่มีคณะที่ไม่ได้รับการรับรองมาตรฐาน ตามเกณฑ์ข้างต้น ให้เป็นการรับรองมาตรฐานสถาบันแบบมีเงื่อนไข

๓.๔ การรับรองการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้ง

การรับรองการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งมีแนวทางดำเนินการ ดังนี้

- ๑) ดำเนินการประเมินการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งตามที่สถาบันแจ้งและปรากฏรายชื่อ ในฐานข้อมูลของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) เท่านั้น ทั้งนี้ สมศ. จะประเมินการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งจาก ๑๘ ตัวบ่งชี้ที่ สมศ. กำหนด
- ๒) ถ้าผลการประเมินการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งไม่ผ่านเกณฑ์ของ สกอ. สมศ. จะไม่รับรองในระดับสถาบัน หากสถาบันการศึกษาพัฒนาจนผ่านเกณฑ์ของ สกอ. แล้ว สมศ. จึงจะทำการประเมินการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้ง
- ๓) หากการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งเป็นส่วนหนึ่งของคณะจะประเมินร่วมกับคณะ หากมีใช้ จะนับเป็นหน่วยงานเทียบเท่าคณะ
- ๔) ถ้าพบหลักฐานภายหลังว่าสถาบันการศึกษามีการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้ง นอกเหนือจากที่สถาบันแจ้ง สกอ. นั้น สำนักงานจะประกาศไม่รับรองทั้งสถาบัน กรณีสำนักงานให้การรับรองไปแล้วจะดำเนินการถอนการรับรอง

๓.๕ การประเมินตามโครงการ “๑ ช่วย ๙”

เพื่อขับเคลื่อนให้สถานศึกษาสามารถพัฒนาและเพิ่มพูนศักยภาพตนเองอย่างต่อเนื่องสู่ ความเป็นเลิศ จึงมีแนวทางการประเมินสถานศึกษาตามโครงการ “๑ ช่วย ๙” เพื่อสร้างความร่วมมือ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ก่อให้เกิดความเข้มแข็งในการจัดการศึกษาทุกระดับ โดยมีเงื่อนไขดังนี้

หลักการ “๑ ช่วย ๙” (๑ สถานศึกษา ช่วย ๙ สถานศึกษา)

สถานศึกษาที่สมัครเป็นแกนนำในการให้ความช่วยเหลือเกื้อกูลเพื่อพัฒนาให้สถานศึกษาที่อยู่ในเครือข่ายการพัฒนาอีก ๙ แห่ง มีค่าเฉลี่ยผลการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสาม (พ.ศ. ๒๕๕๔ – ๒๕๕๘) ดีขึ้นไปกว่าการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสอง (พ.ศ. ๒๕๔๙ - ๒๕๕๓)

เงื่อนไข

๑) เป็นการเข้าร่วมโครงการโดยสมัครใจของสถานศึกษา และสถานศึกษาเป็นผู้เสนอขอเข้าร่วมโครงการเอง
๒) เป็นสถานศึกษาที่จัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา ด้านการอาชีวศึกษา และระดับขั้นพื้นฐาน สถานศึกษาสามารถสมัครเข้าร่วมโครงการได้เพียงกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง คือสถานศึกษาแกนนำ หรือสถานศึกษาเครือข่ายการพัฒนา

๓) สถานศึกษาแกนนำจะต้องลงนามความร่วมมือกับ สมศ. ในการพัฒนาสถานศึกษาเครือข่ายการพัฒนาอย่างน้อย ๙ แห่ง และสถานศึกษาเครือข่ายการพัฒนาจะต้องลงนามความร่วมมือกับสถานศึกษาแกนนำ

คุณสมบัติของสถานศึกษาที่สมัครเข้าร่วมโครงการ

๑) สถานศึกษาแกนนำหรือเรียกโดยย่อว่า สถานศึกษาที่เป็น “๑” สถานศึกษาที่สมัครเข้าร่วมโครงการในกลุ่มนี้จะต้องมีคุณสมบัติดังนี้

(๑.๑) ได้รับการรับรองมาตรฐานคุณภาพจาก สมศ. และมีผลการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสอง (พ.ศ. ๒๕๔๙ – ๒๕๕๓) ในภาพรวมระดับดีมากเท่านั้น หรือ เป็นสถานศึกษาที่ได้รับการประเมินภายนอกรอบสาม ในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๔ มีผลการประเมินในภาพรวมระดับดีมากและได้รับการรับรองมาตรฐานคุณภาพจาก สมศ.

(๑.๒) ในกรณีเป็นสถานศึกษาที่จัดการศึกษาหลายระดับ เช่น สถานศึกษาเดียวกันจัดการศึกษา ปฐมวัย และการศึกษาขั้นพื้นฐาน จะต้องมีผลการประเมินดีมากและได้รับการรับรองทุกระดับการศึกษา

๒) สถานศึกษาเครือข่ายการพัฒนา หรือเรียกโดยย่อว่า สถานศึกษาที่เป็น “๙” เป็นสถานศึกษาที่มีผลการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสอง ต่ำกว่าระดับดีมาก กล่าวคือ

กรณีที่ เป็นสถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน จะต้องมีผลการประเมินในระดับดี พอใช้ หรือ ปรับปรุง สถานศึกษาที่จัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา หรือด้านการศึกษาอาชีวศึกษา จะต้องมีการประเมินในระดับดี พอใช้ ควรปรับปรุง หรือต้องปรับปรุง

หลักเกณฑ์สำคัญ

๑) สถานศึกษาแกนนำในโครงการ “๑ ช่วย ๙” จะได้รับการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสามตามมาตรฐาน ตัวบ่งชี้ และเกณฑ์การพิจารณาตามกรอบการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสาม

๒) สถานศึกษาเครือข่ายการพัฒนา จะได้รับการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสาม ตามกรอบการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสามเช่นเดียวกับสถานศึกษาอื่นๆ

๓) สถานศึกษาเครือข่ายการพัฒนาของสถานศึกษาในโครงการ “๑ ช่วย ๙” นั้น อาจเป็นสถานศึกษาที่จัดการศึกษาในระดับเดียวกัน หรือต่างระดับกันก็ได้ เช่น สถานศึกษาในโครงการ “๑ ช่วย ๙” มีสถานศึกษาเครือข่ายการพัฒนาเป็นศูนย์พัฒนาเด็ก จำนวน ๒ แห่ง และเป็นสถานศึกษาที่จัดการศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน ๗ แห่ง หรือสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาอาจมีสถานศึกษาในเครือข่ายการพัฒนาที่เป็นสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา หรือขั้นพื้นฐานก็ได้ เป็นต้น โดยจะตั้งอยู่ในพื้นที่เดียวกันหรือต่างพื้นที่กันก็ได้

อาจนำสถานศึกษาที่มีเจ้าของเดียวกันกับสถานศึกษาแกนนำให้เป็นสถานศึกษาเครือข่ายการพัฒนาได้ กรณีนี้สถานศึกษาแกนนำแต่ละแห่งจะมีสถานศึกษาเครือข่ายการพัฒนาเช่นนี้ได้ไม่เกิน ๒ แห่ง

ขั้นตอนของโครงการ

๑) สถานศึกษาที่มีความประสงค์จะเป็นสถานศึกษาแกนนำในการพัฒนาหรือเรียกว่าสถานศึกษาที่เป็น “๑” ต้องแสดงความจำนงต่อ สมศ. โดยตรง และจัดทำข้อเสนอโครงการให้ สมศ. ทราบล่วงหน้าก่อนเริ่มดำเนินการอย่างน้อย ๖ เดือน หรือ ๑ ภาคการศึกษา พร้อมด้วยข้อมูลและแผนการดำเนินงานที่เกี่ยวข้อง เช่น แจงรายชื่อสถานศึกษาที่อยู่ในเครือข่ายการพัฒนา จำนวน ๙ แห่ง พร้อมแผนการพัฒนาสถานศึกษา สถานศึกษาที่เป็น “๙” และระยะเวลาที่ใช้เพื่อการพัฒนา เป็นต้น เพื่อให้ สมศ. ได้จัดกลุ่มสถานศึกษาและเตรียมการประเมิน “๑ ช่วย ๙”

๒) คณะกรรมการบริหาร สมศ. พิจารณาให้ความเห็นชอบ โดยผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการวิชาการหลักที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ คณะกรรมการพัฒนาระบบการประเมินคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน (กพพ.) คณะกรรมการพัฒนาระบบการประเมินคุณภาพการศึกษาด้านการอาชีวศึกษา (กพศ.) คณะกรรมการพัฒนาระบบการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา (กพอ.)

๓) สมศ. แจงผลการพิจารณาแก่สถานศึกษาที่สมัครเข้าร่วมโครงการ

๔) สถานศึกษาดำเนินการตามแผนงานและรายละเอียดโครงการตามที่ได้รับความเห็นชอบจาก สมศ.

๕) สมศ. ดำเนินการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสามและการประเมินตามโครงการ “๑ ช่วย ๙”

๖) ประกาศผลการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสามและการผลประเมินตามโครงการ “๑ ช่วย ๙”

๗) สถานศึกษาที่ผ่านการประเมินตามโครงการ “๑ ช่วย ๙” จะได้รับประติมากรรมคุณภาพเพื่อแสดง ณ สถานศึกษา

ทั้งนี้ การพัฒนาคุณภาพมาตรฐานและศักยภาพของสถานศึกษาเครือข่ายการพัฒนาของสถานศึกษาที่ขอรับการประเมินตามโครงการ “๑ ช่วย ๙” **จะต้องแสดงให้เห็นชัดเจนว่าเป็นสิ่งที่ได้ดำเนินการร่วมกันจริง** การพัฒนาที่เกิดขึ้นมีความสัมพันธ์หรือเป็นไปตามแผนการพัฒนาที่สถานศึกษาที่ขอรับการประเมินเป็นผู้ริเริ่มร่วมดำเนินการ และกำกับติดตามตลอดระยะเวลาที่กำหนด จนเกิดผลต่อการพัฒนาผู้เรียน พัฒนาครู ผู้บริหาร และพัฒนาสถานศึกษาโดยรวมจนเกิดผลสำเร็จอย่างแท้จริง และสถานศึกษาทั้ง ๙ แห่ง มีความเข้มแข็งเพียงพอที่จะพัฒนาตนเองสู่ความเป็นเลิศต่อไปได้แม้จะไม่มีสถานศึกษาหลักเป็นผู้ดูแล

๓.๖ เงื่อนไขและกรอบระยะเวลาในการประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสาม

๑) การประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสาม (พ.ศ. ๒๕๕๔ - ๒๕๕๘) กำหนดเสร็จสิ้นภายในวันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๘ สำหรับสถานศึกษาที่ต้องได้รับการประเมินใหม่ตามข้อ ๔๐ ของกฎกระทรวงว่าด้วยระบบหลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพ พ.ศ. ๒๕๕๓ ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๘ เท่านั้น หากมิได้ดำเนินการดังกล่าวให้สำนักงานรายงานต่อคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน คณะกรรมการการอาชีวศึกษา หรือคณะกรรมการการอุดมศึกษา หรือหน่วยงานต้นสังกัด แล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณาสั่งการต่อไป

๒) กรณีสถานศึกษาไม่ได้รับการรับรองมาตรฐาน และ/หรือรับรองแบบมีเงื่อนไข ให้สถานศึกษาปรับปรุงแก้ไขโดยจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพส่งให้ต้นสังกัด (พร้อมสำเนาแจ้งมายัง สมศ.) เพื่อพิจารณาอนุมัติภายในสามสิบวันนับตั้งแต่วันที่ได้รับแจ้งผลการประเมิน โดยกำหนดระยะเวลาให้ต้นสังกัดสามารถทักท้วงแผนพัฒนานั้นภายในสามสิบวัน หากไม่มีการทักท้วง สถานศึกษาสามารถขอรับการประเมินซ้ำได้ภายในสองปี นับตั้งแต่วันที่สถานศึกษาส่งแผนพัฒนาไปยังต้นสังกัดและ สมศ. หากสถานศึกษามีได้ดำเนินการดังกล่าว สำนักงานจะไม่ทำการประเมินซ้ำสำหรับสถานศึกษานั้น และจะรายงานต่อคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน คณะกรรมการการอาชีวศึกษา หรือคณะกรรมการการอุดมศึกษา หรือหน่วยงานต้นสังกัด แล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณาดำเนินการตามความเหมาะสมต่อไป

๓) กรณีสถานศึกษาไม่ได้รับการรับรองมาตรฐาน และ/หรือรับรองแบบมีเงื่อนไข และได้รับพิจารณาประเมินซ้ำ จะดำเนินการใน ๒ แนวทาง ดังนี้

(๓.๑) กรณีสถานศึกษาที่ไม่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานในตัวบ่งชี้หรือประเด็นการพิจารณาเชิงปริมาณ ให้สถานศึกษาจัดส่งเอกสาร หลักฐานที่ผ่านการรับรองโดยหน่วยงานต้นสังกัด มายังสำนักงาน เพื่อพิจารณาปรับผลการประเมิน โดยสำนักงานจะไม่ลงพื้นที่เพื่อเก็บข้อมูลก็ได้

(๓.๒) กรณีสถานศึกษาที่ไม่ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน ในตัวบ่งชี้หรือประเด็นการพิจารณาเชิงคุณภาพ สำนักงานจะลงพื้นที่เพื่อเก็บข้อมูล เพื่อตรวจสอบก่อนการพิจารณาปรับผลการประเมิน ทั้งนี้การปรับเปลี่ยนผลการประเมินจะต้องเป็นไปตามขั้นตอน ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศที่สำนักงานหรือคณะกรรมการบริหาร สมศ. กำหนด

บทที่ ๔

กระบวนการประเมินคุณภาพภายนอก

กระบวนการประเมินคุณภาพภายนอก ประกอบด้วย การจัดคณะผู้ประเมินภายนอก การเก็บรวบรวมข้อมูล ขั้นตอนการประเมิน การติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ประเมินภายนอก และการติดตามผลการพัฒนาของสถานศึกษา ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

๔.๑ การจัดคณะผู้ประเมินภายนอก

- ๑) สมศ. ประกาศรายชื่อผู้ประเมินภายนอกผ่านทางเว็บไซต์
- ๒) สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาเสนอรายชื่อผู้ประเมินภายนอก ๑๐ ชื่อ จากรายชื่อผู้ประเมินภายนอกที่ สมศ. ประกาศ ภายในเวลาที่กำหนด
- ๓) สมศ. เลือกรายชื่อผู้ประเมินภายนอก จากที่ศึกษาระดับอุดมศึกษาเสนอ อย่างน้อย ๑ ชื่อ
- ๔) สมศ. ส่งหนังสือแจ้งรายชื่อผู้ประเมินภายนอกของศึกษาระดับอุดมศึกษาเพื่อให้พิจารณา ถ้าไม่มีการทักท้วงจะแต่งตั้งเป็นคณะผู้ประเมินภายนอกของสถานศึกษานั้นๆ
- ๕) คณะผู้ประเมินภายนอก ติดต่อสถานศึกษา เพื่อประสานวันที่จะเข้าตรวจเยี่ยม
- ๖) สถานศึกษาจัดส่งรายงานการประเมินตนเองรายคณะ และระดับสถาบัน ให้กับ สมศ. ก่อนวันที่รับการประเมินเป็นระยะเวลาไม่ต่ำกว่า ๑ เดือน

๔.๒ การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลถือเป็นขั้นตอนที่สำคัญสำหรับการประเมินคุณภาพภายนอก ซึ่งจะต้องดำเนินการ ดังนี้ สถานศึกษาแจ้งให้บุคลากรภายในทราบ เตรียมการจัดห้องประชุม และเตรียมการนำเสนอสรุปผลการดำเนินงาน คณะผู้ประเมินภายนอกตรวจเยี่ยมโดยเก็บรวบรวมข้อมูลได้หลายวิธี ซึ่งในที่นี้นำเสนอ ๓ วิธี ได้แก่

๑) การศึกษาจากเอกสาร แหล่งข้อมูลเอกสาร ได้แก่ รายงานประจำปีของสถานศึกษา รายงานการประเมินตนเอง รายงานการประชุม รายงานการวิจัยที่เกี่ยวกับสถานศึกษานั้นๆ เอกสารที่รายงานเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน เป็นต้น ทั้งนี้อาจรวมถึงป้ายกระดาน แผนที่ เทปบันทึกเสียง วิดิทัศน์ เป็นต้น

๒) การสัมภาษณ์ เป็นวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยดำเนินการสัมภาษณ์บุคคลเป้าหมาย และบันทึก ในที่นี้ หมายถึง สัมภาษณ์บุคลากรทางการศึกษา เช่น ผู้บริหารสถานศึกษา อาจารย์ รวมถึงนักศึกษา ผู้ใช้นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษา เป็นต้น แหล่งข้อมูลที่เป็นคนอาจมีจำนวนมาก ผู้เก็บรวบรวมจึงต้องคิดพิจารณาว่าจะเลือกเก็บรวบรวมจากใครจึงจะได้ข้อมูลที่น่าเชื่อถือมากที่สุด ซึ่งการรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการสัมภาษณ์อาจใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบเผชิญหน้า การสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ การสัมภาษณ์แบบหนึ่งต่อหนึ่ง การสัมภาษณ์แบบกลุ่ม การสัมภาษณ์เชิงลึก เป็นต้น

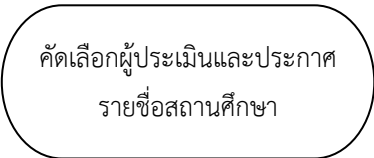
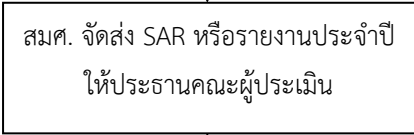
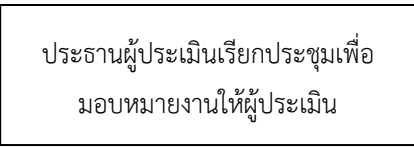
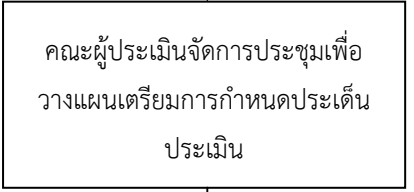
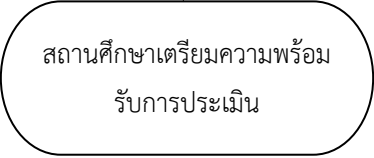
๓) การสังเกต เป็นวิธีเก็บข้อมูลโดยตรงจากปฏิบัติการ ท่าทางของกลุ่มเป้าหมายหรือเหตุการณ์ หรือปรากฏการณ์หรือสภาพแวดล้อมที่เกิดขึ้นในขณะใดขณะหนึ่ง และจดบันทึกไว้โดยไม่มีการสัมภาษณ์

ข้อมูลที่บันทึก ได้แก่ ข้อมูลด้านกายภาพของสถานศึกษา ข้อมูลทางสังคมรอบๆ สถานศึกษา หรืออาจจะเป็นการสังเกตการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา เป็นต้น

๔.๓ ขั้นตอนการประเมิน

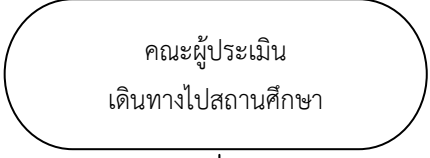
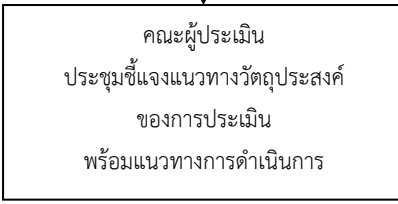
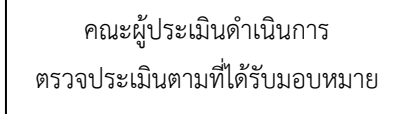
การประเมินคุณภาพภายนอกมีการดำเนินงานตามขั้นตอนที่สำคัญ ประกอบด้วย ๓ ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ ๑ ก่อนการตรวจเยี่ยมสถานศึกษา ขั้นตอนที่ ๒ ระหว่างการตรวจเยี่ยมสถานศึกษา และขั้นตอนที่ ๓ หลังการตรวจเยี่ยมสถานศึกษา ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ ๑ ก่อนการตรวจเยี่ยมสถานศึกษา

ขั้นตอน	ผู้รับผิดชอบ	กิจกรรม	คำอธิบาย
๑.๑	สมศ.		๑. สมศ. คัดเลือกและเตรียมคณะผู้ประเมิน รวมทั้งกำหนดสถานศึกษาที่จะประเมิน ๒. สมศ.* แจ้งให้สถานศึกษารับทราบเพื่อส่งรายงานประจำปีหรือ รายงานการประเมินตนเอง (SAR) ที่ได้รับการรับรองจากอธิการบดี ให้ สมศ. ไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน ก่อนรับการประเมิน
๑.๒.	สมศ./ คณะผู้ประเมิน		สมศ. จัดส่ง SAR หรือรายงานประจำปี ให้ประธานคณะผู้ประเมินนำไปดำเนินการจัดการประเมินต่อไป
๑.๓	คณะผู้ประเมิน		๑. ประธานคณะผู้ประเมินประชุมเพื่อชี้แจงแนวทางการดำเนินการพร้อมมอบหมายงานให้ผู้ประเมินแต่ละคนได้รับทราบเพื่อนำไปดำเนินการวิเคราะห์ SAR ๒. คณะผู้ประเมินดำเนินการวิเคราะห์ SAR หรือรายงานประจำปี ตามที่ได้รับมอบหมายพร้อมสรุปประเด็นการพิจารณาเพื่อส่งมอบให้เลขาธิการคณะผู้ประเมินนำไปดำเนินการจัดเตรียมการประชุมเตรียมความพร้อมต่อไป
๑.๔	คณะผู้ประเมิน		คณะผู้ประเมินร่วมกันวางแผนการตรวจเยี่ยมและการประเมินกำหนดตารางการปฏิบัติงานและมอบหมายภาระงานให้ผู้ประเมินแต่ละคนอย่างชัดเจนและนัดวันที่จะไปตรวจเยี่ยมสถานศึกษา
๑.๕	คณะผู้ประเมิน/ สถานศึกษา		๑. คณะผู้ประเมินแจ้งสถานศึกษาก่อนเข้าประเมินไม่น้อยกว่า ๑ สัปดาห์ ๒. สถานศึกษารับการประสานจากคณะผู้ประเมิน เตรียมเอกสารหลักฐานและความพร้อมรับการประเมิน

หมายเหตุ * สถานศึกษาสามารถทำการทักท้วงคณะผู้ประเมิน โดยทำหนังสือเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อเสนอคณะกรรมการฯ สมศ. พิจารณา และผลการพิจารณาถือเป็นข้อสิ้นสุด

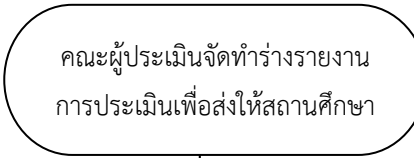
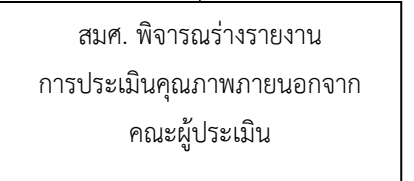
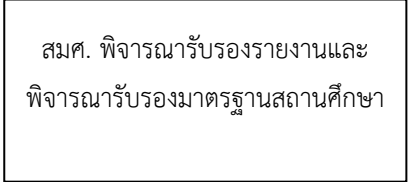
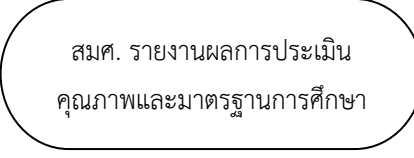
ขั้นตอนที่ ๒ ระหว่างการตรวจเยี่ยมสถานศึกษา

ขั้นตอน	ผู้รับผิดชอบ	กิจกรรม	คำอธิบาย
๒.๑	คณะผู้ประเมิน	 <p>คณะผู้ประเมิน เดินทางไปสถานศึกษา</p>	คณะผู้ประเมินเดินทางไปยังสถานศึกษาตามกำหนดวัน เวลาที่ได้นัดหมายกับสถานศึกษา ซึ่งกำหนดเวลาการตรวจเยี่ยมสถานศึกษาหนึ่งๆ ให้อยู่ภายในระยะเวลาที่กำหนด
๒.๒	คณะผู้ประเมิน	 <p>คณะผู้ประเมิน ประชุมชี้แจงแนวทางวัตถุประสงค์ ของการประเมิน พร้อมแนวทางการดำเนินการ</p>	ในวันแรก คณะผู้ประเมินจัดประชุมชี้แจงแก่คณะผู้บริหารและบุคลากรของสถานศึกษา เพื่อให้ทราบกระบวนการและวัตถุประสงค์ของการประเมิน รวมทั้งแจ้งให้ทราบเกี่ยวกับแผนและตารางการปฏิบัติงาน ตลอดจนการปฏิบัติตนของสถานศึกษาระหว่างการตรวจเยี่ยมและ สถานศึกษาเตรียมเอกสาร หลักฐาน และความพร้อมรับการประเมิน
๒.๓	คณะผู้ประเมิน	 <p>คณะผู้ประเมินดำเนินการ ตรวจประเมินตามที่ได้รับมอบหมาย</p>	<ol style="list-style-type: none"> ๑. คณะผู้ประเมินทำการประเมินคุณภาพสถานศึกษาตามข้อบ่งชี้และประเด็นที่กำหนดไว้ ๒. คณะผู้ประเมินนำข้อค้นพบหรือข้อมูลที่ได้ทั้งหมดมาอภิปรายร่วมกันเพื่อวิเคราะห์ผลการประเมิน
๒.๔	คณะผู้ประเมิน/ สถานศึกษา	 <p>คณะผู้ประเมินเสนอข้อสังเกต และสรุปผลการประเมินด้วยวาจา</p>	ผู้ประเมินนำเสนอข้อสังเกตด้วยวาจาต่อ องค์ประชุม** ของสถานศึกษา เพื่อรับฟังความคิดเห็นและตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลต่างๆ และให้โอกาสสถานศึกษาชี้แจงในกรณีที่สถานศึกษาเห็นว่าข้อสังเกตยังไม่ถูกต้อง ไม่ชัดเจนหรือไม่ครอบคลุมบางประเด็นแล้วสรุปผลการประเมินเพื่อนำข้อมูลไปเขียนรายงานการประเมินคุณภาพภายนอก

หมายเหตุ ** ในการรับฟังผลการประเมินด้วยวาจา สถานศึกษาต้องจัดให้มีองค์ประชุมซึ่งประกอบด้วย

คณะกรรมการ สภาสถาบัน ผู้บริหาร คณาจารย์ บุคลากร นิสิต นักศึกษา

ขั้นตอนที่ ๓ หลังการตรวจเยี่ยมสถานศึกษา

ขั้นตอน	ผู้รับผิดชอบ	กิจกรรม	คำอธิบาย
๓.๑	คณะผู้ประเมิน/ สถานศึกษา		<p>๑. คณะผู้ประเมิน ร่วมกันจัดทำร่างรายงานผลการประเมินคุณภาพภายนอกสถานศึกษาจากข้อมูลหลักฐานต่างๆ ที่หมดที่รวบรวมได้ตามกรอบของสมศ.</p> <p>๒. คณะผู้ประเมินเสนอร่างรายงานผลการประเมินคุณภาพภายนอกต่อสถานศึกษาภายใน ๑๕ วันนับจากวันสุดท้ายของการตรวจประเมิน เพื่อให้สถานศึกษาพิจารณารับรอง</p> <p>๓. สถานศึกษาพิจารณารับรอง(ร่าง)รายงานฯ ภายใน ๑๕ วันนับจากวันที่ได้รับหากพ้นกำหนดเวลาดังกล่าว ถือว่าสถานศึกษายอมรับ (ร่าง) รายงานผลการประเมิน โดยไม่มีข้อโต้แย้ง</p>
๓.๒	สมศ./ คณะผู้ประเมิน/ ผู้ประเมิน- อภิमान		<p>๑. คณะผู้ประเมินจัดส่งร่างรายงานผลการประเมินที่สถานศึกษารับรองแล้วให้สมศ. เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของรายงาน</p> <p>๒. สมศ. จัดส่งร่างรายงานผลการประเมินให้ผู้ประเมินอภิमानตรวจอ่าน</p> <p>๓. สมศ. จัดส่งร่างรายงานผลการประเมินที่ตรวจอ่านแล้วให้ผู้ประเมินปรับแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ประเมินอภิमान</p>
๓.๓	คณะผู้ประเมิน/ สมศ.		<p>๑. คณะผู้ประเมินปรับแก้รายงานฯ ตามข้อเสนอแนะของผู้ประเมินอภิमानและส่งรายงานฉบับสมบูรณ์มายัง สมศ.</p> <p>๒. สมศ. พิจารณารับรองรายงานฯ และพิจารณารับรองมาตรฐานสถานศึกษา</p>
๓.๔	สมศ.		<p>๑. สมศ. จัดทำรายงานผลการประเมินคุณภาพภายนอกต่อคณะรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ สำนักงบประมาณหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชน</p> <p>๒. กรณีที่ผลการประเมินภายนอกของสถานศึกษาไม่ได้มาตรฐานตามที่กำหนด ให้สมศ. จัดทำข้อเสนอแนะการปรับปรุงแก้ไขต่อหน่วยงานต้นสังกัด เพื่อให้สถานศึกษาปรับปรุงแก้ไขภายในเวลาที่กำหนด</p>

๔.๔ การติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ประเมินภายนอก

ในระหว่างและภายหลังจากการประเมินสถานศึกษาของคณะผู้ประเมินภายนอก สมศ. จะดำเนินการกำกับดูแลคุณภาพ และประเมินผลงานของคณะผู้ประเมินภายนอก โดยอาศัยทั้งข้อมูลย้อนกลับจากสถานศึกษาที่ได้รับการประเมินและบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องว่าผู้ประเมินภายนอกได้ปฏิบัติหน้าที่เหมาะสมตรงตามวัตถุประสงค์และข้อกำหนดของ สมศ. หรือไม่ นอกจากนี้ยังมีการตรวจสอบคุณภาพของผู้ประเมินภายนอกจากรายงานการประเมินคุณภาพภายนอกสถานศึกษาที่คณะผู้ประเมินภายนอกจัดส่งมายัง สมศ.

๔.๕ การติดตามผลการพัฒนาของสถานศึกษา

การติดตามผลเป็นขั้นตอนที่ทำให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา การติดตามผลการพัฒนาของสถานศึกษาให้พิจารณาจากรายงานประจำปีสถานศึกษา แต่ละแห่งต้องดำเนินการตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ และจากรายงานผลการประเมินคุณภาพภายนอก โดยคณะผู้ประเมินภายนอกที่ สมศ. รับรอง รวมทั้งการติดตาม ส่งเสริม สนับสนุนประสาน เชื่อมโยงกับหน่วยงานต้นสังกัดในการประเมินคุณภาพภายใน ตลอดจนการพัฒนาสถานศึกษาตามข้อเสนอแนะจากการประเมินคุณภาพภายนอก นอกจากนี้ยังติดตามตรวจสอบวิจัยกรณีตัวอย่างว่าสถานศึกษานั้นๆ ได้ใช้ผลการประเมินในการปรับปรุงแก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนดหรือไม่

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๕๓

หมวด ๑

การจัดตั้ง วัตถุประสงค์ และอำนาจหน้าที่

มาตรา ๕ ให้จัดตั้งองค์การมหาชนขึ้นเรียกว่า “สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)” เรียกโดยย่อว่า “สมศ.”

มาตรา ๖ ให้สำนักงานมีที่ตั้งของสำนักงานแห่งใหญ่อยู่ในกรุงเทพมหานครหรือจังหวัดใกล้เคียง

มาตรา ๗ ให้สำนักงานมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาเกณฑ์และวิธีการประเมินคุณภาพภายนอก และทำการประเมินผลการจัดการศึกษาเพื่อให้มีการตรวจสอบคุณภาพของสถานศึกษา โดยคำนึงถึงความมุ่งหมาย หลักการ และแนวการจัดการศึกษาในแต่ละระดับตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ

มาตรา ๘ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๗ ให้สำนักงานมีอำนาจหน้าที่หลัก ดังนี้

(๑) พัฒนาระบบการประเมินคุณภาพภายนอก กำหนดกรอบแนวทาง และวิธีการประเมินคุณภาพภายนอกที่มีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับระบบการประกันคุณภาพของสถานศึกษาและหน่วยงานต้นสังกัด

(๒) พัฒนามาตรฐานและเกณฑ์สำหรับการประเมินคุณภาพภายนอก

(๓) ให้การรับรองผู้ประเมินภายนอก

(๔) กำกับดูแลและกำหนดมาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกที่ดำเนินการ โดยผู้ประเมินภายนอก รวมทั้งให้การรับรองมาตรฐาน ทั้งนี้ ในกรณีจำเป็นหรือเพื่อประโยชน์ในการศึกษาวิจัย เพื่อพัฒนาระบบการประเมินคุณภาพภายนอก สำนักงานอาจดำเนินการประเมินคุณภาพภายนอกเองก็ได้

(๕) พัฒนาและฝึกอบรมผู้ประเมินภายนอก จัดทำหลักสูตรการฝึกอบรม และสนับสนุนให้องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพหรือวิชาการ เข้ามามีส่วนร่วมในการฝึกอบรมผู้ประเมินภายนอกอย่างมีประสิทธิภาพ

(๖) เสนอรายงานการประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาประจำปีต่อคณะรัฐมนตรี รัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม และสำนักงบประมาณ เพื่อประกอบการพิจารณาในการกำหนดนโยบายทางการศึกษา และการจัดสรรงบประมาณเพื่อการศึกษา รวมทั้งเผยแพร่รายงานดังกล่าวต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชน

มาตรา ๙ นอกจากอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๘ ให้สำนักงานมีอำนาจกระทำกิจการต่างๆ ภายในขอบแห่ง วัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) ถือกรรมสิทธิ์ มีสิทธิครอบครอง และมีทรัพย์สินต่างๆ

(๒) ก่อตั้งสิทธิ หรือทำนิติกรรมใดๆ เกี่ยวกับทรัพย์สิน

(๓) ทำความตกลงและร่วมมือกับองค์กรหรือหน่วยงานในประเทศหรือต่างประเทศ หรือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในกิจการที่เกี่ยวกับการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของสำนักงาน

(๔) จัดให้มีและให้ทุนเพื่อสนับสนุนการพัฒนาการประเมินคุณภาพการศึกษา

(๕) เรียกเก็บค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน หรือค่าบริการในการดำเนินการของ สำนักงาน

(๖) มอบให้บุคคลทำกิจการที่อยู่ภายในอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน

(๗) ให้ประกาศนียบัตร หนังสือรับรอง และเครื่องหมายวิทยฐานะในกิจกรรมที่เป็นไปตาม วัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน

(๘) กระทำการอื่นใดที่จำเป็นหรือต่อเนื่องเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของสำนักงาน และตามที่ คณะกรรมการมอบหมาย

ภาคผนวก ข
กฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์
และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๓

หมวด ๓
การประกันคุณภาพภายนอก

- ข้อ ๓๗ การประกันคุณภาพภายนอกให้คำนึงถึงจุดมุ่งหมายและหลักการดังต่อไปนี้
- (๑) เพื่อให้มีการพัฒนาคุณภาพการศึกษา
 - (๒) ยึดหลักความเที่ยงตรง เป็นธรรม และโปร่งใส มีหลักฐานข้อมูลตามสภาพความจริงและความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้
 - (๓) สร้างความสมดุลระหว่างเสรีภาพทางการศึกษากับจุดมุ่งหมายและหลักการการศึกษาของชาติ โดยให้มีเอกภาพเชิงนโยบาย ซึ่งสถานศึกษาสามารถกำหนดเป้าหมายเฉพาะและพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้เต็มตามศักยภาพของสถานศึกษาและผู้เรียน
 - (๔) ส่งเสริม สนับสนุน และร่วมมือกับสถานศึกษาในการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา
 - (๕) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการประเมินคุณภาพ และพัฒนาการจัดการศึกษาของรัฐ เอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น บุคคล ครอบครัว องค์กรชุมชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น
 - (๖) ความเป็นอิสระ เสรีภาพทางวิชาการ เอกสิทธิ์ ปรชญา ปณิธาน วิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าหมายของสถานศึกษา
- ข้อ ๓๘ ในการประกันคุณภาพภายนอก ให้สำนักงานทำการประเมินคุณภาพภายนอกสถานศึกษาแต่ละแห่งตามมาตรฐานการศึกษาของชาติและครอบคลุมหลักเกณฑ์ในเรื่องดังต่อไปนี้
- (๑) มาตรฐานที่วัดด้วยผลการจัดการศึกษาในแต่ละระดับและประเภทการศึกษา
 - (๒) มาตรฐานที่วัดด้วยการบริหารจัดการศึกษา
 - (๓) มาตรฐานที่วัดด้วยการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
 - (๔) มาตรฐานที่วัดด้วยการประกันคุณภาพภายใน
- ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องทำการประเมินคุณภาพภายนอกจากมาตรฐานอื่นเพิ่มเติมจากมาตรฐานที่กำหนดในวรรคหนึ่ง ให้สำนักงานประกาศกำหนดมาตรฐานอื่นได้โดยใช้ความเห็นชอบของรัฐมนตรี
- ข้อ ๓๙ วิธีการในการประกันคุณภาพภายนอกให้เป็นไปตามระเบียบที่สำนักงานกำหนด

ข้อ ๔๐ ในกรณีที่ผลการประเมินคุณภาพภายนอกแสดงว่า ผลการจัดการศึกษาของสถานศึกษาได้ไม่ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน ให้สำนักงานแจ้งเป็นหนังสือพร้อมแสดงเหตุผลที่ไม่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานแก่หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษานั้น และให้สถานศึกษานั้นปรับปรุงแก้ไขโดยจัดแผนพัฒนาคุณภาพและดำเนินการตามแผน เพื่อขอรับการประเมินใหม่ภายในสองปีนับแต่วันที่ได้รับแจ้งผลการประเมินครั้งแรก

ให้สถานศึกษาเสนอแผนพัฒนาคุณภาพต่อสำนักงานเพื่อพิจารณาอนุมัติภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งผลการประเมินตามวรรคหนึ่ง

ข้อ ๔๑ ในกรณีที่สถานศึกษาไม่ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขภายในกำหนดเวลาตามข้อ ๔๐ ให้สำนักงานรายงานต่อคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน คณะกรรมการการอาชีวศึกษาหรือคณะกรรมการการอุดมศึกษา หรือหน่วยงานต้นสังกัดอื่น แล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณาสั่งการต่อไป

ภาคผนวก ค

ความร่วมมือเพื่อบูรณาการการจัดระบบการประเมินผล
ระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ
สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา

ข้อตกลงว่าด้วยความร่วมมือในการบูรณาการจัดระบบการประเมินผล

ระหว่าง

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา(องค์การมหาชน)

วันพุธที่ ๒๒ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๓

สถาบันอุดมศึกษา เป็นหน่วยงานที่ถือว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการผลักดันเพื่อการพัฒนาทรัพยากรบุคคลของประเทศ ซึ่งการปฏิบัติหน้าที่ต้องใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี และต้องเป็นไปตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ ที่กำหนดให้สถานศึกษาทุกแห่งจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายใน และให้มีสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา(องค์การมหาชน) ทำหน้าที่ประเมินคุณภาพการศึกษาภายนอก โดยสถาบันอุดมศึกษาได้มีการดำเนินการให้สอดคล้องกับกฎหมายที่กำหนดไว้ โดยมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาทิ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา(สกอ.) สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ(สำนักงาน ก.พ.ร.) และ สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.) ได้กำหนดหลักเกณฑ์และ

วิธีการประเมินผลที่สถาบันอุดมศึกษาต้องรับไปปฏิบัติ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อ การดำเนินการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาในภาพรวม

เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาสามารถปฏิบัติหน้าที่ตามพันธกิจหลัก ดอบสนองต่อการพัฒนาประเทศและการให้บริการแก่ประชาชนได้อย่าง มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และมีการดำเนินงานที่สอดคล้องการพัฒนาระบบราชการ รวมถึงการดำเนินงานตามกฎหมายต่าง ๆ ที่กำหนดได้อย่างมีคุณภาพ เป็นไปใน ทิศทางและมาตรฐานเดียวกัน โดยคำนึงถึงประโยชน์สุขของประชาชนและ ผลประโยชน์ของประเทศเป็นสำคัญ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในฐานะหน่วยงานที่กำกับดูแลสถาบันอุดมศึกษาตามกฎหมาย สำนักงาน คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ ในฐานะหน่วยงานกลางที่ส่งเสริม ให้สถาบันอุดมศึกษามีการปฏิบัติราชการตามวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี และสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา(องค์การมหาชน) ในฐานะหน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการประเมินคุณภาพภายนอก จึงได้จัดทำ ข้อตกลงว่าด้วยความร่วมมือในการบูรณาการระบบการประเมินผลของ สถาบันอุดมศึกษา ดังนี้

๑. การประเมินผลของ ๓ หน่วยงาน จะใช้ข้อมูลจากการรายงาน ผลการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาที่ผ่านระบบ CHE QA Online ของ สกอ. โดยการบูรณาการข้อมูลตัวชี้วัดไว้ในระบบ ดังกล่าว
๒. การจัดทำคู่มือการประเมินผลที่บูรณาการตัวชี้วัดของ ๓ หน่วยงาน โดยคณะทำงานร่วมของ ๓ ฝ่าย
๓. การชี้แจงสถาบันอุดมศึกษาเกี่ยวกับแนวทางการประเมินผลแบบ บูรณาการของ ๓ หน่วยงาน โดยจะมีการดำเนินการร่วมกันอย่างต่อเนื่อง

จึงประกาศเจตนารมณ์ร่วมกันไว้ ณ ที่นี้

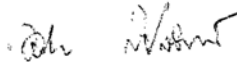
สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

(นายสุเมธ แยมnun)

เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ

(นายทศพร ศิริสัมพันธ์)

เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา

(นายชาญณรงค์ พรุ่งโรจน์)

ผู้อำนวยการสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา

(องค์การมหาชน)

ตารางเชื่อมโยงตัวบ่งชี้การประเมินคุณภาพการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (สำนักงาน ก.พ.ร.)
และสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.)

การประเมินคุณภาพภายใน (สกอ.)	ปีที่ใช้ในการ จัดเก็บข้อมูล	การประเมินผลการปฏิบัติราชการ ตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ (สำนักงาน ก.พ.ร.)	แนวทางการ ประเมิน	การประเมินคุณภาพภายนอก (สมศ.)	ปีที่ใช้ในการ จัดเก็บข้อมูล
ประกอบด้วย ๙ องค์ประกอบ ๒๓ ตัวบ่งชี้				ประกอบด้วย ๓ กลุ่มตัวบ่งชี้ ๖ ด้าน ๑๘ ตัวบ่งชี้	
๑.๑ กระบวนการพัฒนาแผน	ปีการศึกษา	-	-	๑๖. ผลการพัฒนาให้บรรลุตามปรัชญา ปณิธาน พันธกิจ และวัตถุประสงค์ของ การจัดตั้งสถาบัน ๑๗. ผลการพัฒนาตามจุดเน้นและจุดเด่นที่ ส่งผลสะท้อนเป็นเอกลักษณ์ของ สถาบัน	ปีการศึกษา
๒.๑ ระบบและกลไกการพัฒนาและ บริหารหลักสูตร	ปีการศึกษา	๑๕ ระดับความสำเร็จของการพัฒนาและ ปรับปรุงกระบวนการที่สร้างคุณค่า	ใช้ผลการประเมิน จากระบบ CHE QA Online	-	-
๒.๒ อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิ ปริญญาเอก	ปีการศึกษา	-	-	-	-
๒.๓ อาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่ง ทางวิชาการ	ปีการศึกษา	-	-	-	-

การประเมินคุณภาพภายใน (สกอ.)	ปีที่ใช้ในการ จัดเก็บข้อมูล	การประเมินผลการปฏิบัติราชการ ตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ (สำนักงาน ก.พ.ร.)	แนวทางการ ประเมิน	การประเมินคุณภาพภายนอก (สมศ.)	ปีที่ใช้ในการ จัดเก็บข้อมูล
๒.๔ ระบบการพัฒนาคณาจารย์และ บุคลากรสายสนับสนุน	ปีการศึกษา	๑๓ ระดับความสำเร็จของแผนพัฒนาบุคลากร การจัดการความรู้เพื่อพัฒนาบุคลากร และ การปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพ คณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษา	ใช้ผลการประเมิน จากระบบ CHE QA Online	๑๔. การพัฒนาคณาจารย์	ปีการศึกษา
๒.๕ ห้องสมุด อุปกรณ์การศึกษา และสภาพแวดล้อมการเรียนรู้	ปีการศึกษา	-	-	-	-
๒.๖ ระบบและกลไกการจัดการเรียน การสอน	ปีการศึกษา	๑๑ ระดับความสำเร็จในการให้ความสำคัญกับ ผู้รับบริการและการเปิดโอกาสให้ ประชาชนแสดงความคิดเห็นและร่วม ติดตามตรวจสอบผลการปฏิบัติราชการ ๑๔ ประสิทธิภาพของการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็น สำคัญ	ใช้ผลการประเมิน จากระบบ CHE QA Online	-	-
๒.๗ ระบบและกลไกการพัฒนา สัมฤทธิ์ผลการเรียนตาม คุณลักษณะของบัณฑิต	ปีการศึกษา	๔.๑.๑ ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้ งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน ระยะเวลา ๑ ปี ๔.๑.๒ ร้อยละของบทความวิทยานิพนธ์ปริญญา โทหรือเอกที่ตีพิมพ์เผยแพร่ทั้งในระดับชาติ หรือนานาชาติต่อจำนวนวิทยานิพนธ์ ปริญญาโทหรือเอก	ใช้ผลการประเมิน จากระบบ CHE QA Online	๑. บัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือ ประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี ๓. ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับ ปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือ เผยแพร่ ๔. ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับ ปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์หรือ เผยแพร่	ปีการศึกษา ปีปฏิทิน ปีปฏิทิน

การประเมินคุณภาพภายใน (สกอ.)	ปีที่ใช้ในการ จัดเก็บข้อมูล	การประเมินผลการปฏิบัติราชการ ตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ (สำนักงาน ก.พ.ร.)	แนวทางการ ประเมิน	การประเมินคุณภาพภายนอก (สมศ.)	ปีที่ใช้ในการ จัดเก็บข้อมูล
		๔.๑.๓ ร้อยละของนักศึกษาที่สอบผ่านเกณฑ์ การทดสอบความรู้ความสามารถด้าน ภาษาต่างประเทศ ๖.๑ ร้อยละของระดับความพึงพอใจต่อบัณฑิต ของผู้ใช้บัณฑิต	ใช้ผลการประเมิน จากสำนักงาน สถิติแห่งชาติ	๒. คุณภาพของบัณฑิตปริญญาตรี โท และเอกตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ	ปีการศึกษา
๒.๘ ระดับความสำเร็จของการเสริม สร้างคุณธรรมจริยธรรมที่จัดให้ นักศึกษา	ปีการศึกษา	-	-	-	-
๓.๑ ระบบและกลไกการให้คำปรึกษา และบริการด้านข้อมูลข่าวสาร	ปีการศึกษา	-	-	-	-
๓.๒ ระบบและกลไกการส่งเสริม กิจกรรมนักศึกษา	ปีการศึกษา	-	-	-	-
๔.๑ ระบบและกลไกการพัฒนา งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์	ปีการศึกษา	-	-	-	-
๔.๒ ระบบและกลไกการจัดการความรู้ จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์	ปีการศึกษา	๓.๒ จำนวนผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับ การจดทะเบียนสิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตร ๔.๒.๑ ร้อยละของงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์ เผยแพร่ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ ต่ออาจารย์ประจำและ/หรือนักวิจัยประจำ	ใช้ผลการประเมิน จากระบบ CHE QA Online	๕. งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการ ตีพิมพ์หรือเผยแพร่ ๖. งานวิจัยที่นำไปใช้ประโยชน์ ๗. ผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรอง คุณภาพ	ปีปฏิทิน

การประเมินคุณภาพภายใน (สกอ.)	ปีที่ใช้ในการ จัดเก็บข้อมูล	การประเมินผลการปฏิบัติราชการ ตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ (สำนักงาน ก.พ.ร.)	แนวทางการ ประเมิน	การประเมินคุณภาพภายนอก (สมศ.)	ปีที่ใช้ในการ จัดเก็บข้อมูล
		๔.๒.๒ ร้อยละของงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ นำมาใช้อันก่อให้เกิดประโยชน์อย่างชัดเจน ต่ออาจารย์ประจำและ/หรือนักวิจัยประจำ			
๔.๓ เงินสนับสนุนงานวิจัยและงาน สร้างสรรค์ต่อจำนวนอาจารย์ ประจำและนักวิจัย	ปีงบประมาณ ปีการศึกษา ปีปฏิทิน	-	-	-	-
๕.๑ ระบบและกลไกการบริการทาง วิชาการแก่สังคม	ปีการศึกษา	-	-	๘. ผลการนำความรู้และประสบการณ์ จากการให้บริการวิชาการมาใช้ในการ พัฒนาการเรียนการสอนและ/หรือการวิจัย	ปีการศึกษา
๕.๒ กระบวนการบริการทางวิชาการ ให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม	ปีการศึกษา	-	-	๙. ผลการเรียนรู้และเสริมสร้างความ เข้มแข็งของชุมชนหรือองค์กรภายนอก ๑๘. ผลการชี้แนะและ/หรือแก้ปัญหาสังคม ในด้านต่างๆ ของสถาบัน	ปีการศึกษา
๖.๑ ระบบและกลไกการทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม	ปีการศึกษา	-	-	๑๐. การส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะ และวัฒนธรรม ๑๑. การพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทาง ศิลปะและวัฒนธรรม	ปีการศึกษา

การประเมินคุณภาพภายใน (สกอ.)	ปีที่ใช้ในการ จัดเก็บข้อมูล	การประเมินผลการปฏิบัติราชการ ตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ (สำนักงาน ก.พ.ร.)	แนวทางการ ประเมิน	การประเมินคุณภาพภายนอก (สมศ.)	ปีที่ใช้ในการ จัดเก็บข้อมูล
๗.๑ ภาวะผู้นำของสภาสถาบันและ ผู้บริหารทุกระดับของสถาบัน	ปีการศึกษา	๑๐.๑ ระดับคุณภาพของการกำกับดูแล สถาบันอุดมศึกษาตามหน้าที่และบทบาท ของสภาสถาบันอุดมศึกษา ๑๐.๒ ระดับคุณภาพของการถ่ายทอดเป้าหมาย ของสภามหาวิทยาลัย สู่การปฏิบัติ	ใช้ผลการประเมิน จากระบบ CHE QA Online	๑๒. การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของ สภาสถาบัน ๑๓. การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของ ผู้บริหารสถาบัน	ปีการศึกษา
๗.๒ การพัฒนาสถาบันสู่สถาบันเรียนรู้	ปีการศึกษา	๑๓ ระดับความสำเร็จของแผนพัฒนาบุคลากร การจัดการความรู้เพื่อพัฒนาบุคลากร และ การปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพ	ใช้ผลการประเมิน จากระบบ CHE QA Online	-	-
๗.๓ ระบบสารสนเทศเพื่อ การบริหารและการตัดสินใจ	ปีการศึกษา	๑๒. ระดับความสำเร็จของการพัฒนาระบบ ฐานข้อมูลอุดมศึกษา	ใช้ผลการประเมิน จากระบบ CHE QA Online	-	-
๗.๔ ระบบบริหารความเสี่ยง	ปีการศึกษา	๑๐.๒ ระดับคุณภาพของการถ่ายทอดเป้าหมาย ของสภามหาวิทยาลัยสู่ การปฏิบัติ	ใช้ผลการประเมิน จากระบบ CHE QA Online	-	-
๘.๑ ระบบและกลไกการเงินและ งบประมาณ	ปีงบประมาณ ปีปฏิทิน ปีการศึกษา	-	-	-	-

การประเมินคุณภาพภายใน (สกอ.)	ปีที่ใช้ในการ จัดเก็บข้อมูล	การประเมินผลการปฏิบัติราชการ ตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ (สำนักงาน ก.พ.ร.)	แนวทางการ ประเมิน	การประเมินคุณภาพภายนอก (สมศ.)	ปีที่ใช้ในการ จัดเก็บข้อมูล
๙.๑ ระบบและกลไกการประกัน คุณภาพการศึกษาภายใน	ปีการศึกษา	๗.๑ ระดับความสำเร็จของการประกันคุณภาพ ภายใน	ใช้ผลการประเมิน จากระบบ CHE QA Online	๑๕. ผลประเมินการประกันคุณภาพภายใน รับรองโดยต้นสังกัด	ปีการศึกษา
-	-	๖.๒ ร้อยละของระดับความพึงพอใจต่อ สถาบันอุดมศึกษาของนิสิตนักศึกษา	ใช้ผลการประเมิน จากสำนักงาน สถิติแห่งชาติ	-	-
-	-	๘. ร้อยละของอัตราการเบิกจ่ายเงิน งบประมาณรายจ่ายลงทุน/ภาพรวม/ เงินโครงการภายใต้แผนปฏิบัติการไทย เข้มแข็ง 2555	ใช้ผลการประเมิน จาก กรมบัญชีกลาง	-	-
-	-	๙. ระดับความสำเร็จของการจัดทำต้นทุน ต่อหน่วยผลผลิต	ใช้ผลการประเมิน จาก กรมบัญชีกลาง	-	-
-	-	๑๐. ระดับความสำเร็จของการพัฒนา คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ (PMQA)	ใช้ผลการประเมิน จากสำนักงาน ก.พ.ร.	-	-

ภาคผนวก ง

ประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา

เรื่อง หลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการพิจารณาประเมินคุณภาพ การจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งของสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๒

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการพิจารณาประเมินคุณภาพการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งของสถาบันอุดมศึกษา เพื่อประโยชน์ในการรักษาไว้ซึ่งคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา และการบริหารด้านวิชาการของสถาบันอุดมศึกษาให้ดำเนินการไปได้ด้วยดี ฉะนั้นอาศัยอำนาจตามความข้อ ๔(๗) ของกฎกระทรวงว่าด้วยการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๕๑ ออกตามความในมาตรา ๗ และมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๔๖ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ และประกาศกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการจัดการศึกษานอกที่ตั้งของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ พ.ศ. ๒๕๕๒ คณะกรรมการการอุดมศึกษา ในการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๒ จึงกำหนดหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการพิจารณาประเมินคุณภาพการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งของสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๒ ดังต่อไปนี้

สถาบันอุดมศึกษาที่จะจัดการเรียนการสอนทั้งหลักสูตรหรือเฉพาะบางส่วนของหลักสูตรในสถานที่และอาคารที่มีใช้สถานที่จัดตั้งต้องได้รับความเห็นชอบจากสภาสถาบันก่อนการเปิดดำเนินการ และแจ้งให้คณะกรรมการการอุดมศึกษาทราบภายใน ๓๐ วัน นับตั้งแต่วันที่ได้รับความเห็นชอบจากสภาสถาบัน

สถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่จะจัดการเรียนการสอนทั้งหลักสูตรหรือเฉพาะบางส่วนของหลักสูตรในสถานที่และอาคารที่มีใช้สถานที่จัดตั้ง ต้องมีสถานที่ตั้งหลักของสถาบันอุดมศึกษา

ในกรณีของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนต้องมีสถานที่ตั้งหลักตามที่ระบุไว้ในข้อกำหนดของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

ในกรณีที่เป็นกรเข้าสถานที่และอาคารเพื่อดำเนินการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้ง จะต้องไม่เป็นการเช่าช่วงโดยเป็นการดำเนินการเพียงชั่วคราว ซึ่งสถาบันต้องระบุกำหนดระยะเวลาสิ้นสุดให้ชัดเจน

กรณีที่เป็นความร่วมมือกับหน่วยงานอื่น เพื่อใช้สถานที่และอาคารในการจัดการศึกษา สถาบันต้องได้รับความยินยอมให้ใช้สถานที่และอาคารจากหัวหน้าหน่วยงาน หรือผู้มีอำนาจของหน่วยงานนั้นๆ

สถานที่และอาคารที่ใช้ในการจัดการศึกษา จะต้องมีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมต่อการจัดการศึกษา ระดับอุดมศึกษา มีความปลอดภัย มีสิ่งอำนวยความสะดวก และมีสิ่งสนับสนุนทางการศึกษาอย่างเพียงพอ เช่นเดียวกับการจัดการศึกษาในสถานที่ตั้ง เช่น ห้องเรียน ห้องทำงานของอาจารย์ สถานที่ห้องปฏิบัติการ และอุปกรณ์การศึกษาอันจำเป็นต่อการเรียนการสอนในแต่ละสาขาวิชาที่เปิดสอน ห้องสมุด จำนวนหนังสือในสาขาวิชาที่เปิดสอน รายชื่อฐานข้อมูลในสาขาวิชา (กรณีบัณฑิตศึกษา) คอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ตความเร็วสูง เป็นต้น

สถาบันต้องจัดให้มีบริการให้คำปรึกษาทางวิชาการ การแนะแนวอาชีพ การจัดบริการสวัสดิการ นักศึกษา และบริการด้านอื่นๆ ที่มีมาตรฐานเช่นเดียวกับการจัดการศึกษาในสถานที่ตั้ง และต้องแจ้งให้นักศึกษาได้รับทราบถึงบริการเหล่านั้นด้วย

หลักสูตรที่จัดการเรียนการสอนนอกสถานที่ตั้ง ต้องเป็นหลักสูตรเดิมที่ได้เปิดสอนในสถานที่ตั้งแล้ว ไม่น้อยกว่า ๑ ภาคการศึกษา และเป็นหลักสูตรที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษารับทราบเรียบร้อยแล้ว

หลักสูตรที่จัดการเรียนการสอนนอกสถานที่ตั้งถือเป็นอีกหนึ่งหลักสูตร สถาบันต้องจัดหาอาจารย์ประจำหลักสูตร/อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรอีกชุดหนึ่งที่ไม่ซ้ำซ้อนกับในสถานที่ตั้ง โดยมีคุณสมบัติและคุณสมบัติตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา

กรณีที่สถาบันประสงค์จะจัดการเรียนการสอนนอกสถานที่ตั้งเฉพาะบางส่วนของหลักสูตรที่เปิดดำเนินการในสถานที่ตั้ง สถาบันสามารถจัดการเรียนการสอนได้ไม่เกินครึ่งหนึ่งของจำนวนหน่วยกิต รวมของหลักสูตรที่เปิดสอน ซึ่งสถาบันสามารถใช้อาจารย์ประจำหลักสูตร/อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรชุดเดียวกันกับในสถานที่ตั้งได้

ข้อมูลและหลักฐานที่สถาบัน จะต้องเสนอต่อสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา เพื่อประกอบการพิจารณารับทราบการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งของคณะกรรมการการอุดมศึกษา ประกอบด้วย

๙.๑ โครงการการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งที่ระบุเหตุผลความจำเป็น และวัตถุประสงค์ ในการใช้สถานที่และอาคารที่มีใช้สถานที่ตั้งตามที่ระบุไว้ในข้อกำหนดของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน หรือตามพระราชบัญญัติของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐหรือในกำกับ ระยะเวลาที่จะเปิดสอนและระยะเวลาสิ้นสุดโครงการ หลักสูตรที่เปิดสอน หรือรายวิชาที่เปิดสอน (กรณีสอนเฉพาะบางส่วนของหลักสูตร) จำนวนนักศึกษาในแต่ละหลักสูตรในแต่ละปีการศึกษา

๙.๒ สำเนาสัญญาเช่าและรายละเอียดแนบท้ายสัญญาเช่า หรือสำเนาหนังสือยินยอมเกี่ยวกับการใช้สถานที่และอาคารที่มีใช้สถานที่ตั้ง ในกรณีที่เป็นสถานที่หรืออาคารเช่าหรือ ความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นในการใช้สถานที่และอาคาร

๙.๓ ข้อมูลแผนผังแสดงบริเวณและอาคาร ที่ระบุรายละเอียดของพื้นที่ของการใช้ประโยชน์ ในส่วนต่างๆ ของบริเวณและอาคารนั้นๆ ข้อมูลแสดงสิ่งอำนวยความสะดวก สิ่งสนับสนุนทางการศึกษา และอุปกรณ์การศึกษา

๙.๔ ข้อมูลของอาจารย์ประจำหลักสูตร/อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่จัดการเรียนการสอนในสถานที่ตั้งและนอกสถานที่ตั้งที่สอดคล้องตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา

๙.๕ ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดให้มีบริการให้คำปรึกษาทางวิชาการ การแนะแนวอาชีพ การจัดบริการสวัสดิการนักศึกษา และบริการด้านอื่นที่มีมาตรฐาน

๑๐. ข้อมูลการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งของสถาบัน ที่ได้รับความเห็นชอบจากสภาสถาบัน และสถาบันได้แจ้งให้คณะกรรมการการอุดมศึกษารับแล้ว สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาจะเผยแพร่ข้อมูลการเปิดดำเนินการหลักสูตรนอกสถานที่ตั้งของสถาบัน เพื่อให้สาธารณะได้รับทราบ

๑๑. เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงสถานภาพการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้ง สถาบันต้องรายงานให้ สภาสถาบันทราบ และแจ้งให้คณะกรรมการการอุดมศึกษาทราบภายใน ๙๐ วัน นับตั้งแต่วันที่สภาสถาบันรับทราบ

๑๒. คณะกรรมการการอุดมศึกษาอาจดำเนินการให้มีการติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งของสถาบันอุดมศึกษา เพื่อให้การจัดการศึกษาเป็นไปอย่างมีคุณภาพและมาตรฐานตามเจตนารมณ์ของประกาศฉบับนี้

๑๓. ในกรณีที่ไม่สามารถปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัตินี้ได้ หรือมีความจำเป็นต้องปฏิบัติ นอกเหนือที่กำหนดในประกาศนี้ ให้อยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการการอุดมศึกษา และให้คำวินิจฉัยของ คณะกรรมการการอุดมศึกษาเป็นอันสิ้นสุด

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๒

ศาสตราจารย์วิจารณ์ พานิช

(ศาสตราจารย์วิจารณ์ พานิช)

ประธานกรรมการ

คณะกรรมการการอุดมศึกษา

ภาคผนวก จ

คณะกรรมการบริหารสำนักงานรับรองมาตรฐานและ ประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) และคณะกรรมการพัฒนาระบบการประเมินคุณภาพการศึกษา ระดับอุดมศึกษา ด้านการอาชีวศึกษา และระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

คณะกรรมการบริหารสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)

ดร.ชิงชัย หาญเจนลักษณ์	ประธานกรรมการ
ศาสตราจารย์พิเศษ ดร.มณฑล สงวนเสริมศรี	กรรมการ
ศาสตราจารย์ ดร.ธีระวุฒิ บุญยโสภณ	กรรมการ
ดร.มานิต บุญประเสริฐ	กรรมการ
ดร.อมรวิรัช นาครทรรพ	กรรมการ
ดร.สิริพร บุญญานันต์	กรรมการ
นางกอบกาญจน์ วัฒนวรางกูร	กรรมการ
นายสมหมาย ปาริจฉัตต์	กรรมการ
นายอภิชาติ จีระวุฒิ	กรรมการ
นายสมศักดิ์ ชุณหรัศมิ์	กรรมการ
ผู้อำนวยการ สมศ. (ศาสตราจารย์ ดร.ชาญณรงค์ พรุ่งรุ่งโรจน์)	กรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการพัฒนาระบบการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา

ศาสตราจารย์พิเศษ ดร.มณฑล สงวนเสริมศรี	ประธานกรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร.จีระเดช อุ่สวัสดิ์	กรรมการ
ดร.ฉันทวิทย์ สุชาติานนท์	กรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร.นำยุทธ สงค์ธนาพิทักษ์	กรรมการ
ศาสตราจารย์ ดร.ประสาท สืบคำ	กรรมการ
ดร.สว่าง ภูพัฒน์วิบูลย์	กรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร.สมบูรณ์วัลย์ สัตยรักษ์วิทย์	กรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร.พินิติ รัตนานุกูล	กรรมการ
ศาสตราจารย์ ดร.อุทุมพร จามรมาน	กรรมการ
ผู้อำนวยการ สมศ. (ศาสตราจารย์ ดร.ชาญณรงค์ พรุ่งรุ่งโรจน์)	กรรมการและเลขานุการ

หมายเหตุ

ศาสตราจารย์ ดร.ปรัชญา เวสารัชช์ (ประธานกรรมการ) (ตั้งแต่กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ – มกราคม ๒๕๕๔)

ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (กรรมการ) (ตั้งแต่กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ – พฤษภาคม ๒๕๕๔)

ศาสตราจารย์ ดร.สุวิมล ว่องวาณิช (กรรมการ) (ตั้งแต่กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ – ตุลาคม ๒๕๕๔)

คณะกรรมการพัฒนาระบบการประเมินคุณภาพการศึกษาด้านการอาชีวศึกษา

ศาสตราจารย์ ดร.ธีระวุฒิ บุญยโสภณ	ประธานกรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร.ไกรวุฒิ เกียรติโกมล	กรรมการ
นายเข้มทัต สุคนธ์สิงห์	กรรมการ
ดร.นงลักษณ์ ปานเกิดดี	กรรมการ
ดร.ประทีป วีระพัฒนนิรันดร์	กรรมการ
นายพรชัย มงคลวนิช	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ผจญ ชันระชวณะ	กรรมการ
ดร.ศิริพรรณ ชุมนุม	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุพงศ์ นิยมกุลรัตน์	กรรมการ
ดร.อุทัย ดุลยเกษม	กรรมการ
ผู้อำนวยการ สมศ. (ศาสตราจารย์ ดร.ชาญณรงค์ พรุ่งโรจน์)	กรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการพัฒนาระบบการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ดร.มานิต บุญประเสริฐ	ประธานกรรมการ
ดร.ดิเรก พรสีมา	กรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร.สัมพันธ์ พันธุ์พฤกษ์	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จันทร์จิรา วงษ์ขมทอง	กรรมการ
นายแพทย์ยงยุทธ วงศ์ภิรมย์ศานติ์	กรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร.อุดมลักษณ์ กุลพิจิตร	กรรมการ
หม่อมหลวงปรีดา ดิศกุล	กรรมการ
รองศาสตราจารย์อรุณี วิริยะจิตรา	กรรมการ
ดร.รุ่งเรือง สุขากิรมย์	กรรมการ
ผู้อำนวยการ สมศ. (ศาสตราจารย์ ดร.ชาญณรงค์ พรุ่งโรจน์)	กรรมการและเลขานุการ

หมายเหตุ

นายสมนึก พิมลเสถียร (ประธานกรรมการ) (ตั้งแต่มีนาคม ๒๕๕๓ – มีนาคม ๒๕๕๔)

รองศาสตราจารย์ฉันทนา ไชยชิต (ประธานกรรมการ) (ตั้งแต่มีนาคม ๒๕๕๔ – กันยายน ๒๕๕๔)

ภาคผนวก ฉ

คณะกรรมการพิจารณาคู่มือการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสาม

ตามที่สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) ได้ดำเนินการพัฒนาระบบการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสาม (พ.ศ. ๒๕๕๔ – ๒๕๕๘) เพื่อให้ผู้ประเมินคุณภาพภายนอกได้ใช้เป็นคู่มือในการประเมินสถานศึกษาและสามารถจัดเก็บข้อมูลได้อย่างครบถ้วนสมบูรณ์

เพื่อให้การดำเนินการในการจัดทำคู่มือการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสาม เป็นไปตามระเบียบและหลักเกณฑ์ของสำนักงานฯ จึงเห็นควรแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาคู่มือการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสาม โดยมีรายชื่อคณะกรรมการดังนี้

ดร.ฉันทวิทย์ สุชาติานนท์	ประธานกรรมการ
ดร.สว่าง ภูพัฒน์วิบูลย์	กรรมการ
ดร.ศิริพรรณ ชุมนุม	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุพงศ์ นิมกุลรัตน์	กรรมการ
ดร.มานิต บุญประเสริฐ	กรรมการ
รองศาสตราจารย์อรุณี วิริยะจิตรา	กรรมการและเลขานุการ

ภาคผนวก ข

คณะกรรมการพิจารณาคู่มือการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสาม (พ.ศ. ๒๕๕๔-๒๕๕๘) ฉบับสถานศึกษา (แก้ไขเพิ่มเติม พฤศจิกายน ๒๕๕๔)

ตามที่สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาเกณฑ์และวิธีการประเมินคุณภาพภายนอก และทำการประเมินผลการจัดการศึกษาเพื่อให้มีการตรวจสอบคุณภาพของสถานศึกษา โดยคำนึงถึงจุดมุ่งหมาย หลักการ และแนวการจัดการศึกษาในแต่ละระดับตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติประกอบกับการดำเนินการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสาม (พ.ศ. ๒๕๕๔-๒๕๕๘) ต้องมีการพัฒนาคู่มือเพื่อใช้ในการดำเนินงาน ทั้งคู่มือสำหรับสถานศึกษาที่ต้องได้รับการประเมินคุณภาพภายนอก และคู่มือสำหรับผู้ประเมินภายนอกเพื่อการดำเนินงานประเมินคุณภาพภายนอกรอบสามเป็นไปในทิศทางเดียวกันและมีประสิทธิภาพ จึงเห็นควรแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาคู่มือการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสาม พ.ศ. ๒๕๕๔ – ๒๕๕๘ โดยมีรายชื่อดังต่อไปนี้

ศาสตราจารย์ ดร.ชาญณรงค์ พรุ่งโรจน์	ที่ปรึกษา
ศาสตราจารย์ พิเศษ ดร.มณฑล สงวนเสริมศรี	ประธานกรรมการระดับอุดมศึกษา
ศาสตราจารย์ ดร.อุทุมพร จามรมาน	กรรมการระดับอุดมศึกษา
ดร.ฉันทวิทย์ สุชาติานนท์	กรรมการระดับอุดมศึกษา
รองศาสตราจารย์ ดร.เรณู เวชรัชต์พิมล	กรรมการระดับอุดมศึกษา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์วุฒิพงษ์ เตชะดำรงศิลป์	กรรมการระดับอุดมศึกษา
รองศาสตราจารย์รัชต์วรรณ กาญจนปัญญาคม	กรรมการระดับอุดมศึกษา
รองศาสตราจารย์ ดร.นวลจิรา ภัทรรังรอง	กรรมการระดับอุดมศึกษา
รองศาสตราจารย์จันทน์ เพชรานนท์	กรรมการระดับอุดมศึกษา
รองศาสตราจารย์เพ็ญรัตน์ หงษ์วิทยากร	กรรมการระดับอุดมศึกษา
ดร.กฤติมา เหมวิภาต	กรรมการระดับอุดมศึกษา
นางพวงเพ็ญ วิบูลย์สวัสดิ์	กรรมการระดับอุดมศึกษา
นางทิพย์ นิลนพคุณ	กรรมการระดับอุดมศึกษา
นายเอกพงษ์ เลาหะเทียนสินธุ์	กรรมการระดับอุดมศึกษา
ดร.ศิริพรรณ ชุมนุช	ประธานกรรมการด้านการอาชีวศึกษา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุพงศ์ นิ่มกุลรัตน์	กรรมการด้านการอาชีวศึกษา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ผจญ ชันธะชวันะ	กรรมการด้านการอาชีวศึกษา
ดร.นงลักษณ์ ปานเกิดดี	กรรมการด้านการอาชีวศึกษา
รองศาสตราจารย์ ดร.กานดา พูนลาภทวี	กรรมการด้านการอาชีวศึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปราณี พรรณวิเชียร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์แก้วตา ขาวเหลือง
ดร.คมศร วงษ์รักษา
ดร.มานิต บุญประเสริฐ
รองศาสตราจารย์อรุณี วิริยะจิตรา
ดร.รุ่งเรือง สุขากิริมย์
รองศาสตราจารย์ ดร.อุดมลักษณ์ กุลพิจิตร
รองศาสตราจารย์ ดร.สุชาดา บวรกิตติวงศ์
ดร.สมชาย สังข์สี
นางวนิดา จันทร์วงศ์
นางสุภาวดี จันทร์ดี
ดร.สุทัสสี สมุทรโคจร
นายพรรชา สุขสมจิตร
นายนาวิน วิทยาภรณ์
หัวหน้ากลุ่มงานประเมิน สมศ.
เจ้าหน้าที่กลุ่มงานประเมิน สมศ.

กรรมการด้านการอาชีวศึกษา
กรรมการด้านการอาชีวศึกษา
กรรมการด้านการอาชีวศึกษา
ประธานกรรมการระดับขั้นพื้นฐาน
กรรมการระดับขั้นพื้นฐาน
กรรมการระดับขั้นพื้นฐาน
กรรมการระดับขั้นพื้นฐาน
กรรมการระดับขั้นพื้นฐาน
กรรมการระดับขั้นพื้นฐาน
กรรมการระดับขั้นพื้นฐาน
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการและเลขานุการ
ผู้ช่วยเลขานุการ
ผู้ช่วยเลขานุการ

ภาคผนวก ข
คณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา	ศาสตราจารย์ ดร.ชาญณรงค์ พรุ่งโรจน์
คณะทำงาน	รองผู้อำนวยการ สมศ. (นายนาวิน วิทยาภรณ์) นางสาวนภาพร ส่งแสง นางสาวสุชญา สังข์จรูญ
หมายเหตุ	ดร.เพชรฯ พัฒน์สันติกุล (ตั้งแต่ตุลาคม ๒๕๕๒ – ตุลาคม ๒๕๕๓) ดร.ศุภิสรา ทดลา (ตั้งแต่ตุลาคม ๒๕๕๓ – มีนาคม ๒๕๕๔) นายจอมทัพ ขวัญราช (ตั้งแต่ตุลาคม ๒๕๕๓ – มีนาคม ๒๕๕๔) นางสาวกรวิกา ชูพลสัตว์ (ตั้งแต่ตุลาคม ๒๕๕๒ – มีนาคม ๒๕๕๔) นางสาวสุทธาทิพย์ ถิ่นวัฒนากุล (ตั้งแต่ตุลาคม ๒๕๕๒ – ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๔) นายวุฒิชัย วัชรวิทย์ (ตั้งแต่ตุลาคม ๒๕๕๒ – มีนาคม ๒๕๕๔) นางจิราภรณ์ โกธธรรม (ตั้งแต่ตุลาคม ๒๕๕๒ – กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔) นางสาวปรียาภรณ์ โพธิ์บัณฑิตย์ (ตั้งแต่ตุลาคม ๒๕๕๒ – กันยายน ๒๕๕๓) นางสาวนภวรรณ ศรีเกต (ตั้งแต่มีนาคม – ตุลาคม ๒๕๕๔) นางรชยา อมรกิจสุนทร (ตั้งแต่มีนาคม – กันยายน ๒๕๕๔)
จัดทำต้นฉบับ	กลุ่มงานประเมินคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา
ประสานการจัดพิมพ์	กลุ่มงานส่งเสริมและพัฒนากิจการประกันคุณภาพการศึกษา